

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 44 సంచిక : 10 విజయవాడ 20-9-2011 పేజీలు : 12 మేల: రు 5.00

భూసేకరణ చట్టం

కోటెలు దాటే మోటెలు-గ్రేడ్‌టెలు దాటిస్తా

వంచనాకళలో భారత పాలకులు ఆరితేరామని మరోసారి నిరూపించుకున్నారు. ప్రజలకు చేసే వాగ్దానాలను దొడ్డిదారిన తుంగలో తొక్కించుకు వారసునరించే పద్ధతులు ఏవగింపు కలిగిస్తాయి. 2011 సెప్టెంబరు 7వ తేదీన కేంద్రప్రభుత్వం పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టిన భూసేకరణ, పునరావాసం, పునస్థాపనలబిల్లు - 2011 ఈ వంచననే మరోమారు బట్టబయలు చేసింది.

బ్రిటీషు వలస పాలకులు దేశవనరులన్నీ తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకునేందుకు అనేక చట్టాలు చేశారు. భూమిపైనా, భూమిలోపలా పున్నవన్నీ ప్రభుత్వానివేనన్నాడు; అదవి ప్రభుత్వ ఆస్తిగా ప్రకటించాడు; నదులు, సరస్సులు కూడా ప్రభుత్వ స్వంతమని ప్రకటించాడు. ప్రజాప్రయోజనాలపేరిట ప్రజల ఆస్తిని స్వాధీనపరచుకొనే అధికారాన్ని దఖలుపరచుకున్నాడు. అదే భూసేకరణ చట్టం 1894.

బ్రిటీషు పాలకులనుండి అధికారమార్పిడిని భిక్షగా పొందిన భారత పాలకులు బ్రిటీషువారు నెలకొల్పిన పాలనా వ్యవస్థనూ, చట్టాలనూ యథాతథంగా స్వీకరించి పాలన సాగించటం మొదలు పెట్టారు. నవభారత నిర్మాణ నినాదాలతో, ఆధునిక దేవాలయాలన్న గానంతో వారు నిర్మించిన ప్రాజెక్టులన్నీ ప్రధానంగా ఆదివాసీ ప్రజలను నిర్మూలనలను చేశాయి; జీవనోపాధికి దూరంచేశాయి. నిర్వాసితులకు పునరావాసం కల్పించాలన్న స్పృహకూడా లేకుండా వ్యవహరించారు. 1894నాటి భూసేకరణ చట్టం భారత ప్రజల మెదమీద కత్తిలా వుంటూ వచ్చింది. 1982లో వందేళ్ల తర్వాత ఇందిరాగాంధీ పాలనా కాలంలో ఈ చట్టానికి కొన్ని సవరణలు చేశారు. ఈ చట్టం ప్రభుత్వానికిచ్చిన నిరంకుశాధికారాల జోలికి పోకుండా, నోటీసు నివ్వటానికి, విచారణ జరపటానికి, భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవటానికి కాలవ్యవధిని నిర్దేశించే సవరణలు చేశారు. ఆనాటినుండి ఈ చట్టంలో వున్న “ప్రజాప్రయోజనాలు” అన్న పదాన్ని ఖచ్చితంగా నిర్వచించాలనీ, ప్రజాప్రయోజనమన్న పేరుచెప్పి, ప్రజలను అన్నివిధాలుగా నష్టపరిచే విధంగా ఈ చట్టాన్ని అమలుచేస్తున్నారన్న విమర్శలు వస్తున్నా ప్రభుత్వం పట్టించుకోలేదు.

నూతన ఆర్థిక విధానాలతో పారిశ్రామికాభివృద్ధి పేరిట భూసేకరణను విదేశీ, స్వదేశీ బూర్జువా వర్గాలకు అనుకూలంగా సాగించటం, ప్రజలనుండి భూమిని గుంజుకుని వారిని నిరాశ్రయులనుచేసి, దోపిడీవర్గాలకు కట్టబెట్టడమూ పెచ్చరిల్లిపోయింది. దీనిని వ్యతిరేకిస్తే ప్రగతి నిరోధకులని ముద్రవేయటమూ, పాశవిక అణచివేతకు పాల్పడటమూ సర్వసాధారణమైపోయింది.

ప్రజలు తమ జీవనోపాధిని, జీవనాన్నీ కాపాడుకునేందుకు నిర్బంధ భూసేకరణను ప్రతిఘటించి పోరాడటం ప్రారంభించారు. దానితో పాలకులు బూటకపు వాగ్దానాలతో ముందుకొచ్చారు. నిర్వాసితులయ్యే కుటుంబాలలో ఒకరికి ఉద్యోగమిస్తాము; నష్టపరిహారం ఎక్కువ చెల్లిస్తాము; పునరావాసం కల్పిస్తాము అంటూ ఆశలుపెట్టి భూములు స్వాధీనపరచుకున్న తర్వాత ప్రజల అతీగతీ పట్టించుకోకుండా వదలివేశారు. కనీసం నష్టపరిహారం చెల్లింపులకు కూడా దశాబ్దాలపాటు ప్రజలను తిప్పుకున్నారు. భూసేకరణ-వేతలకూ, అధికార గణాలకూ జేబులు నింపుకునే వనరు అయింది.

ప్రభుత్వ ఈ ఉద్దేశ్యపూరిత నిర్లక్ష్య వైఖరిని గమనించిన ప్రజలు-ప్రధానంగా రైతాంగం-అసలు అభివృద్ధి అన్నదానినే ప్రశ్నించారు. మా జీవితాలు మెరుగుపర్చుని, గుప్పెడుమంది దోపిడీదారులకు లాభాలుచేకూర్చే అభివృద్ధి అన్న దానికోసం మా జీవనోపాధిని కోల్పోబోమనీ, మా భూమిని ఇవ్వబోమని ప్రతిఘటించారు. ఈ ప్రతిఘటన దేశం నలుమూలలా వ్యాపించింది. కలింగనగర్, పోస్కో, సోంపేట, కాకరాపల్లి, జైతేవూర్, నోయిడా, సింగూర్, నందిగ్రామ్ పేరేదైనా కానివ్వండి రైతాంగం తమ జీవన పరిరక్షణకు నడుంకట్టారు.

దీనితో రాష్ట్రప్రభుత్వాలు ముందుకొచ్చాయి. దేశంలో మరెక్కడా లేనివిధంగా పునరావాసం కల్పించే ప్రాక్టీజీలను ఇస్తున్నామంటూ ప్రకటించి రైతాంగాన్ని జోకొట్టజూశాయి. అయినా రైతాంగం తమ జీవనోపాధిని కోల్పోవటానికి సిద్ధపడలేదు. దీనితో కేంద్రప్రభుత్వం రంగంలోకి దిగింది. పర్యావరణ అనుమతి పేరిట ప్రజాప్రతిఘటన తీవ్రంగా సాగిన ప్రాజెక్టులను ఆపివేయించింది. కొత్త పునరావాస విధానాన్ని రూపొందిస్తానని చెప్పింది. పర్యావరణానికి హానికరం కాదంటూ తిరిగి అనుమతులు జారీచేశారు. దీనిని కప్పిపుచ్చేందుకు నష్టపరిహారాన్నీ, పునరావాసాన్నీ పెంచుతామన్నారు. 70 శాతం భూమి ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులు సేకరించుకుంటే, మిగిలిన 30శాతమే తాము సేకరించి యిస్తామన్నారు. నష్టపరిహారం బదులు 20 ఏళ్ల పాటు నెలకు 2వేలు చెల్లిస్తామన్నారు. గనుల తవ్వకంవల్ల భూమి కోల్పోయిన వారికి, ఖనిజం అమ్మకాల్లో వచ్చిన లాభాల్లో 25శాతం చెల్లిస్తామన్నారు. వ్యవసాయభూమిని ఇతర అవసరాలకు వాడేందుకు అనుమతించబోమన్నారు. మీరు భూమి యివ్వనంటే అభివృద్ధి సాగదు; మీకు నష్టం జరగకుండా భూసేకరణ చట్టంలో సవరణలు చేస్తామన్నారు. యువరాజు పట్టాభిషేక ప్రక్రియకు సన్నాహంగా మీ తరపున సిపాయిలా ఢిల్లీలో పోరాడతానని వాగ్దానం చేశాడు. చివరకు ఒక ముసాయిదా సవరణల బిల్లును దేశమీదకు వదిలారు. పునరావాసానికి మరో సమగ్రచట్టం తెస్తామన్నారు. ముసాయిదాపై అనేక సూచనలు, విమర్శలూ రానిచ్చి, ప్రజాభిప్రాయం ప్రకారం పాతచట్టంలో సవరణలు కాకుండా దానిస్థానంలో కొత్త చట్టాన్ని పెడతామన్నారు. అసలు విషయమేమంటే 1894 భూసేకరణ చట్టం మానసికరోగి తయారుచేసిందిలాగ వుందనీ, దీనిని రద్దుచేయాల్సిన అవసరముందనీ సుప్రింకోర్టు వ్యాఖ్యానించింది. చివరకు పాతచట్టం స్థానంలో ఒక బిల్లును పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టారు.

ముసాయిదా బిల్లుమీద పారిశ్రామికాధిపతులు విమర్శలు గుప్పించారు. దీనిప్రకారం భూమివిలువ పెరిగిపోయి, పరిశ్రమల ఉత్పత్తుల ధరలు పెరిగిపోయి ద్రవ్యోల్బణమొస్తుందని బెదిరించారు. భూమికి రిజిస్ట్రేషన్ విలువకంటే ఎక్కువగానూ, మార్కెట్టు విలువకంటే తక్కువగానూ తప్పు తమకు చెల్లించటం సాధ్యంకాదని తేల్చారు.

ప్రజాభిప్రాయం, పరిశ్రమాధిపతుల అభిప్రాయాలలో పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టిన బిల్లులో ఏవి చేరాయో గమనిద్దాం. గ్రామీణాభివృద్ధిశాఖ తయారుచేసిన బిల్లు ముసాయిదాను పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టబోయే ముందు ప్రధానమంత్రి, కొందరు కాబినెట్ మంత్రులూ పూనుకుని కొన్ని సవరణలు చేశారు. స్వాధీనం చేసుకున్న భూమి రిజిస్ట్రేషన్ విలువకు ఆరు రెట్ల ధరను నష్టపరిహారంగా చెల్లిస్తారని ముసాయిదాలో పేర్కొనగా, బిల్లులో దానిని నాలుగురెట్లకు తగ్గించారు.

పునరావాసానికి సంబంధించి ముసాయిదా-ఒకరికి ఉద్యోగమిచ్చి, కుటుంబానికి నెలకు 2వేల రూ॥చొప్పున 20 ఏళ్లు యివ్వాలని చెప్పింది. కాగా బిల్లులో ఒకరికి ఉద్యోగం లేదా కుటుంబానికి 5 లక్షలు చెల్లించాలని మార్పుచేశారు. ఈ రెండు సవరణలనూ భూసేకరణ భరించలేనంత ప్రియంకాకుండా చూసే ఉద్దేశ్యంతో చేశామని చెప్పారు.

ఇంతకంటే ముఖ్యమైన అంశాలలో ప్రభుత్వం చెప్పిన మాటలకు కట్టుబడిలేదు. బిల్లులో “ప్రజాప్రయోజనమ”న్న పదాన్ని నిర్వచించలేదు. ప్రభుత్వం అలా భావించితే సరిపోతుంది. అంటే ప్రజాప్రయోజనమనే కత్తి ప్రజలమెదమీద ఉండటం కొనసాగుతుంది.

ప్రైవేటువారు 70శాతం, ప్రభుత్వం 30శాతం సేకరణ అన్న మాటలన్నీ గాలికబుర్లని తేలిపోయింది. భూసేకరణలో ప్రభుత్వ పాత్ర ఎలా వుంటుందో బిల్లులో చెప్పకుండా వదలివేశారు. అంటే ప్రభుత్వమే **(తరువాయి 2వ పేజీలో)**

www.janashaktionline.com

లోపలి పేజీల్లో...

- ◆ సెప్టెంబరు 11 టెర్రరిస్టుదాడి - అమెరికా దురాక్రమణ యుద్ధాలు
- ◆ బంగ్లాదేశ్‌లో ప్రధాని పర్యటన: ప్రాంతీయ విస్తరణ కాంక్షల ప్రతిధ్వని
- ◆ సామ్రాజ్యవాదుల రాజకీయ, సైనిక జోక్యంతో కరువుబారిన సోమాలియా
- ◆ అమెరికా రుణపరపతి ఒప్పందం -ROL, అమెరికా
- ◆ భారతదేశంలో తగ్గిపోతున్న లింగనిష్ఠుత్తి
- ◆ నిరంతరాయ పోరాట పథంలో ఆదివాసులు
- ◆ విత్తనదోపిడీ-సామ్రాజ్యవాదుల ముందుమోకరిల్లిన పాలకులు
- ◆ రైల్వేఛార్జీలను దొడ్డిదారిన పెంచేందుకు మోసపు వాదనలు
- ◆ పాఠశాలల్లో రాజకీయజోక్యాన్ని పెంచుతున్న 130 జీ.ఓ.

సంపాదకీయం

కాకులను కాట్టి గడ్డలకు వేసే విధానం

చాలా నెలలనుండి వ్యాపారులూ, రైతునాయకులు అడుగుతున్నట్లుగానే ప్రభుత్వం గోధుమ, బాస్మతీయేతర వరి ఎగుమతులపైపున్న నిషేధాన్ని ఎత్తివేసింది. అలాగే ప్రత్తి ఎగుమతిపైపున్న పరిమితి విధింపును కూడా ఎత్తివేసింది. అదే సమయంలో ఉల్లిపాయల ఎగుమతిపై నిషేధాన్ని విధించింది.

2007లో ఆహార ధాన్యాలు ఆకాశానికంటిన సమయంలో గోధుమ, వరి ధాన్యం ఎగుమతులపై కేంద్రప్రభుత్వం నిషేధం విధించింది. ఆనాటినుండి ఎగుమతులపై నిషేధం కొనసాగిస్తున్నది. అయితే ఈ నిషేధంవల్ల తక్షణమే ధాన్యం రేట్లు కొంత తగ్గినా, ఆహార ద్రవ్యోల్బణం-అంటే ఆహార వస్తువుల ధరలు పెరగటం-ఆందోళనాకర స్థాయిలో వుందని అనేక సందర్భాలలో ప్రభుత్వమే ప్రకటించింది.

దేశంలో ధరను అదుపుచేసి ప్రజలకు సరసమైన ధరకు అందేట్లు చూడటానికి, అలాగే రైతాంగానికి గిట్టుబాటు ధర దక్కేందుకూ ఎగుమతులు-దిగుమతులను ఒక సాధనంగా ప్రభుత్వం వాడుతూ వస్తున్నది. అయితే ప్రభుత్వ నిర్ణయాలు అటూ వినియోగదారుడికీ, ఇటు రైతాంగానికీ లబ్ధిచేకూర్చేవిగా లేకపోగా, వ్యాపార వర్గాలకు లాభాలు కట్టబెట్టేవిగా వుంటున్నాయి.

ప్రభుత్వ గోదాములు నిండిపోయి ఉన్నందున ఎఫ్‌సీఐ ధాన్యం సేకరణకు తగ్గించింది. ఇదే సాకుతో మిల్లరు వరిని కనీస మద్దతు ధరకన్నా తక్కువకు కొన్నారు. ఇదే పరిస్థితి గోధుమకుకూడా ఏర్పడింది. రాజస్థాను, గుజరాత్, ఉత్తరప్రదేశ్‌లలో కనీస మద్దతు ధరకన్నా తక్కువకే రైతాంగం గోధుమను తెగనమ్ముకోవాల్సి వచ్చింది. ఈ నేపథ్యంలోనే ధాన్యం ఎగుమతులకు అనుమతి నివ్వాలన్న డిమాండు వ్యాపారులనుండి, రైతుసంఘాలనుండి ముందుకు వచ్చింది.

ఎగుమతులు చేయటానికి ఫిబ్రవరి-మార్చి నెలలు అనుకూలం. అప్పుడు అంతర్జాతీయ మార్కెట్టులో ధాన్యం రాకడ తక్కువగావుండి ధరలు ఎక్కువగా వుంటాయి. అప్పుడే ఎగుమతులు చేయటానికి ఎఫ్‌సీఐని అనుమతించివుంటే, ధాన్యానికి ధరవచ్చివుండేది. దాని గోదాములు ఖాళీఅయి, రైతాంగంనుండి రబీధాన్యాన్ని సేకరించగలిగేది. రైతాంగానికి కనీస మద్దతు ధరన్నా దక్కివుండేది.

మార్చి నెలలో అంతర్జాతీయ మార్కెట్టులో గోధుమధర టన్ను 300డాలర్లు వుంది. సెప్టెంబరులో ఎగుమతికి ప్రభుత్వం అనుమతించేసరికి 210 డాలర్లకు పడిపోయింది. ఎఫ్‌సీఐ ఇప్పుడు కనుక ఎగుమతికి పూనుకుంటే భారత రేవులకు చేర్చేసరికి గోధుమ ధర టన్నుకు 293 డాలర్లు అవుతుంది. అదే తక్కువ ధరకు కొన్నారు గనుక ప్రైవేటు వ్యాపారులకు 200 డాలర్లు అవుతుంది. దీనికి నౌకారవాణా ఛార్జీలు కలిపితే అంతర్జాతీయ మార్కెట్టు రేటుకన్నా ఎక్కువవుతుంది. ఈ తేడాను ఎగుమతుల ప్రోత్సాహం క్రింద ప్రైవేటు వ్యాపారులకు ప్రభుత్వం భర్తీచేస్తుంది. ఎఫ్‌సీఐకి వచ్చే నష్టాన్ని ప్రజలకు ఆహార సబ్సిడీగా చూపుతుంది. ఏదేమైనా ధాన్యమంతా రైతులనుండి వ్యాపారులకు చేరిన తర్వాత చేసిన ఈ నిర్ణయం వ్యాపారులకు లాభం కలిగిస్తుంది. రైతాంగానికి ఒనగూడేదేమీ లేదు. కాగా బూర్జువా ఆర్థిక సూత్రాల ప్రకారమైతే దేశంలో ధాన్యం తగ్గి ధర పెరగాలి. అలా పెరిగాయికూడా. అంటే ఎగుమతి చేయకుండా దేశంలో అమ్మినా వ్యాపారులకే లాభం. వినియోగదారుడికి ఒరిగేదేమీ వుండదు.

ప్రత్తి ఎగుమతులపై నిషేధం ఎత్తివేయటంకూడా ఇలాగే వుంది. ప్రత్తి పండించటంలో రెండవ స్థానంలో వుండి, పెద్ద ఎగుమతిదారుగా వున్న సమయంలో ప్రభుత్వం దేశంలో ప్రత్తిధరలు పెరిగి, అందువల్ల నూలు ధరలు పెరిగి, బట్టల పరిశ్రమకు భారంగా వుందంటూ నిషేధం పెట్టింది. దీనితో అంతర్జాతీయ మార్కెట్టులో ప్రత్తి ధరలు అమాంతం పెరిగాయి. సెప్టెంబరులో ఎగుమతికి అనుమతినివ్వటంతో (రెడీమేడ్ బట్టల వ్యాపారంలో తగ్గుదలపల్లకూడా) అంతర్జాతీయ మార్కెట్టులో ప్రత్తి ధరలు మార్చి నెలనాటికంటే సగానికి తగ్గాయి. ఇప్పటికే వ్యాపారులవద్ద 45 లక్షల బేళ్ల ప్రత్తి నిల్వవుంది. మరో 15 లక్షల బేళ్ల ప్రత్తి రైతాంగం మార్కెట్టులో అమ్మకానికి పెట్టనున్నారు. ఒక కాండి ప్రత్తిధర 62వేలనుండి 45 వేల రూ॥లకు తగ్గింది. ఎగుమతికి అనుమతించినా అంతర్జాతీయ మార్కెట్టులో తగ్గిన ధరవల్ల ఇదింకా తగ్గుతుంది. ఎగుమతులవల్ల రైతాంగానికి రేటు పెరగదు. కాగా ధరతగ్గి మిల్లులు లాభపడతాయి.

ప్రత్తి విస్తీర్ణం 2003లో 76 లక్షల హెక్టార్ల నుండి 2011లో 116 లక్షల హెక్టార్లకు పెరిగింది. కాగా ఉత్పత్తి 1.36 కోట్ల బేళ్లనుండి 3.1 కోట్ల బేళ్లకు పెరిగింది. అయితే దిగుబడులు మాత్రం హెక్టారుకు 450 బేళ్ల చొప్పునే వుంది. బిటి విత్తనాలు, వీడమందుల ధరలు 30శాతం వరకూ పెరగటంతో రైతులకు మిగులు తగ్గుతున్నది. ఇప్పటి నిర్ణయంతో ధరలు తగ్గి మరింత నష్టపోతారు. ఉల్లిపాయది మరో కథ. దేశీయ మార్కెట్టులో ధరలు పెరిగాయంటూ ప్రభుత్వం ఎగుమతులను నిషేధించింది. దీనితో రైతులకు ఉల్లిధరలు బాగా తగ్గాయి. వినియోగదారుడికి ధర తగ్గిందేలేదు. కొత్తపంట మార్కెట్టులోకి రాబోయే సమయంలో (అక్టోబరు మొదటివారం) ప్రభుత్వ ఈ నిర్ణయం రైతాంగాన్ని నష్టపరుస్తుంది.

ఈ అనుభవం తెలియజేస్తున్నదేమిటి? వినియోగదారులైన ప్రజల ప్రయోజనాలకూ, ఉత్పత్తిదారుడైన రైతుకు కృత్రిమమైన పోటీని చిత్రించి, ఎగుమతి-దిగుమతుల నిర్ణయాలను వ్యాపార వర్గాలకూ బడాబూర్జువాలకూ లాభం చేకూర్చేందుకు ప్రభుత్వం వినియోగిస్తున్నది.

వాస్తవానికి భారత ప్రజలలో పేదరికంపోతే (80 శాతంమంది రోజూ 20 రూ॥ ఆదాయంతోనే వున్నారని ప్రభుత్వమే చెప్పింది) ఆహార పంటలు దేశప్రజల అవసరాలకే సరిపోవు. వాటిని గోదాములలో దాచిపెడుతుంది తప్పు ప్రజల కందజేయదు. తక్కువ ధరకు విదేశాలకు ఎగుమతి చేస్తుంది. 90శాతం ఆహారం భూమినుండే పండాలి. ఆ పంట భూమినే అనేక సాకులతో బీడుగా మార్చుతున్న పాలకులు, రోజూరోజుకూ ఆహార వస్తువుల ధరలను పెంచివేస్తున్న వారి విధానాలు అటూ రైతాంగాన్నీ, యిటు వినియోగదారుడ్నీ కూడా నిలుపుదోపిడీ చేస్తున్నాయి. భూపంపకం ద్వారానూ, వ్యవసాయరంగానికి తగినంత మద్దతునివ్వటం ద్వారానూ, గ్రామీణ పేదల కొనుగోలుశక్తిని, ఉపాధికల్పనను మెరుగుపర్చడంద్వారా పట్టణ పేదల కొనుగోలుశక్తి పెంచే విధానాలు అనుసరించినప్పుడు ఇటు రైతాంగానికీ, అటు ప్రజలకూ మేలు కలుగుతుంది. దీనికి భిన్నంగా అటు రైతాంగాన్ని నష్టపరిచే విధానాలు, ఉపాధికల్పనను తగ్గించే విధానాలతో ప్రభుత్వం ప్రజల అవసరాలు తీరిన “అధికోత్పత్తి” సమస్యను సృష్టిస్తున్నది. దానిని చూపి బడావ్యాపార వర్గాల జేబులు నింపుతున్నది.

సెప్టెంబరు 11 టెర్రరిస్టు దాడి - అమెరికా ఘోరక్రమణ యుద్ధాలు

న్యూయార్క్‌లోని వరల్డ్ ట్రేడ్ సెంటర్ భవనాలపై దాడి జరిగి పదినవతూర్తాలైంది. ఈ దాడి ఎవరు చేశారు; ఎలా చేశారు; దీనిగురించి అమెరికా ముందుగా తెలుసుకోలేక పోయిందా; అమెరికా ప్రభుత్వానికి తెలిసినా జరగనిమ్మని పూరుకుందా; లేక తానే చేయించిందా అన్న చర్చ సాగుతూనే వుంది. ఒక విచారణ కమిటీని వేయటానికి ఆనాటి బుష్ ప్రభుత్వం మొదట అంగీకరించలేదు. చివరికి ఒక కమీషన్ వేశారు. బుష్ వచ్చి కమీషన్ ముందు సాక్ష్యమివ్వటానికి నిరాకరించాడు. ఈ కమీషన్ చైర్మను, వైస్ చైర్మన్లు ప్రభుత్వం అన్ని వాస్తవాలను కమీషన్ ముందుంచలేదని అన్నారు. వాస్తవాలు చెప్పరాదని ప్రభుత్వం నిర్ణయించుకుందని కమీషన్‌కు సహాయమందిస్తున్న సీనియరు లాయరు జాన్ ఫార్మర్ అన్నాడు. కమీషను సభ్యుడైన సెనెట్ సభ్యుడు మాక్స్ క్లీలాండ్ కమీషన్‌కు రాజీనామా చేశాడు. కమీషన్ విచారణకు అనేక అవరోధాలు ఏర్పరచారనీ, ఒక్క నిపుణుడుకూడా కమీషన్‌లో లేదనీ, ఇలాగే వుంటే “తోటి అమెరికా పౌరుల కళ్లలోకి నేను సూటిగా చూడలేను. అక్కడ రాజీ పడాల్సి వస్తుందంటూ” రాజీనామా చేశాడు. టెర్రరిజం వ్యతిరేక విధానాలపై అమెరికా ప్రభుత్వ సలహాదారు రిచర్డ్ క్లార్క్ ఈ దాడిలో పాల్గొన్న యుద్ధం టెర్రరిస్టులు అమెరికాలోకి ప్రవేశించారని బాగా ముందుగా సమాచారం అందినా గూఢచారి సంస్థ దానిని దాచి పెట్టిందని ఆరోపించాడు. కమీషన్ తన నివేదికను 2004లో యిచ్చింది. దానిని ప్రభుత్వ రహస్య పత్రంగా దాచిపెట్టారు. కమీషన్ ఏం చెప్పిందో మరో 20 ఏళ్ళకు గానీ బయటపడదు.

అదేసమయంలో ప్రభుత్వంతో సంబంధం లేకుండా సత్యాన్వేషణ ప్రయత్నాలు జరిగాయి. 9/11పై పైలెట్లు అన్న సంస్థ టెర్రరిస్టులు విమానాలను నడిపిన తీరు ఎంతో అనుభవమున్న పైలెట్లకు కూడా కష్టమనీ, ఏశిక్షణలేని లేదా కొద్దిపాటి శిక్షణ పొందినవారు ఈ విమానాలు నడిపారన్న ప్రభుత్వ కథనం నమ్మకశక్యంగా లేదని ప్రకటించింది. 1500 మంది ఆర్థికబిట్టలు విమానం దాడి వల్లే భవనాలు కూలిపోలేదనీ, దాని వల్లనయితే భవన నిర్మాణంలోని ఉక్కు కరిగిపోవటం సాధ్యం కాదని చెప్పారు. భవనం కూలిన తర్వాత మిగిలిన కుప్పలో నానోథర్మిట్లు వున్నాయని, అంటే బాంబులు పేలాయని శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పారు. విమానాశ్రయ భద్రతా సిబ్బంది కన్నగొప్పి అంతపద్ధ బాంబులు విమానంలోకి తీసుకు వెళ్లటం సాధ్యం కాదనీ, కనుక ప్రభుత్వ కథనం అనుమానాస్పదంగా వుందనీ వారి ఆరోపణ. అయితే

భూసేకరణ చట్టం... (మొదటి పేజీ తరువాయి)

భూములు గుంజుకుని పరిశ్రమాధిపతులకు కట్టబెట్టడం కొనసాగుతుంది.

తీసుకున్న భూమిలో పరిశ్రమలు పెట్టడం, అభివృద్ధిచేయటం జరగకపోతే, అప్పటికి పెరిగిన ధరలో 20శాతం భూమిని యిచ్చిన వారికి చెల్లించాలని బిల్లులో చేర్చారు. భూమిని అభివృద్ధి పరిచి, పరిశ్రమలు పెట్టడం జరిగినప్పుడు పెరిగిన ధరలో 20శాతం అసలు యజమానికి చెల్లించాలని ముసాయిదాలో వున్న నిబంధనను తొలగించారు. జరిగే అభివృద్ధిలో అందరికీ భాగం యిస్తామన్న వాగ్దానాలు నీటిమూటలయ్యాయి. సారవంతమైన భూములను ఇతర అవసరాలకు వాడితే, ఆహార ఉత్పత్తి తగ్గి, ఆహార అవసరాలకు విదేశాలపై ఆధారపడవలసివస్తుందన్న ప్రజాభిప్రాయానికి అనుగుణంగా రెండు, మూడుపంటలు పండే భూమిని ఇతర అవసరాలకు సేకరించబోమని ముసాయిదాలో పేర్కొన్నారు. కాగా ప్రతి జిల్లాలోనూ రెండు, మూడు పంటలు పండే భూమిని 5 శాతం సేకరిస్తామని పేర్కొన్నారు. అలా తీసుకున్నప్పుడు అంతే వైశాల్యమున్న బీడు భూమిని పంట భూమిగా మార్చాలని నిబంధన పెట్టారు. గత అనుభవాల దృష్ట్యా ఈ నిబంధనను ప్రభుత్వం పాటిస్తుందన్న నమ్మకంలేదు. అయినా కేరళ, పశ్చిమ బెంగాలు, హర్యానా, పంజాబు తదితర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఇప్పటికే దీనిని వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. ఈ బిల్లు చట్టమయ్యేసరికి ఈ నిబంధన ఉండబోదన్నది స్పష్టమే. ఈ 5 శాతం, అంతేమేరకు బీడుభూమి అభివృద్ధి అన్న అంశాలు రైల్వే, రోడ్లు, విద్యుత్తు లైన్లు, కాలువలు, పైవులైన్లకు అసలు వర్తించదు. వీటి పేరిట సారవంత భూసేకరణ సాగిపోతుంది.

మరొక ముఖ్యాంశం పునరావాసం. భూమి స్వాధీనానికి ముందే పునరావాస చర్యలు పూర్తిగా

వీరందరూ జరిగిన వాస్తవాలు తెలుసుకోవాలని కోరుతున్నారు తప్ప, ప్రభుత్వమే ఈ దాడి చేయించిందని ఆరోపించటంలేదు. అయితే ఈ ఆరోపణలన్నింటినీ అమెరికా ప్రభుత్వం “కుట్ర సిద్ధాంతా”లని ముద్రవేసింది.

ఎలా జరిగిందన్న వాస్తవాన్ని అలావుంచితే, అమెరికా ప్రభుత్వమే చేయించినా, లేక టెర్రరిస్టులు తమంతతామే చేసివున్నా, ఈ ఘటన అమెరికా దురాక్రమణ యుద్ధాలకు మరొక తెరలేపింది. అంతర్జాతీయ న్యాయ సూత్రాలను కాలరాచి ముందస్తుయుద్ధం చేయటం, లక్షలాదిప్రజలను పొట్టన పెట్టుకొనటం తదితర దుర్మార్గాలకు అనువైన సాకు అయింది.

మొదటి దురాక్రమణ 2002లో ఆఫ్ఘనిస్తాన్‌పైన చేసింది. ఆల్‌ఖైదాకు కేంద్రంగా వుందని అక్కడి తాలిబాన్ ప్రభుత్వాన్ని కూల ద్రోసింది. ఆ తాలిబాన్లను పెంచి పోషించింది. వారిని అధికారంలోకి తెచ్చిపెట్టింది. పదేళ్ల తర్వాత ఇంకా అక్కడ లక్షమంది అమెరికా సైనికు లున్నారు. అక్కడ ఆల్‌ఖైదా వునికి నామమాత్రమేనని అమెరికా అధికారులే అన్నారు. ఆల్‌ఖైదాను నిర్వీర్యం చేశామని ఒబామా ప్రకటించాడు. అయినా తన సైన్యాలను వెనక్కి తీసుకోకపోగా యుద్ధాన్ని పాకిస్తాను భూభాగంపైకి విస్తరించాడు.

దీని తర్వాత, తన ప్రయోజనాలకు హాని ఉన్నప్పుడు ముందస్తు యుద్ధం చేసే హక్కు తనకుందన్న సిద్ధాంతాన్ని చేశాడు బుష్. 2004లో దీనిని ఇరాక్ మీద ప్రయోగించాడు. దీనికి చెప్పిన కారణం సద్దాం హుస్సేన్‌వద్ద విధ్వంసకర మారణాయుధాలున్నాయనీ, ఆల్‌ఖైదాకు సహాయం చేస్తున్నాడనీ! అమెరికా దురాక్రమణకు సమర్థనగా ఈ రెండు అంశాలలోనూ బ్రిటను అబద్ధపు నివేదికలు తయారు చేసిందని తర్వాత బయటపడింది.

మూడవ యుద్ధాన్ని లిబియా మీద చేసింది. ఆల్‌ఖైదాతో గడ్డాఫీకి సంబంధాలున్నాయన్న పాత ఆరోపణే. కానీ అక్కడవున్న ఆల్‌ఖైదా సభ్యుల సంఖ్య అతితక్కువ. 2011లో మళ్లీ యుద్ధం ప్రకటించే నాటికి వీరు లిబియా ఇస్లామిక్ ఫ్రీటింగ్ గ్రూపుగా పేరు మార్చుకున్నారు. గడ్డాఫీని తొలగించేందుకు ఈ సంస్థకు అమెరికా ఆయుధాలందజేస్తున్నది.

ఇంతేకాదు, ఈ యుద్ధాలు నగ్నమైన ఫాసిస్టు విధానాలను రంగం మీదకు తెచ్చాయి. ప్రపంచంలోని ఏ దేశపౌరుడినైనా అమెరికా సైన్యం పట్టుకుపోతుంది. గువాంటానామా, అబుగ్రయాబ్, బ్రామ్ వైమానిక

అమలుచెయ్యాలని ప్రజలు కోరుతుండగా, స్వాధీనం చేసుకున్న తర్వాతనే నష్టపరిహార చెల్లింపుతో సహా అన్ని పునరావాస చర్యలూ అమలుచేస్తామని బిల్లు చెబుతున్నది. అయితే దీనిని బిల్లులో తల్లిక్రిందులుగా చెప్పారు. భూస్వాధీనం చేసుకుంటున్నట్లు తీర్పు ఇచ్చిన తర్వాత 3 నెలలలోగా నష్టపరిహారం యిస్తారు. పునరావాసంలో ధన రూపంలో చెల్లించాల్సిన వాటిని ఆరునెలల్లో యిస్తారు. పునరావాసంలో భాగంగా ఇచ్చే యిళ్లు, రోడ్లు 18 నెలల్లో అందజేస్తారు. గతంలో ఇస్లామిని అంగీకరించిన వాటినే కోర్టు లిటిగేషన్ పేరుచెప్పి ఏళ్లా పూళ్లా గడిపారు. కోర్టులు తీర్పులిచ్చినా చెల్లించలేదు. నిధులు కేటాయించకుండా జూగుచేసి నిరాకరించారు. గతంకంటే కాలవ్యవధిని తగ్గించామని ప్రజలను బుజ్జిగించటమేతప్ప, నిర్వాసితుల జీవన్మరణ సమస్యపట్ల ఏమాత్రం సానుభూతివున్నా పునరావాస చర్యలు పూర్తయిన తర్వాతే భూములు స్వాధీనం చేసుకోవాలి.

కేంద్రం ప్రతిపాదించిన ఈ బిల్లే చట్టంగా దేశమంతటా వర్తిస్తుంది. దీనికి లోబడే రాష్ట్రాలు తమ చట్టాలు తయారుచేసుకోవాలి. అవి కోరుకుంటే ఈ బిల్లు పేర్కొన్న దానికంటే ఎక్కువ నష్టపరిహారం యివ్వవచ్చునట. ఏ పని చెయ్యాలన్నా కేంద్రంనుంచి ఎంత డబ్బు వస్తుందని ఎదురుచూసే స్థితిలోవున్న రాష్ట్రాలు, భూసేకరణలో పునరావాసానికి ఎక్కువ నిధులు కేటాయించవచ్చునని చెప్పటం వట్టిపోయిన అవునుండి పాలు పితుక్కొని తాగమని చెప్పటమే అవుతుంది.

పరిశ్రమాధిపతులకు ఇంతగా అనుకూలంగా బిల్లును పెట్టిన ప్రభుత్వం ఒక “విచిత్ర”మైన అంశాన్ని బిల్లులో చేర్చింది. ప్రైవేటురంగం తానే భూమిని కొనుక్కున్నా-పట్టణాలలో 50 ఎకరాలూ, గ్రామాలలో 100 ఎకరాలు మించితే-ఈ చట్టంలో పేర్కొన్న

స్థావరం, అమెరికా గూఢచారి సంస్థ రహస్య స్థావరాలకు తరలిస్తుంది. ఈ శిబిరాలన్నీ అమెరికాలో వుండవు. అమెరికా చట్టాలకు దొరకకుండా నేరాలు చేయటానికి ఇతర దేశాల్లో పెట్టారు. బంధితులను చిత్రహింసలు పెడుతుంది; చంపివేస్తుంది. టెర్రరిస్టులుగా వున్న వాళ్లు దొరికితే, వారిని ఒప్పించి తిరిగి హింసా చర్యలకు పంపుతుంది. ఒక ఆల్‌ఖైదా నాయకుడుని నిర్బంధించి కొన్నాళ్ల తర్వాత సాదీఅరబియాకు అప్పజెప్పింది. అతను అక్కడ మాయమై యెమెన్‌లో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. అతన్ని చూపించి యెమెన్, ఆల్‌ఖైదా స్థావరమైందంటూ అక్కడ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్న ప్రజలను అణచడానికి యెమెన్ నిరంకుశ పాలకుడికి సహాయంగా సైనికులను పంపింది. గూఢాచారి సంస్థ నిజావీను సైనికసంస్థను చేసింది. పాకిస్తాన్, సోమాలియా, యెమెన్ తదితర దేశాలలో పైలెట్లు లేని విమానదాడులు, సైనిక సామాగ్రి ఇదే సమకూరుస్తున్నది. ఇక యుద్ధాన్ని కూడా ప్రైవేటీకరించి, బ్లాక్‌వాల్ వంటి కంపెనీల కప్పజెప్పి కిరాయి సైన్యాలతో స్వైరవిహారం చేయిస్తున్నది.

ఇవన్నీ ఎక్కడో ఇతర దేశాలలో జరుగుతున్నాయనీ, అనాగరిక హింసావాదుల పట్ల కఠినంగా వుండకతప్పదని సరిపెట్టుకున్న అమెరికా ప్రజలకు దీనిసెగ త్వరలోనే తగిలింది. వారి ప్రజాస్వామిక హక్కులన్నింటిమీదా దాడి సాగింది. అమెరికా పౌరులపై గూఢచర్యం సాగించేందుకు, వారిపడకగదుల్లో కెమెరాలుంచేందుకు కూడా అధికారులకు చట్టబద్ధ అధికారాలు కట్టబెట్టింది. టెర్రరిస్టు అని అనుకుంటే చాలు వారంటు లేకుండా అరెస్టు, అరెస్టు చేసిన వారిని కోర్టు ముందు హాజరుపరిచే హేబియస్ కార్పస్ రద్దు బుష్ ఆమోదించగా, సాక్ష్యాలు లేకపోయినా టెర్రరిస్టు అనుమానితుడంటే చాలు, అమెరికా పౌరుడిని చంపే అధికారానికి ఒబామా ఆమోదం తెలిపాడు.

అయిలు వనరులను ఆక్రమించుకోవటం, ప్రపంచాధిపత్య స్థాపన కోసం అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఈ దుశ్చర్యలకు పాల్పడింది. కోట్లాది ప్రజలను బలిగొంది. దేశాలను రక్తంలో ముంచింది. ఒబామా అధ్యక్షుడిగా ఎన్నిక కావటంతో “మార్పు కావాలన్న” నినాదం గద్దెపై కూర్చునే వారిలో మార్పుకే పరిమితమనీ, సామ్రాజ్యవాద వ్యవస్థ మార్పుకు కాదనీ తేటతెల్లమైంది.

దురాక్రమణ యుద్ధాలతో తిరుగులేని ఆధిపత్యాన్ని పొందానని అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం చెప్పుకుంటున్నది. కానీ దురాక్రమణలకు గురైన ప్రజల నుండి తీవ్ర ప్రతిఘటనను ఎదుర్కొంటున్నది. అమెరికా అయిలు కంపెనీలు లాభాలు మూటలు కట్టుకున్నాయి. కానీ

పునరావాస చర్యలన్నీ అమలు జరపాలట. పరిశ్రమాధిపతుల సంఘం ఫిక్సి యిప్పటికే ఈ క్లాజుపై మండిపడింది. దీనిని 500 ఎకరాలకు పెంచాలని కోరింది. ఏ ప్రజాప్రయోజనంకోసం సేకరిస్తున్నామని చెప్పారో, తర్వాత దానినెట్టి పరిస్థితిలోనూ మార్చరాదని, మరో ప్రయోజనానికి వాడరాదని బిల్లులో పేర్కొన్నారు. దీనికి వెనులుబాటు యిచ్చి ఇతర అవసరాలకు కూడా వాడుకోనివ్వాలని ఫిక్సి కోరింది. భూమిని యివ్వటానికి 80శాతంమంది ప్రజలు అంగీకరిస్తేనే(ఈ ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ ఎంత తంతుగా నిర్వహిస్తారో మనకు తెలిసినదే) భూసేకరణ చెయ్యాలన్న నిబంధనను 50 శాతానికి తగ్గించాలని కోరింది. ఇదికాక పునరావాస చర్యలకొరకు నిర్దేశించిన కాలవ్యవధి కఠినంగా వుందనీ దానిని కనీసం ఐదేళ్లకు సడలించాలనీ కోరింది. కొన్ని పరిశ్రమలు నిర్మించి, ఉత్పత్తి చేయటానికి ఐదేళ్లు పడుతుంది కనుక ఆ తర్వాతే పునరావాస చర్యలు అమలుచేయగలరట. జీవనోపాధి కోల్పోయిన ప్రజలు అంతవరకూ గాలి తిని బ్రతకాలా? ఈ ప్రభుత్వం పరిశ్రమాధిపతులకు అనుకూలమైనదని తెలుసుకుంటే ఈ క్లాజు చేర్చటంలో విచిత్రమేమీ కనపడదు. నేను కొట్టినట్టు కొడితే, మీరు ఏడ్చినట్టు ఏడవండి, మీ యిబ్బందుల పేరిట మరికొన్ని అనుకూలాంశాలను మీకోసం చట్టమయ్యేముందు చేరుస్తాను అన్న దొంగనాటకమే ఈ విచిత్రం.

సామ్రాజ్యవాదాల, దోపిడీ వర్గాల సేవే పరమావధిగా భారత ప్రభుత్వం వ్యవహరిస్తూ వస్తున్నది. అవి లాభార్జనకు చేసే కార్యకలాపాలనే అభివృద్ధిగా ప్రజలను నమ్మించజూస్తున్నది. ప్రజా జీవనాన్ని మెరుగుపరిచే ఏ కార్యకలాపాన్నీ అది సాగించదు. అప్పుడు దానికి లాభనష్టాల బేరీజులు ముందుకొస్తాయి. పేద దేశమని గుర్తుకు తెచ్చుకుని నిధుల లేమిని గురించి మాట్లాడుతుంది.

అమెరికా ప్రభుత్వం లక్షల కోట్ల డాలర్ల ఖర్చు నేటికీ భరిస్తున్నది. కత్రినా తుఫాను వంటి ప్రకృతి వైపరీత్యాలు, బి.పి. కంపెనీ బోరు నుండి అయిలు కారి, నీటి కాలుష్యంవంటి ప్రమాదాల నుండి ప్రజలను కాపాడేందుకు కనీస చర్యలకు కూడా నిధులు లేకుండా పోయాయి. ప్రజలకిస్తున్న విద్యా, వైద్యసహాయాన్నీ ఇతర సంక్షేమ కార్యక్రమాల నిధులను తగ్గించి యుద్ధఖర్చులకు వాడుతున్నది. అయినా లిబియాపై యుద్ధానికి పూనుకుంది; సిరియా ఇరాన్‌లపై దాడికి సన్నాహాలు చేస్తున్నది. ఇక్కడ ఎదురయ్యే ప్రజా ప్రతిఘటనతో మరింతగా కూరుకు పోయి దాని ఆర్థిక సంక్షోభం మరింత తీవ్రమై తీరుతుంది.

సెప్టెంబరు 11 దాడి 10వ ఏడును అట్టహాసంగా జరిపి అమెరికా ప్రజలను ప్రచార హోరులో ముంచెత్తి తన విధానాలను కొనసాగించుకోవాలని అమెరికా పాలకులు కోరుకున్నారు. వారి వందిమాగధులైన పత్రికలు, టీవీలు ఎంతహోరెత్తించినా వారనుకున్న రీతిలో అమెరికా ప్రజలను కదిలించలేక పోయారు.

గత 10 ఏళ్లు వారికి కఠోర అనుభవాలను చవిచూపాయి. వినాశకర యుద్ధాలు, స్వదేశానికి తిరిగి చేరుతున్న బిడ్డల శవాలు, తమ ప్రజాస్వామిక హక్కులపై నిరంతరదాడి, యుద్ధ భారంతో ఆర్థిక జీవన క్షీణత, శిథిలమౌతున్న సాంఘిక జీవనం వారిని పీడకలలా వెన్నాడుతున్నాయి. మరో టెర్రరిస్టు దాడికి అవకాశముందంటూ పాలకులు చేసిన ప్రచారం, దాన్ని నివారించే పేరిట చేపట్టిన వారి భద్రతా చర్యల హడావుడి అమెరికా ప్రజలలో-ఉద్యోగాలు, ఇళ్లు కోల్పోయే ప్రమాదం పట్ల భయాన్ని మించలేక పోయింది.

ఇదే, వారిని యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగానూ, ప్రజాస్వామిక హక్కుల రక్షణ కొరకూ, జీవన ప్రమాణాల మెరుగుదల కొరకూ పోరాటాలలోకి సమీకరిస్తుంది. ప్రపంచ ప్రజల శ్రమదోపిడీ సాగిస్తే తప్పుమనుగడలేని సామ్రాజ్యవాదం, ఆ దోపిడీని కాపాడుకొనేందుకు సాగిస్తున్న యుద్ధాలు దానిని మరింత లోతైన సర్వవ్యాపిత సంక్షోభంలోకి నెడతాయి. ఈ పరాన్నభుక్కు వ్యవస్థను కూలదోసి సోషలిస్టు వ్యవస్థ నిర్మాణానికి ప్రపంచ ప్రజలు పూనుకుంటారు. అప్పుడు మాత్రమే దురాక్రమణ యుద్ధాలు పోయి ప్రజలకు శాంతి నెలకొంటుంది. D

తల్లిక్రిందులు “అభివృద్ధి”కోసమే ప్రజాజీవనాన్ని బలిపెడుతున్నది. ఫలితంగా ఒక్కపూట కూడా కడుపునిందని ప్రజలు కోట్లాదిగా వుండగా, వారికి ఆహారం పండించాల్సిన భూములు కార్ల తయారీకి బీళ్ళుగా మారుతున్నాయి.

ప్రజలముందు పెట్టిన ముసాయిదా బిల్లు కీలక సమస్యలకు సంబంధించిన అంశాలలో రైతాంగానికి వ్యతిరేకంగా వుంది. అది పార్లమెంటు ముందుకు వెళ్లేసరికి పరిశ్రమాధిపతులకు మరింత అనుకూలంగా మారిపోయింది. బిల్లును తమకు మరింత అనుకూలంగా మార్చమని పరిశ్రమాధిపతులు కోరుతుండగా, బడాబూర్జువాల పత్రికలు ముసాయిదాను పలుచన చేయవద్దని కోరుతున్నాయి. అప్పటికి ముసాయిదా రక్షించేదిగా వున్నట్లు! ఆవిధంగా చర్చను ముసాయిదానా, బిల్లా అన్న పరిధికి పరిమితం చేయచూస్తున్నారు. ప్రభుత్వ మోసపూరిత విధానాన్ని తిరస్కరించి నిర్బంధ భూసేకరణకు వ్యతిరేకంగా వారు తమ పోరాటాన్ని కొనసాగించాలి.

1894 భూసేకరణ చట్టాన్ని రద్దుచేయాలనీ; వ్యవసాయ భూములను మరో ఇతర అవసరాలకూ వాడరాదనీ; దేశంలో భూమిని బహుళజాతి కంపెనీలు, విదేశీ కంపెనీలు కలిగివుండరాదనీ; భూసేకరణకు ఆ ప్రాంత ప్రజల అనుమతి తప్పనిసరి చెయ్యాలనీ; ఆ సేకరణపల్ల లాభ నష్టాలను సంపూర్ణంగా వారి ముందుంచిన తర్వాతే అనుమతికోవాలనీ; ప్రైవేటు రంగం భూసేకరణలో ప్రభుత్వం భాగస్వామికారాదనీ; నిజమైన ప్రజా ప్రయోజనం కొరకు భూసేకరణ తప్పనిసరైతే, పునరావాస, పునర్నిర్మాణ చర్యలు పూర్తిగా అమలు జరిపిన తర్వాతే భూమి స్వాధీనం చేసుకోవాలనీ వారు ఉద్యమించాలి. D

బంగ్లాదేశ్‌లో భారత ప్రధాని పర్యటన

భారత ప్రాంతీయ విస్తరణ కాంక్షల ప్రతిధ్వని

దాదాపు పుష్కరకాలం తర్వాత భారత ప్రధానమంత్రి బంగ్లాదేశ్ పర్యటనను చారిత్రకమైనది గానూ, స్నేహసంబంధాలను బలీయం చేసేదిగానూ అభివర్ణిస్తున్నారు. బ్రిటిష్ వలస పాలకుల కుట్రలతో ఒకే జాతి ప్రజలు బలవంతంగా విడదీయబడినా, పాకిస్తాన్ చెరనుండి బంగ్లాదేశ్ విముక్తికి ఎంతో సాయపడ్డామని చెప్పుకున్నా ఈనాటికీ ఇరుదేశాల మధ్య స్నేహ సంబంధాలు నెలకొనక పోవటానికి కారణాలేమిటో అత్యపరిశీలన చేసుకునేందుకు భారత పాలకులు సిద్ధపడటం లేదు.

కాగా బంగ్లాదేశ్ ఏర్పాటుకోసం సాగిన ఉద్యమ నాయకుడు ముజిబుర్ రహ్మాన్ కూతురు షేక్ హసీనా బంగ్లాదేశ్ ప్రధాన మంత్రిగా వుండటమూ, భారత్‌కు వ్యతిరేకంగా బంగ్లాదేశ్‌లో పనిచేస్తున్న టెర్రరిస్టు సంస్థలపై ఆమె చర్య తీసుకోవటమూ ప్రస్తుతం స్నేహ సంబంధాలకు అనుకూలంగా వున్నాయని చెప్పుకుంటున్నారు. దీనివల్లనే ప్రస్తుత పర్యటన సందర్భంగా అనేక ఒప్పందాలపై సంతకాలు చేయగలిగామని చెప్పుకుంటున్నారు. ఇరుదేశాల మధ్యా సరిహద్దును నిర్ణయించుకున్నారు. కొన్ని భూభాగాలను పరస్పరం మార్పిడి చేసుకునేందుకు అంగీకరించారు. బంగ్లాదేశ్ నుండి 46 రకాల రెడీమేడ్ బట్టల దిగుమతిని అనుమతించారు; అదే సమయంలో భారత్ నుండి నూలు, వస్త్రాల ఎగుమతిపైవున్న నిషేధాన్ని ఎత్తివేసారు. నేషనల్ థర్మల్ పవర్ కార్పొరేషన్ బంగ్లాదేశ్‌లో విద్యుత్తు ప్రాజెక్టును నిర్మిస్తుంది. తీస్తానదీ జలాలపై ఒప్పంద ప్రతిపాదన నుండి భారత ప్రభుత్వం చివరి నిమిషంలో వెనక్కి తగ్గింది. భారత నరుకులు ప్రయాణీకులను బంగ్లాదేశ్ గుండా ఈశాన్య రాష్ట్రాలకు చేరవేసేందుకు కారిడారు ఏర్పాటుకు అంగీకరించే ప్రతిపాదన నుండి బంగ్లాదేశ్ వెనక్కు వెళ్లింది. ఇప్పుడు ఒక్కొక్క అంశాన్నే పరిశీలిద్దాం.

వలస పాలకులు మత ప్రాతిపదికగా బెంగాల్ విభజన చేయటంతో కొన్నిచోట్ల మూడుప్రక్కలా బంగ్లాదేశ్ వుండి కొన్ని మీటర్ల వెడల్పు మాత్రమే వుండే దారిలాగా భారత్ భూభాగం వుంటుంది. ఇదే పరిస్థితి బంగ్లాదేశ్‌కూ వుంది. వీటిని ఎన్‌క్లేవ్ అని పిలుస్తున్నారు. ఇలాంటివి భారత్‌కు 111 వున్నాయి. వాటి విస్తీర్ణం 17,158 ఎకరాలు. ఇందులో నివశించే జనాభా లక్షన్నర. అలాగే 50 వేల జనాభావున్న 7110 ఎకరాల 51 ఎన్‌క్లేవ్‌లు బంగ్లాదేశ్‌కున్నాయి. ఇవికాక భారత్‌కు చెందిన 3000 ఎకరాల విస్తీర్ణం వున్న 38 చెక్కలు బంగ్లాదేశ్ ఆధీనంలో వున్నాయి. అలాగే బంగ్లాదేశ్‌కు చెందిన 3345 ఎకరాల 50 చెక్కలు భారత్ ఆధీనంలో వున్నాయి. చారిత్రకంగానూ, సాంఘీకంగానూ ఈ ఎన్‌క్లేవ్‌లలోని ప్రజలకు పొరుగుదేశంలోని గ్రామాలతోనే సంబంధాలున్నాయి. ఇరు దేశాల మధ్య సరిహద్దులను నిర్ణయించుకునే ఒప్పందం 1974లో ఇందిరాగాంధీ, ముజిబుర్‌లు చేసుకున్నారు. దాని ప్రకారం 4006 కి.మీ. పొడవునా సరిహద్దును గుర్తించి ఇరు ప్రభుత్వాలు పరిష్కారం కుదుర్చుకున్నాయి. కాగా ఈ ఎన్‌క్లేవ్‌ల చుట్టూవున్న ఆరున్నర కిలో మీటర్ల సరిహద్దు అపరిష్కృతంగా వుండిపోయింది. ఆనాటి నుండీ తాము ఏదేశానికి చెందినవారమో తెలియని డోలాయమానస్థితిలో ప్రజలుంటున్నారు. బంగ్లాదేశ్ నుండి అక్రమ చొరబాట్లకూ నృగ్నింగ్‌కూ ఇవి కేంద్రాలుగా వుంటున్నాయనీ, చొరబడేవారిలో ముస్లిం టెర్రరిస్టులున్నారన్నది భారత వాదన. ఇరు దేశాల సైనికదళాల మధ్య ఉద్రిక్తతకూ, ఘర్షణలకూ ఇది కారణంగా వుంటూ సైనికుల రక్తంతో పాటు ప్రజల రక్తంతో కూడా ఈ భూమి తడుస్తూ వచ్చింది.

కూఢ్‌బీహార్, రంగపూర్ జమిందారులు చదరంగం ఆడుతూ కొంతభూమిని పందెంగా పెట్టేవారు. బెంగాల్ విభజన సమయంలో ఈ భూములు, తూర్పు పశ్చిమ బెంగాలుల్లో దేనికి చెందుతాయో తేల్చుకుండా వదిలివేశారు. అవి ఎన్‌క్లేప్‌లుగా ఇలా వుండి పోయాయి. భవిష్యత్తులో భారత్ వుపఖండాన్ని చీల్చినప్పుడు, దాయాది తగాదాలను రగిల్చి తమ పెత్తనాన్ని సాగించుకోవాలన్న కుట్రతోనే బ్రిటీషు పాలకులు ఈ పనిచేశారు. బ్రిటీషు వలస పాలకుల వారసత్వాన్నే స్వీకరించిన పాలకులు పొరుగుదేశాలతో సరిహద్దు సమస్యలను పరిష్కరించుకోకుండా వివాదపడుతూ వచ్చారు. చైనా, నేపాల్, భూటాన్, పాకిస్తాన్, తర్వాత బంగ్లాదేశ్‌లతో సరిహద్దు తగవులు ఇన్ని దశాబ్దాలుగా అపరిష్కృతంగా వుండిపోవటానికి భారత పాలకవర్గాల ప్రాంతీయ విస్తరణవాద కాంక్షలే కారణం.

ప్రధానమంత్రి పర్యటన సందర్భంగా జరిగిన చర్చలలో కూడా ఎన్‌క్లేవ్‌లను, చెక్కలనూ కూడా ఒకేసారి పరస్పరం మార్పిడి చేసుకుందామని బంగ్లాదేశ్ ప్రతిపాదించింది; గట్టిగా పట్టుపట్టింది. కాగా భారత ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు చెక్కలను వెంటనే మార్పిడి చేసుకుందామనీ, ఎన్‌క్లేవ్‌ల మార్పిడికి అంతిమ తేదీ ఖరారు చేసుకుందామని వాదించారు. చివరకు బంగ్లాదేశ్ వాదనను అంగీకరించి, ఆరున్నర కి.మీ. సరిహద్దును నిర్ణయించారు. పరస్పర మార్పిడికి అంగీకరించారు.

ఇక ఆర్థిక రంగంలో బంగ్లాదేశ్ నుండి రెడీమేడ్ బట్టల దిగుమతికి సుంకాలూ, సుంకేతర ఆంక్షలను తొలగించేందుకు భారత్ అంగీకరించింది. దీనితో మన రెడీమేడ్ బట్టల పరిశ్రమ దెబ్బతింటుందని భారత్‌లోని రెడీమేడ్ బట్టల తయారీ దారులు ఆందోళన వ్యక్తం చేస్తున్నారు. ఇక్కడ అంతగా పత్రికల్లో వెలుగులోకి రాకుండా వుండిపోయిన అంశమేమంటే బంగ్లాదేశ్‌లో రెడీమేడ్ బట్టల తయారీకి అవసరమైన నూలును, వస్త్రాలను భారత్ ఎగుమతి చేస్తుంది.

బంగ్లాదేశ్ తయారీ రంగంలో 80 శాతం రెడీమేడ్ బట్టలే కనుక వీటి ఎగుమతులు ఆ దేశానికి ముఖ్యమైన అంశంగా వుంటుంది. భారత్‌లో రెడీమేడ్ బట్టల మార్కెట్టు 2500 కోట్ల డాలర్లని అంచనా. పన్నులు లేకుండా దిగుమతులు బంగ్లాదేశ్‌కు అనుకూలం. అయితే ఇరు దేశాల మధ్య వాణిజ్యం 400 కోట్ల డాలర్లు కాగా దీనిలో భారత్ నుండి ఎగుమతులే 350 కోట్లడాలర్లు కనుక బంగ్లాదేశ్ నుండి రెడీమేడ్ బట్టల దిగుమతి ప్రభావం ఎక్కువగా వుండదు. కానీ భారత్ నుండి నూలు, వస్త్రాల ఎగుమతులు పెరుగుతాయి. బంగ్లాదేశ్ రెడీమేడ్ బట్టల పరిశ్రమలో అత్యంత నిక్కువ పరిస్థితుల్లో బంగ్లాదేశ్ మహిళల శ్రమను దోచుకుంటున్న విషయాన్ని “జనశక్తి” గత సంచికల్లో వివరించింది. బంగ్లాదేశ్ నుండి దిగుమతుల పేరిట భారత కార్మికుల వేతనాలు దిగకోసే అవకాశాన్ని గమనించి, దిగుమతులగురించి ఆందోళన చెందకుండా, మారే పరిస్థితికి తగినట్లు తయారవమని (అంటే కార్మిక వేతనాలు తగ్గించమని) బడా బూర్జువాల పత్రికలు రెడీమేడ్ బట్టల తయారీదారులకు సలహా యిస్తున్నాయి. కనుక ఈ ఒప్పందం మొత్తం మీద భారత బూర్జువా వర్గానికి లాభమే కాక దాని ప్రాంతీయ విస్తరణవాద కాంక్షలను కూడా తెలుపుతుంది. మన్మోహన్‌సింగ్ ఈ విషయాన్ని ప్రకటించినప్పుడు అక్కడవున్న భారత, బంగ్లాదేశ్ పరిశ్రమాధిపతుల ప్రతినిధులు సుదీర్ఘ హర్షధ్వానాలు చేయటమే ఉపఖండంలోని కార్మికుల శ్రమను దోపిడీ చేయటంలో వారొకటిగా ఎలా నిలుస్తారో తెలుపుతుంది. తన దేశంలోని చమురు వనరులన్నింటినీ పెట్టుబడుల కొరతపాకుతో విదేశీ కంపెనీల కప్పజెప్పిన భారత ప్రభుత్వం బంగాళాఖాతంలో ఇరుదేశాలు సంయుక్తంగా చమురు అన్వేషణ సాగిద్దామని ప్రతిపాదించటం, ఎన్‌టిపిసి బంగ్లాదేశ్‌లో విద్యుదుత్పత్తి కర్మాగారం నెలకొల్పి దానిలో కొంత బంగ్లాదేశ్‌కమ్మి, మిగిలినది భారత్‌కు పంపటానికంగీకరించటమూ ప్రాంతీయ విస్తరణవాద కాంక్షలకు అద్దం పట్టేవే.

విభజనకు ముందు ఈశాన్య రాష్ట్రాలకు తూర్పు బెంగాల్‌లోని రైలు, రోడ్లు, జల మార్గాల ద్వారా సరుకుల ప్రయాణీకుల రవాణా సాగేది. పాకిస్తాన్‌తో సంబంధాలు సరిగ్గా లేకపోవటంతో 1965లో పాకిస్తాన్‌తో యుద్ధం జరగటంతో పాకిస్తాను ప్రభుత్వం ఈ మార్గాలను మూసివేసింది. బంగ్లాదేశ్ ఏర్పడిన తర్వాత వీటిని పునరుద్ధరించే ప్రయత్నం జరిగింది. 1974లో దాని కొరకు ఒప్పందం కూడా జరిగింది. అది ఈనాటి వరకూ అమలు కాలేదు. బంగ్లాదేశ్‌లోని ఆంతరంగిక రాజకీయ పరిస్థితితో పాటు భారత మొండి వైఖరి కూడా దీనికి కారణం. సరుకుల, ప్రయాణీకుల రవాణాకు ఏర్పాటు జరిగితే ఇరుదేశాలకూ లాభకరమే. ఈశాన్య రాష్ట్రాలకు రవాణాలో సమయమూ, ఖర్చూ భారత్‌కు కలిసివస్తే, బంగ్లాదేశ్‌లో రవాణా వ్యవస్థ మెరుగుపడటమే కాక, ఇరుదేశాల మధ్యనా వాణిజ్యం 5 శాతం పెరిగే అవకాశముంది. నదీజలాలపై ఒప్పందం ఆగటంతో ఇది కూడా ఆగిపోయింది.

ఇరు దేశాల మధ్య చిన్నవీ, పెద్దవీ కలుపుకుని 50 వరకూ నదులున్నాయి. గంగా, బ్రాహ్మపుత్రానదులు, వాటి పాయలు బంగ్లాదేశ్‌లో ప్రవేశించిన తర్వాతే సముద్రంలో కలుస్తాయి. ఈ ఉమ్మడి నదీజలాల పంపకం చిక్కు సమస్యే కానీ అధిగమించలేనిది కాదు. ఇచ్చి పుచ్చుకునే వైఖరి తీసుకుంటే, క్రిందనున్న బంగ్లాదేశ్‌కు

సహజంగా వుండే భయాలను తొలగించే వైఖరి వుంటే ఉమ్మడి నదీజలాల పంపకం కష్టతరం కాబోదు. 1996లో గంగానదీ జలాల పంపకానికి ఒప్పందం జరగటమే దీనికి నిదర్శనం. దీనికి రెండున్నర దశాబ్దాలు పట్టడమే సంకుచిత ప్రయోజనాలు పైచేయిగా వుంటున్నాయని తెలుపుతున్నది.

గంగానది జలాల పంపక ఒప్పందం జరగటంతో తీస్తానదీజలాల పంపకం ముందుకొచ్చింది. సిక్కింలో పుట్టిన తీస్తానది పర్యతాలలో 150కి.మీ సాగి పశ్చిమ బెంగాల్‌లోకి ప్రవేశిస్తుంది. అక్కడి నుండి తూర్పుగా, అగ్నేయంగా 120కి.మీ. ప్రవహించి బంగ్లాదేశ్ ప్రవేశించి బ్రహ్మపుత్రానదిలో కలుస్తుంది. తీస్తానది పరీవాహక ప్రాంతం 12729 కి.మీ. కాగా దీనిలో 83 శాతం భారత్‌లో వుంది. 17 శాతం బంగ్లాదేశ్‌లో వుంది. గజల్‌దోబావద్ద భారత్ ఒక ఆనకట్ట నిర్మించింది. సాగునీరు అందిస్తున్నది. బంగ్లాదేశ్ దాలియావద్ద ఆనకట్టను నిర్మించి పొలాలకు నీరుమళ్లిస్తున్నది. వర్షాకాలంలో నీటి కొరతేమీ వుండదు. ఎండాకాలంలో నీటి ప్రవాహంతగ్గి దానినెలా పంచుకోవాలన్నది సమస్యగా వుంది.

సిక్కిం, పశ్చిమ బెంగాల్‌లలో సాగునీరు, తాగునీటికి సరిపడా నీరు కావాలని భారత్ కోరుతుండగా, త్రాగునీరు, సాగునీరు, జలరవాణా, పారిశ్రామిక అవసరాలు, పర్యావరణ రక్షణ (తగినంత నీరు లేకపోతే డెల్టాలో ఎదురయ్యే జీవావరణ సమస్యలు) కొరకు నీరు కావాలని బంగ్లాదేశ్ కోరుతున్నది. 1963లో యిరుదేశాలూ ఒక తాత్కాలిక అంగీకారానికి వచ్చాయి. దాని ప్రకారం తక్కువ ప్రవాహముందే కాలంలో 36 శాతం నీరు బంగ్లాదేశ్, 39 శాతం నీరు భారత్ వాడుకోవాలి. మిగిలిన 25 శాతం నీటి పంపకాన్నీ తర్వాత నిర్ణయించుకుండా మనుకున్నారు. అయితే నీటి ప్రవాహంఎంతన్న దానిపై అభిప్రాయభేదాలు తలయెత్తి దీనిని అమలు చేయలేదు.

మన్మోహన్‌సింగ్ తన పర్యటనలో నదీ జలాల పంపకం ప్రధాన అంశంగా వుంటుందని చెప్పాడు. బంగ్లాదేశ్‌తో సరిహద్దు వున్న రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులను కూడా తనతోపాటు బంగ్లాదేశ్ పర్యటనకు తీసుకు వెళ్లాడు. చివరి నిముషంలో మమతా బెనర్జీ తన ప్రయాణం మానుకుంది. తీస్తానది ఒప్పందం విషయంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వంతో సంప్రదించలేదన్నది ఆవిడ అభ్యంతరం. పొరుగుదేశాలతో సంబధాలలో ససరిహద్దు రాష్ట్రాల పాత్ర సమాఖ్య స్ఫూర్తితో వుండాలని, ఆ రాష్ట్రాలకు విధాన నిర్ణయంలో భాగమివ్వాలని కొత్త సమస్యను చర్చకు తెచ్చింది.

ఇక్కడ పాలక కాంగ్రెసు పార్టీ, యుపీఏ ప్రభుత్వమూ, టి.ఎం.సిలు దాగుడుమూతలాట సాగిస్తున్నాయి. గత ఒప్పందం కొనసాగింపుగా, ఎద్దడి సమయంలో నీటి ప్రవాహాలను నిర్ధారించుకుని మిగిలిన 25 శాతాన్ని పంచుకోవచ్చును. జరగాల్సింది ఇదీ. కాగా తన ప్రతిపాద నేమిటో కాంగ్రెసు చెప్పుదు. తన అభ్యంతరమేమిటో మమతా చెప్పుదు. ప్రజలనుండి దీనిని రహస్యంగా వుంచుతున్నారు. అసలు సమస్యను వదిలిపెట్టి, విదేశీ వ్యవహారాలు కేంద్ర ప్రభుత్వం పరిధిలోవని, రాష్ట్రాలకు అధికారాలు లేవని ఒక ప్రక్క చిదంబరమూ, సరిహద్దు రాష్ట్రాల ప్రయోజనాలు ప్రభావితమౌతాయి గనుక మమ్ముల భాగస్వాములను చేయకపోవటం సమాఖ్య

భోపాల్... (7వ పేజీ నుండి)

సుప్రీంకోర్టు తన ముందుకు వచ్చిన భోపాల్ కేసులోని చట్టపరమైన అనుకూల అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా భోపాల్ విషవాయు ఘోరానికి కారకులైన దోషులను శిక్షించటం పట్ల తీవ్ర నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించింది.

బలవంతునికి విరుద్ధంగా వ్యక్తిగత హక్కులను కాపాడుతామని మన దేశంలో చట్టాలు చెప్పుతున్నాయి. కానీ ఈ విషయంలో మాత్రం నేరస్పృభావ తీవ్రతను పట్టించుకోకపోవటం; అధికారంలో కొచ్చిన ప్రభుత్వాలు ఉదాసీనత, సిబిఐ అర్థమనస్కపరిశోధన, పాలక ప్రభుత్వాలతో సమ్మిళితమై ఒక లెక్క ప్రకారమే పూర్తిస్థాయి సరైన సమాచారాన్ని కోర్టుకు సమర్పించకపోవటం; అసాధారణ జాప్యం వంటి వన్నీ కలగలసి భోపాల్ గ్యాస్ బాధితులకు న్యాయాన్ని అందకుండా జేసాయి. అదనపు సాక్ష్యాధారాలతో ఈ కేసును సెషన్ కోర్టు తిరిగి చేపట్టటానికి ఏ విధమైన ఆంక్షలూ లేవని సుప్రీంకోర్టు నిస్సందేహంగా చెప్పింది. అంటే, దీనర్థం సెషన్స్ కోర్టు,

స్ఫూర్తిని పాటించటం కాదని మమత వివాదాన్ని రేపెట్టారు. సమాఖ్యస్ఫూర్తి గురించిన చర్చతో ప్రజల దృష్టి మళ్లిస్తున్నారు. పైకి మేకపోతు గాంభీర్యం చూపినా యుపీఏ మనుగడకు మమత మద్దతు అవసరం గనుక కేంద్రమే వెనక్కు తగ్గింది. తీస్తానది జలాల పంపకానికి మరోసూత్రాన్ని కనుగొంటానంటూ ప్రధాని సమస్యను వాయిదా వేశారు.

అభిజ్ఞ వర్గాల కథనం ప్రకారం నీటి యెద్దడి నెలల్లో 48 శాతం నీరు బంగ్లాదేశ్, 52 శాతం నీరు భారత్ వాడుకుందామని మన్మోహన్ సింగ్ ప్రతిపాదన. అంటే గత ఒప్పందంలో మిగిలిన 25 శాతాన్నీ చెరి సగం పంచుకుంటున్నారు. యెద్దడి సమయంలో నదిలో ప్రవాహమెంతుందన్న అంశాన్ని ఇరుపక్షాల సాంకేతిక నిపుణులూ కలిసి నిర్ణయించాలి. దీనికి మమతా అభ్యంతరం, అభిజ్ఞవర్గాల కథనం ప్రకారమే, 22 వేల క్యూసెక్కులు వదలటానికి మొదటనేను అంగీకరించగా, దానిని 33వేల క్యూసెక్కులకు తనకు చెప్పకుండా పెంచటం, ఇది పశ్చిమ బెంగాలుకు నష్టమని అట. ఈ అభిజ్ఞవర్గాల కథనాన్ని యిరుపక్షాలు ఖండించలేదు. కానీ భారతప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారి ఒకరు “ఇరుపక్షాలకూ అంగీకారమైన నీటి ప్రవాహగణాంకాలు లేవు గనుక ఈ దశలో నిర్దిష్టంగా (క్యూసెక్కుల) నిర్ణయం జరగలేదు 42 శాతం నీరు సూత్రపాయ ప్రతిపాదనే. ఇదెన్ని క్యూసెక్కులవుతుందో సంయుక్త సాంకేతిక కమిటీ నిర్ధారిస్తుంది. అప్పుడే అంతిమ అంగీకారం కుదురుతుంది” అన్నాడు. దేశంలో నదుల నీటితో నిప్పును రాజేస్తున్న పాలక వర్గాలు పొరుగుదేశంతో కూడా జలవివాదాలను రాజేసే వైఖరితోనే వున్నారన్నది స్పష్టమే.

ఈ సందడిలో ఫెసీ నదీజలాల పంపకం కూడా అపరిష్కృతంగానే వుండి పోయింది. త్రిపురలో పుట్టిన ఫెసీనది 90 కి.మీ. త్రిపురలో ప్రవహించి, తర్వాత 87 కి.మీ. ఇరుదేశాలమధ్య సరిహద్దుగా వుండి చివరకు సముద్రంలో కలుస్తుంది. నదికిరువైపులా రెండు దేశాలూ వుండటంతో నది మధ్యనుండి అటూ ఇటూ 150 గజాలూ ఎలాంటి కార్యకలాపాలూ జరగకూడదు గనుక (నోమాన్‌లాండ్) నీటి వినియోగం వీలుకాదు. బిష్ణుతో నీటిని తోడుకుని సాగునీరు, తాగునీరు అవసరాలు తీర్చుకోవాలన్న కోర్కె ఇరువైపులా ప్రజలల్లో వుంది. ఇప్పుడా అవకాశం మూలన పడింది. ఇవికాక మరో 50 చిన్న నదుల కరకట్టలను ఇరుదేశాలు సంయుక్తంగా పటిష్టం చేయాలని 2010లో అంగీకారం కుదిరింది. 2013 నాటికి ఇది పూర్తి చేయాలి. ఇంతవరకూ పనిముందుకు సాగలేదు. అప్పుడీ అంగీకారంకూడా మూలనపడుతుంది. ఇరు దేశాల ప్రజలూ వర్షాకాలంలో వరదకు గురికాక తప్పదు.

దేశ ప్రయోజనాలూ, ప్రజాప్రయోజనాలకంటే సంకుచిత రాజకీయ ప్రయోజనాలే దేశపాలకులకు ముఖ్యమయ్యాయి. పొరుగు దేశాలతో ఒప్పందాలలో రాష్ట్రాలకు కూడా పాత్ర వుండాలన్న అంశం నిర్వివాదమైనది. అయితే తాననుకున్న ఒప్పందానికి మమతను ఒప్పించాల్సిన బాధ్యత కేంద్రానిదే అయినా ఆమె కోరిన విధంగా ఒప్పందాన్ని ప్రక్కన పెట్టడం ఒక తగాయిదా అంశాన్ని అట్టి పెట్టుకోవాలన్న వ్యూహంలో భాగమే. ఉపఖండంలో పెద్దన్న పెత్తనాన్ని వదులుకునే ఉద్దేశ్యం పాలకులకు లేదు. D

హైకోర్టు, సుప్రీంకోర్టులలో సాగదీయబడే క్రమమంతా సాగి, సుప్రీంకోర్టు తీర్పు వినేందుకు బాధితులు మరో 26 సం||లు వేచి వుండాల్సివస్తుంది. సుప్రీంకోర్ట్లో మరిన్ని వాస్తవాలు, సాక్ష్యాధారాలని సమర్పించ వలసిందిగా కోరి, న్యాయం చేయవచ్చు. కానీ సుప్రీంకోర్టు ఆ విధంగా చేయకుండా తీవ్రమైన తప్పిదానికి పాల్పడింది. భోపాల్ విషవాయు పారిశ్రామిక విపత్తు దోషులను శిక్షించటానికి సుప్రీంకోర్టు సిద్ధంగా లేదని దీని ద్వారా స్పష్టమైంది. ఈ విధంగా మానవ జాతి చరిత్రలోనే, అతితీవ్రమైన మానవత్వ తప్పిదానికి సుప్రీంకోర్టు పాల్పడింది.

చట్టమనేది కూడా పాలకవర్గాల ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు, వారిచే రూపొందించబడిందనేది స్పష్టత కలిగి వుండాలి. భోపాల్ విషవాయు విపత్తు కేసును సుప్రీంకోర్టు కొట్టివేయటమనేది గమనిస్తే కూడా సుప్రీంకోర్టు ఈ వ్యవస్థలో అంతర్భాగమేననీ, ఉనికిలో వున్న దోపిడీ రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక వ్యవస్థకు, తదనుగుణమైన చట్టాలకు అది అతీతంగా వ్యవహరించబోదని అవగతమౌతుంది. D

సామ్రాజ్యవాదుల రాజకీయ, సైనికజోక్యంతో కరవు వాతనపడ్డ సోమాలియా ప్రజలు

శుష్కించిన శరీరాలతో, ఎండుకుపోయిన డొక్కలతో, చిరుగులు పడిన బట్టలతో, చేతుల్లో ఖాళీ పాత్రలతో, నీరింకిన గాఙకళ్ళతో నిస్సహాయంగా కరవుపీడితులు ఎదురుచూసే విషాద దృశ్యాలు; ఆహారం కోస ఎగబడటాలు, చేతికందిన కొద్దిపాటి ఆహారాన్ని అబగా నోట్లో కుక్కుకుంటున్న హృదయవిదారక దృశ్యాలు...కరవుపీడిత ఆఫ్రికా దేశాలలో సర్వసాధారణ మయ్యాయి. కడుపు తరుక్కుపోయే ఈలాంటి దృశ్యాలు మనకు నేడు సోమాలియాలో ఏ దిక్కుచూసినా సాక్షాత్మరిస్తాయి.

‘ఆఫ్రికాఖండ కొమ్ములేదావంపు’గా పరిగణించే సోమాలియా, ఇథియోపియా, కెన్యా, ఇరిట్రీయా వంటి ఆఫ్రికా దేశాలన్నీ వర్షాభావంతో తీవ్ర కరవు పరిస్థితుల నెదుర్కొంటున్నాయి. కెన్యాలో మూడున్నర లక్షలమంది, ఇథియోపియాలో ఒక లక్షా ఇరవైవేల మంది, ఉగాండాలో ఆరులక్షలమంది కరవు పీడితులుగా వుండగా సోమాలియా దేశంలోని సగంపైగా జనాభా కరవు బాధితులుగా వున్నారు. ఈ దేశాల్లో కరవు పరిస్థితి అంచనా వేసిన ఐక్యరాజ్య సమితి పరిశీలనాబృందం తక్షణం 1.6 బిలియన్ డాలర్ల సహాయం అవసర మౌతుందని పేర్కొంది.

సోమాలియాలో వరుసగా గత మూడు వ్యవసాయ సీజన్లలోనూ వర్షాలు కురవకపోవటం, భూగర్భ జలవనరులు ఇంకిపోవటం, వ్యవసాయం సాగక పోవటంతో ప్రజలు తీవ్ర ఆహారకొరతనెదుర్కొంటున్నారు. కరవు కారణంగా ఇప్పటికే వేలాదిమంది మరణించారు. కనీస ఆహారం, తాగునీరు, మందులు, అత్యవసర వైద్యసహాయంకోసం ప్రజలు దీనంగా ఎదురు చూస్తున్నారు. పంటలు లేక ప్రజలకే ఆహారం అందని స్థితిలో అవులు, మేకలు, గొర్రెలు, గాడిదలు, ఒంటెలు వంటి జంతువులన్నీ క్రమంగా మృత్యువాతబడు తున్నాయి.

కోటిమంది కంటే కూడా తక్కువ జనాభావున్న సోమాలియాలో వర్షాభావ పరిస్థితులు కొనసాగు తున్నాయని తెలిసీ, ఇంతటి తీవ్ర ఆహారకొరతను ఎదుర్కొంటున్నానీ, ప్రత్యామ్నాయాలను రూపొందించుకొని ఈ పరిస్థితులను అధిగమించలేకపోవటానికి, ప్రతిరోజూ అనేక మంది మృత్యువాతబడటానికి గలకారణాలను లోతుగా పరిశీలించాలి.

ఆఫ్రికా ఈశాన్య భాగంలోనున్న సోమాలియా- విస్తారమైన, సంపద్యంతమైన సముద్ర తీరాన్ని కలిగివుంది. దేశంలోని సహజవనరులతో పాటుగా, సముద్రతీరంలోని అశేష మత్స్యసంపదను కలిగివున్నారు. అయితే, ఈడెన్ సింధుశాఖముఖద్వారంలో సోమాలియా వుండటమే వారి పాలిట ‘శాపంగా’ పరిణమించింది. వాణిజ్య నౌకాయానానికి కీలకమైన, వ్యూహాత్మకమైన ఈడెన్ సింధు శాఖపై తమ ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించేందుకు అనువుగా వుండే ఆ ముఖద్వారంలోని సోమాలియాపై పట్టును పెంచుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాదులు-ముఖ్యంగా అమెరికా, ఫ్రాన్స్లు-తీవ్రప్రయత్నాలు చేశాయి. దీనిలో అమెరికా పైచేయి సాధించింది. సోమాలియా పాలకుల లొంగుబాటు- అమెరికా ఆధిపత్య విధానాల అమలును సులభతరం చేసింది.

1980లో సయ్యద్ బారే నాయకత్వంలో సోమాలియాలో ఏర్పడిన సైనిక ప్రభుత్వం అమెరికా ‘నాటో’ కూటమిలో కొనసాగింది. అమెరికా-ఐ.ఎం.ఎఫ్. అప్పుల వల విసిరి, షరతుల వుచ్చులో సోమాలియా ప్రజల్ని బిగించి తన ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించింది. దీనితో సోమాలియాలో ఆహార ఉత్పత్తి క్రమంగా మందగించింది. ధరల పెరుగుదల, నిరుద్యోగం, పేదరికం పెరిగిపోయాయి. కరవుకాటకాలు, ఆకలిచావులు నిత్యకృత్యమయ్యాయి. ఈ పరిస్థితికి తోడు దేశంలోని వివిధ తెగల, జాతుల మధ్య సామ్రాజ్యవాదులు ఘర్షణలను పెంచి ఉద్రిక్తతలను రగిలించారు. దేశంలోని మతతత్వ శక్తులను రెచ్చగొట్టి దేశంలో నిరంతరం ఘర్షణాయుత వాతావరణం నెలకొనేటట్లు చేశారు. దేశంలో ఒక నిలకడైన ప్రభుత్వం పాలన సాగించేందుకు అవకాశం లేకుండా కుట్రపూరితంగా వ్యవహరించారు. దేశంలో రాజకీయ వ్యవస్థను ఈ విధంగా నిరంతర అస్థిరతలో వుంచటం ద్వారా, నిరాటంకంగా తమ దోపిడీని, సోమాలియాపై తమ ఆధిపత్యాన్ని, తద్వారా ఈడెన్ సింధుశాఖపై తమ నియంత్రణను అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు చెలాయిస్తూ వస్తున్నారు.

సోమాలియాలో నేడేర్పడిన తీవ్ర కరవు పరిస్థితి ప్రకృతి వైపరీత్యం మాత్రమేకాదు. గత దశాబ్దకాలంగా సామ్రాజ్యవాదుల, ప్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్య వాదుల రాజకీయ, సైనిక జోక్యం వారి ఆర్థిక వ్యవస్థను ఛిన్నాఛిన్నం చేసింది. గతమూడేళ్ల అనావుష్టి దీనిని కరవుకు నెట్టింది. దీనికి - అమెరికా టెర్రరిజంపై పోరు, అమెరికా మద్దతుతో సోమాలియాపై ఇథియోపియా దురాక్రమణ, సోమాలియా మధ్యంతర జాతీయ ప్రభుత్వం, చూస్తూ ఊరకున్న ఐరాస కారణం.

1998లో అమెరికా రాయబార కార్యాలయాలమీద బాంబుదాడులకు సోమాలియాలోని టెర్రరిస్టులు కారణమంటూ అమెరికా గూఢచారిశాఖ అక్కడ రహస్యదాడులకు దిగింది. దీనిని సోమాలియా ప్రజలు వ్యతిరేకించారు. ఇస్లామిక్ యూనియన్ నాయకత్వంలో అమెరికాకు సహాయపడుతున్న జమీందారులను ఓడించారు. దీనితో అమెరికా- సోమాలియా ప్రభుత్వాన్ని టెర్రరిస్టులుగా ప్రకటించింది. వారిన్ని విజ్ఞప్తులు చేసినా ఐరాస పట్టించుకోలేదు. 2006లో ఇథియోపియాతో అమెరికా దాడి చేయించింది. శాంతి నెలకొల్పే పేరిట సైన్యాన్ని దింపింది. ఈ దాడిలో 15వేల సోమాలీలు మరణించారు. 10 లక్షలమంది కాందిశీకులయ్యారు. ఇప్పుడు ఆకలిబారిన పడ్డారని చెబుతున్న వారిలో వీరుకూడా వున్నారు. అల్షబీబ్ సంస్థకు పట్టువున్న ప్రాంతానికి ఆహారం అందకుండా చేశారు. ఇప్పుడు కరవుకు గురవుతున్నది ఎక్కువగా ఈ ప్రాంతమే.

మరోవైపున, సోమాలియా దేశపు తీరంలోని విస్తారమైన మత్స్య సంపదపై సామ్రాజ్యవాదుల కన్నుపడింది. సామ్రాజ్యవాదసంస్థల మెగా -ట్రాలర్లు, ఫిషింగ్ బోట్లు అత్యాధునిక పరికరాలను ఉపయోగించి సముద్ర తీరంలోకి జొరబడి అంతర్జాతీయ నిబంధన లన్నింటినీ కాలరాస్తూ మత్స్య సంపదనంతా ఘాట్మకెత్తున్నారు. సముద్రపు వేటపై ఆధారపడి జీవనం సాగించే సోమాలియా ప్రజల నోట్లో మట్టిగొడుతున్నారు.

దేశంలో నిరంతర రాజకీయ సంక్షోభం, అస్థిరత, అధికధరలు, అవిద్య, పేదరికం, నిరుద్యోగం, తదితర పరిస్థితులన్నింటితో విసిగి వేసారిన సోమాలీ యువత- కొందరు మతతత్వ సాయుధసంస్థలవైపు మొగ్గుచూపితే, మరికొందరు తెగించి సముద్ర దోపిడీలకు పాల్పడు తున్నారు. ఈడెన్సింధుశాఖ గుండా ప్రయాణించే వివిధ దేశాల వాణిజ్యనౌకలను తమ అధీనంలోకి తీసుకొని, ఆయానౌకల యాజమాన్యాల నుండి దబ్బు వసూలు చేస్తూ దానినే ఒక వృత్తిగా కొనసాగిస్తూవస్తున్నారు. సోమాలీలను-ఈ దుస్థితికి ఈడ్చిన సామ్రాజ్యవాదులే సోమాలియాను పైరేట్ల (సముద్రదొంగల) స్థావర దేశంగా ముద్రవేసి, ప్రపంచ వేదికలపై వారిని నేరస్థులుగా చిత్రీకరిస్తున్నారు. అంతేగాక, ఈడెన్ సింధుశాఖ ద్వారా ప్రయాణించే వివిధ దేశాల నౌకల సురక్షిత ప్రయాణానికి ఆటంకంగావున్న పైరేట్లను అణచివేయటంకోసం సైనికబలగాలను మోహరించి వారిపై సాయుధ దాడులు సాగిస్తూవస్తున్నారు.

ఈ విధంగా సోమాలీల జీవితాన్ని అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు అడుగడుగునా ఛిద్రం చేస్తూ వచ్చిన నేపథ్యం నుండీ ప్రస్తుత కరవు పరిస్థితులను పరిశీలించాలి. సోమాలియాలో ప్రస్తుతం అల్షబాబ్ ప్రభావిత ప్రాంతమైన దక్షిణ సోమాలియాలోనే గత 60 సంవత్సరాలుగా కనీవినీ ఎరుగనీ తీవ్ర కరవు పరిస్థితులు నెలకొని వున్నాయి. దేశంలోని 75 లక్షల మందిలో 37 లక్షల మంది కరవుహత బడ్డారు. పోషకాహార లోపం అత్యంత తీవ్రస్థాయిలో వుండటంతో ప్రతి పదివేల మందికి రోజుకు ఇద్దరు చొప్పున చనిపోతున్నారు. సోమాలియాలోని కరవు సహాయక శిబిరంలో 4,50,000 తలదాచుకుంటున్నారు. కరవు బారిన పడుతున్న ప్రజలతో పోల్చుకుంటే సహాయ శిబిరాల సామర్థ్యం ఏ మూలకూ చాలటంలేదు.

తన స్వార్థ ప్రయోజనాలే పరమావధిగా, తన అధికారాన్ని కాపాడుకోవటమే ఒక నిరంతరాయ సమస్యగావున్న సోమాలియాలోని అస్థిర ప్రభుత్వానికి ప్రస్తుత కరవు పరిస్థితులను ఎదుర్కొనే సత్తాలేదు. ఈ నేపథ్యంలో అందివచ్చిన అవకాశంగా సామ్రాజ్యవాదులు ఐక్యరాజ్యసమితిని వాహకంగా చేసుకొని కరవు పీడిత ప్రజల సహాయం పేరిట ‘కరుణామయులు’గా వచ్చి వాటిపోతున్నారు. ఇందులోనూ అమెరికా, ఫ్రాన్స్, ఇంగ్లండ్ పోటీబిడ్డున్నాయి.

సోమాలియాలోని -అల్షబాబ్ సంస్థ పశ్చిమ దేశాలనుండి వచ్చే సహాయాన్ని, ఆ రూపంలో వారి ప్రవేశాన్ని, జోక్యాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నది. సోమాలీ ముస్లిం మతస్థులను క్రిష్టియన్ మతంలోకి మార్చుకునేందుకు ఉద్దేశించినదిగా చిత్రీకరించి ఈ సహాయాన్ని అల్షబాబ్ నిరాకరిస్తున్నదనీ, తక్షణం బాధితులకు కనీస సహాయం అందక ప్రాణాలు విడుస్తూన్నారనీ, సోమాలియాలో సహాయమందించటం హైతీ, ఇరాన్, అష్టనిస్తాన్లలో కంటే తీవ్ర ప్రమాదకరంగా పరిణమించిందంటూ ఐక్యరాజ్య సమితి ప్రకటిస్తున్నది. అల్షబాబ్ తన ప్రాబల్య ప్రాంతంలో పాశ్చాత్య దుస్తులు, పాశ్చాత్య సంగీతమేకాక కరవుసహాయాన్నీ నిషిద్ధం చేసిందని ప్రకటించింది. అంతేగాక, నదీ జలాలను కూడా అడ్డగించి గ్రామస్తులకు నీరు అందనీయకుండా, తమకు పన్నులు చెల్లించే వాణిజ్య రైతులకు ఆ నీటిని మళ్ళిస్తున్నారనీ, కరవు బాధిత ప్రజలను ఇతర శరణార్థి శిబిరాలకు తరలనీయకుండా కట్టడి చేస్తున్నారనే ప్రచారాలను సామ్రాజ్యవాద ప్రచారమాధ్యమాలు తీవ్రం చేశాయి. ఏమైనా, కరవును కూడా సామ్రాజ్యవాదులు ఒక ఆయుధంగా మలచుకొని ప్రయోగిస్తున్నారని ఈ పరిణామాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి.

అల్షబాబ్ సూత్రరీత్యా పాశ్చాత్య జోక్యాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నప్పటికీ, ప్రస్తుత పరిస్థితులలో కరవు సహాయాన్ని స్వీకరించేందుకు సిద్ధమని ప్రకటించినా, వారు నిర్వహించే కరవు సహాయ శిబిరాలకు సహకారం నామమాత్రంగానే అందుతున్నది. ఈ శిబిరాలనుండి కనీసం ఆహారం అందక 78 వేలకు పైగా బాధితులు పొరుగుదేశాలైన కెన్యా, ఇథియోపియాలలో ఆయా దేశప్రభుత్వాలు, అంతర్జాతీయ సహాయ సంస్థలు నిర్వహించే శరణార్థి శిబిరాలకు తరలివెళ్ళారు. అయితే ఈ శిబిరాలుకూడా ఇప్పటికే వాటి సామర్థ్యానికి మించిన బాధితుల సంఖ్యతో కిక్కిరిసి వున్నాయి.

ఈశాన్య కెన్యాలోని దబాబ్ శరణార్థి సహాయ శిబిరాలకు-తీవ్ర పోషకాహార లోపంతో, అనారోగ్యం బారిన పడిన పిల్లలు-ప్రతిరోజూ సగటున వెయ్యిమందికి తగ్గకుండా చేరుకుంటున్నారు. ఈ శిబిరం- దాని సామర్థ్యానికి నాలుగురెట్లపైగా-3,80,000 మంది బాధితులతో ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద సహాయ శిబిరంగావుంది. అయినా, ఇంకా అనేకులు తమ పేరు

కాన్సర్ దీర్ఘకాలంగా సాగుతున్న ఎల్గిన్ మిల్లు కార్మికుల ఆందోళన

గత 8 సంవత్సరాలుగా తమ పోరాటాన్ని కొనసాగిస్తున్న ఎల్గిన్ మిల్లు కార్మికులు, ఉద్యోగులు 2011 ఏప్రిల్ 24న మిల్లును నడపాలనే డిమాండ్తో మిల్లుగేటు ముందు అర్థనగ్న ప్రదర్శన జరిపారు. ఈ సందర్భంగా వారు మాట్లాడుతూ కేంద్రప్రభుత్వ నిరంకుశ వైఖరిని నిరసించారు. ప్రధానమంత్రితో సహా కేంద్ర సర్కారు హామీ ఇచ్చినప్పటికీ నేటికీ మిల్లు మూతపడే ఉందని వారు తీవ్రంగా కేంద్రప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యవైఖరిని విమర్శించారు. జొలిశాఖామంత్రి అనుమతితో, నగర కార్పొరేషన్ సహకారంతో శంకర్సింగ్ వాఘేలా ఐదుమిల్లల యంత్రాలను, మిగిలిన రద్దును అమ్ముకున్న విధంగానే కాన్సర్ నగర జొలిశాఖా మంత్రితో కలిసి ఎల్గిన్ మిల్లుకు సంబంధించిన యంత్రాలను, మిగిలిన రద్దును కూడా అమ్ముకోవాలనే దురాలోచన చేస్తున్నారని కూడా వారు ఆరోపించారు.

కేంద్రప్రభుత్వం సూచన ప్రాయంగా ఎల్గిన్ మిల్లును తిరిగి వునరుద్ధరించాలనే నిర్ణయం తీసుకొన్న తర్వాత దానికి సంబంధించిన కీలక నిర్ణాయక పత్రాలను ఉన్నత న్యాయస్థానంలో దాఖలు చేసిందని, ఆ పత్రాల ఆధారంగానే ఉన్నత న్యాయస్థానం కూడా మూతబడిన మిల్లును తిరిగి నడపాలని ఆదేశించిందని కూడా ప్రదర్శనకారులు పేర్కొన్నారు.

అయితే, సుప్రీంకోర్టు ఆదేశాలను అమలు చేయడంలో చేస్తున్న జాప్యం కుట్రపూరితమైనది. ఆయ్ఫర్ బాయ్ఫర్ మరియు ఇతర సంస్థలూ ప్రాజెక్టుకు అనుమతి ఇచ్చిన తర్వాత, అవసరమైన పెట్టుబడులు సమకూర్చే సాధనాలను కూడా ప్రభుత్వం స్పష్టంగా తెలియచేశాక, మిల్లు నడపడంలో జాప్యం ఎందుకు జరుగుతోందని

నమోదు చేయించుకునేందుకు శిబిరాల బయట పడిగావులు గాస్తున్నారు. కెన్యా దేశస్థులు మొత్తంగా 35 లక్షల మంది కరవు సహాయాన్ని ఆశిస్తున్నారు. ఇథియోపియాలోని డోలో శరణార్థిశిబిరానికి రెండువేల మంది కరవు బాధితులు ప్రతిరోజూ వచ్చి చేరుతున్నారు. ఇథియోపియాలో ఒక లక్షా ఇరవైవేలమంది, ఉగాండాలో ఆరులక్షలమంది ప్రజలు కరవు పీడితులుగా నమోదయ్యారు. తీవ్ర అనావుష్టి పరిస్థితులు, కరవు పీడిత మృతుల సంఖ్య, పోషకాహారలోపం తీవ్రత - తదితర అంశాలను పరిగణలోకి తీసుకుంటే, ప్రస్తుత కరవు-1998 నాటి సూడాన్ కరవు, 2001 నాటి ఇథియోపియా కరవు, 2005నాటి నైజర్ కరవులకంటే-ప్రమాదకరమైనదిగా పేర్కొంటున్నారు.

కరవు బాధితుల సహాయ శిబిరాల్లో తలదాచుకునే వారికి కనీస వసతులు లేవు. పారిశుధ్య లోపాలు తీవ్ర అనారోగ్యాలను వ్యాప్తిచేస్తున్నాయి. అతినార లాంటి వ్యాధులకు గురైన రోగులకు ‘సెలైన్’ ఎక్స్‌ంచాలంటే చుక్కుచుక్కగా ఆ బాటిల్లోని ద్రవమంతా రోగి శరీరంలోకి ఎక్కేదాకా సెలైన్ బాటిల్‌ను అలానే ఎత్తిపట్టుకోవలసిన దుస్థితిలో వైద్య పరికరాలు కొరత, నిర్వహణ లోపాలు వున్నాయి. కరవు బాధితులకు నరకాన్ని తలపింప చేస్తున్నాయి.

ఇంతటి తీవ్ర కరువు పరిస్థితుల నెదుర్కొంటున్న సోమాలియా మరియు ఇతర ఆఫ్రికా దేశాలన్నింటికీ సరిపడా తక్షణ వైద్య, ఆహార సహాయమందించాలని ప్రపంచవ్యాపితంగా ప్రజలు-ఆయాదేశాల ప్రభుత్వాలను డిమాండ్ చేయాలి. తరచూ కరవు బారిన పడుతున్న ఆఫ్రికా దేశాలలో కరవు కారణాలను పరిశీలించి, పరిష్కార మార్గాలను రూపొందించి ప్రత్యామ్నాయ ఏర్పాట్లను నిర్దిష్టంగా అమలు చేయాలి. మతతత్వ సాయుధ సంస్థల ద్వారానో, పైరేట్లుగా మారటం ద్వారానో కాకుండా, సోమాలీ ప్రజలు, యువత- తమ దేశంలో ఈ దుస్థితికి కారణమైన అమెరికా సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ, ఆధిపత్య విధానాలకు, వారికి తోత్తులుగానున్న దేశీయ దళాి పాలకులకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగించాలి. విస్తారమైన సోమాలియా తీర ప్రాంతంలోని మత్స్య, సముద్ర సంపదలపై, దేశంలోని సహజ వనరులపై సోమాలీలకే హక్కు వుందని చాటిచెప్పాలి.

కార్మికులు ప్రశ్నిస్తున్నారు. మిల్లును గనుక వెంటనే తెరవకపోతే కార్మికులు అందరూ ఐక్యంగా ఆందోళనను తీవ్రతరం చేస్తామని హెచ్చరించారు.

ఈ సందర్భంగా జరిగిన ప్రదర్శన, ధర్నాలలో ఋషీకాంత్ తివారి, మోషమీ బిందాప్రసాద్, ప్రదీప్ సాహు, సత్యదేవ్ శివసహాయ్, రామ్‌సూరత్, కమారుద్దీన్, షంషేర్ అలీ, శ్యామ్‌సుందర్, సురేంద్రసింగ్ మొదలైన వారు ప్రసంగించారు.

గడచిన ఎనిమిది సంవత్సరాలుగా ఎల్గిన్ మిల్లు లాకౌటును ఎత్తివేయాలనే డిమాండ్తో ఆందోళన కొనసాగిస్తున్న కార్మికులు మే 1, 2011న మేడేను మిల్‌గేట్ వద్ద ఘనంగా జరుపుకున్నారు. ఈ సందర్భంగా వారు తమ ఉద్యమాన్ని ఆందోళనను విజయం సాధించే వరకూ కొనసాగిస్తామని శపథం చేశారు. అనంతరం జరిగిన సభలో వక్తలు ఈ ప్రపంచంలో కార్మికులు పొందిన సౌలభ్యాలన్నీ కూడా పోరాటంద్వారా సాధించుకున్నవే అని చెప్పారు. అందువల్ల తాము కూడా తమ డిమాండ్‌ను సాధించుకునే వరకు, ఎల్గిన్ మిల్లును తెరిచేవరకూ, తమ కంఠంలో ప్రాణమున్నంతవరకూ పోరాడతామని శపథం చేశారు.

ఈ సందర్భంగా మిల్లుగేటు వద్ద మేడే సభలో పాల్గొన్న కార్మికుల్లో సురేంద్రసింగ్, మోసమీ, ప్రదీప్ సాహు, రామ్‌సూరత్, కమారుద్దీన్, బిందాప్రసాద్, సత్యదేవ్, షంషేర్ అలీ, కృష్ణనారాయణ్, ఓమ్ ప్రకాష్ మొదలైన వారున్నారు.

29 మార్చి 2011న కాన్సర్‌లో ఎల్గిన్ మిల్లు నెం.1కి చెందిన కార్మికులు మిల్లు గేటువద్ద సభను నిర్వహించారు. ఈ సభలో **(తరువాయి 8వ పేజీలో)**

అమెరిక రుణ పరిమితి ఒప్పందం

రుణాలు తిరిగి చెల్లించకుండా పోయే స్థితి ఏర్పడే చివరి రోజైన 2011 ఆగస్టు 2న (టీ పార్టీ సభ్యులతో సహా) రిపబ్లికన్లు, డెమోక్రాట్లు లోటును పూరించే ఒప్పందానికి వచ్చారు. వెంటనే అధ్యక్షుడు ఒబామా బిల్లు మీద సంతకం చేశారు. ఆ రోజున్న రుణ పరిమితిని 14,29,000 కోట్ల డాలర్లను మరో 2,40,000 కోట్ల డాలర్లకు మూడు దఫాలుగా పెంచేందుకు వారంగీ కరించారు. ఈ ఒప్పందం ప్రకారం ఒక లక్షకోట్ల డాలర్ల వ్యయంలో అమెరికా పార్లమెంటు వెంటనే కోతపెడుతుంది. మరోలక్షన్నరకోట్ల డాలర్ల కోతను ఈ ఏడాది నవంబరు నెలకు అమలు చేస్తుంది. ఆ విధంగా పెంచిన రుణ పరిమితికి సమానంగా లోటును కూడా తగ్గించింది.

వాల్‌స్ట్రీటులో వుండే బ్యాంకులు, కార్పొరేటు కంపెనీలు ఊపిరి పీల్చుకున్నాయి. ప్రధాన రహదారిలో వుండే మనకే అంటే కార్మిక వర్గమూ, పీడిత జాతులకే ఎలాంటి ఓదార్పు లేదు. వాస్తవానికి మన కుటుంబాల, మనవర్గాల, మన దేశపు, ప్రపంచ ప్రజల భవితవ్యాన్ని గురించి ఆందోళన చెందాల్సిన అవసరమేర్పడింది.

పార్లమెంటు స్పీకరు జాన్‌బోనర్ నాయకత్వంలో పార్లమెంటులోని రిపబ్లికన్లు, అధ్యక్షుడు ఒబామా నాయకత్వంలో డెమోక్రాట్లు రుణపరిమితిపై సాగించిన నికార్సయిన “నీడతోక్తుస్తీ”లో, సంక్షేమ భద్రతనూ, వైద్య సహాయం, వైద్య సేవలనూ గురించి బేరసారాలుండవని వాగ్దానం చేశారు. బుష్ పన్నుల తగ్గింపు, దానినే కొనసాగించిన ఒబామా, రిపబ్లికన్లకు మెజారిటీవున్న కాంగ్రెసు చర్యలతో అతితక్కువ పన్నులు చెల్లిస్తున్న ధనికుల చేతనే ఎక్కువ పన్ను కట్టించటమే తాము చేసే ఏ నిర్ణయంలోనైనా ప్రధానాంశంగా వుంటుందని కూడా వాగ్దానం చేశారు.

భారతదేశంలో తగ్గిపోతున్న లింగ నిష్పత్తి

నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల దుష్ఫలితాలే బాలికల అంతానికి కారణం

రాజస్థాన్‌లోని హనుమాన్‌గఢ్ జిల్లాలోని ఒక గ్రామంలో 2010 నవంబర్ 21న దట్టితులైన దంపతు లిరువురూ నలుగురు కూతుళ్ళకు విషమిచ్చిన తరువాత ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు. జూన్ నెలలో నాలుగవసారి కూడా ఆడపిల్ల జన్మించటంతో నిరాశచెందిన ఓం ప్రకాష్‌నాయక్ తనభార్యను, నలుగురు పిల్లలను చంపాడు. బావులలోను, రోడ్డుప్రక్కన ఆడపిల్లలను పారవేసిన సంఘటనలు షెకావత్జిల్లాలో ఇటీవల చోటు చేసుకున్నాయి.

2011 మే 3వ తేదీన ఖైరతాబాద్‌లో పుట్టిన ఆడపిల్లను కుటుంబ సభ్యులు వెంటనే పూడ్చిపెట్టారు. తన తమ్ముడు చనిపోతే నృతానానికి వెళ్ళిన ఒక టాక్సీడ్రైవర్ ఈ సంఘటన చూసి ఆ ఆడపిల్లను తీసుకువెళ్ళి హాస్పిటల్‌లో చేర్చాడు. తరువాత ఆ బిడ్డ మరణించింది.

కరీంనగర్ జిల్లా చందుర్తి గ్రామంలో 2011 మే 13న ఒక స్త్రీ ఆడపిల్లను జన్మనిచ్చింది. అంతకు ముందే ఆమెకు ఇద్దరు ఆడపిల్లలున్నారు. మరలా ఆడపిల్ల జన్మించిందన్న విషయం తెలియగానే ఆమెగుండె ఆగి మరణించింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని కర్నూలు జిల్లాలో 2011 మే 11న తనభార్య ఆడపిల్లకు జన్మనివ్వబోతోందని తెలిసిన భర్త ఆమెను గొంతునులిమి చంపాడు. ఇంతకు ముందే ఇద్దరు ఆడపిల్లలు ఉండటంతో ఒకప్రైవేట్ హాస్పిటల్‌లో అల్ట్రాసౌండ్ స్కానింగ్ పరీక్షలు చేయించి ఆడపిల్ల పుడుతుందని తెలుసుకొని ఈ ఘాతుకానికి ఒడి గట్టాడు.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో కడప జిల్లా, గాలివీడు మండలం వడ్డేపల్లి గ్రామంలో మే 16, 2011న తన భార్య మూడవసారి కూడా ఆడష్లిలకు జన్మనిచ్చిందని భర్త ఆమెనుచంపివేశాడు. తనభార్యకు మగపిల్లవాడు పుట్టటం లేదని ఇతను మరొక మహిళను పెళ్ళిచేసు కున్నాడు. దినపత్రికలలోను, మీడియాలోనూ వచ్చిన వార్తలలో ఇవి కొన్ని మాత్రమే. ఆడపిల్లలను చంపివేసే ఈ క్రూర చర్యలను గురించి మరింత లోతుగా పరిశీలిస్తే అనేక విషయాలు వెల్లడవుతాయి. ఈ దుర్మార్గాలు దేశమంతలా వ్యాపించాయి. స్త్రీని పవిత్రమూర్తిగా భావించే మన దేశంలో ఇటువంటి సంఘటనలు ముఖ్యంగా నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల అమలు ప్రారంభించిన తరువాత ఎంతగా వ్యాపిస్తున్నాయో మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు.

నిజమేమిటంటే ఒబామా, డెమోక్రాట్లు, రిపబ్లికన్లు చేతులు కలిపారు. వాల్‌స్ట్రీట్ తరపునా, అమెరికా గుత్తపెట్టుబడి తరపున, సామ్రాజ్యవాదం తరపున రాజకీయ పాలన సాగిస్తున్న రిపబ్లికన్లు, డెమోక్రాట్లైన అధ్యక్షుడూ కలిసి బడ్జెటులోటు తగ్గించటానికి పన్నులు పెంపు, సంక్షేమ వ్యయం తగ్గింపు ద్వారా 4 లక్షల కోట్ల డాలర్ల భారాన్ని అమెరికా ప్రజలపై మోపటానికి కుట్ర చేశారు. ఈ పథకం రుణదాతలకు సంతృప్తి కలిగిస్తుంది. అమెరికా కాంగ్రెసులోని టీ పార్టీ సభ్యులు ప్రభుత్వాన్ని బెదిరించి, ధనికులపై పన్ను వేయకుండా చేసిన కృషి బయటపడింది.

ఈ రెండు పాలకవర్గ పార్టీల మధ్య “భీకరంగా” సాగిన రెండు నెలల పోరాటమన్న దాని ఫలితాలు ఆగస్టు 2న బయటపడ్డాయి. 1. గత డిసెంబరులో ఒబామా రిపబ్లికన్లు చేసుకున్న ఒప్పందం మాదిరిగానే, ఇప్పుడు కూడా ధనికులపై ఎలాంటి పన్ను పెంపు ఉండదు. 2. ప్రభుత్వ వ్యయంలో అమలు చేసే ప్రధానమైన కోతలన్నీ 2012లో జరిగే అధ్యక్ష ఎన్నికల వరకూ వాయిదా వేశారు. అయితే యుద్ధ వ్యయాన్నంతగా తగ్గించకుండా, కార్మికవర్గం మీదా, పీడిత జాతుల మీదా ఆర్థిక సంక్షోభభారాన్ని మోపేందుకు రిపబ్లికన్లు పూనుకున్నారని స్పష్టమైంది. 3. అమెరికా కున్న రుణ మొత్తాన్ని గమనించినా, చివరి నిమిషంలో కుదిరిన ఆగస్టు 2 ఒప్పందాన్ని చూసినా లోటు తగ్గింపు పథకం “చాలా చిన్నది; చాలా ఆలస్యంగా జరిగింది”. అమెరికా రుణ గ్రేడును ‘ఏఏఏ’గానే మూడీ ఉంచినా, లోటును తగ్గించే చర్యలు తీసుకోకుంటే గ్రేడును తగ్గిస్తానని చెప్పింది, ఎస్.ఆండ్ పీ. అయితే రుణ గ్రేడును ఏఏ+కు తగ్గించింది. అమెరికా చరిత్రలో మొదటిసారిగా ఏఏఏ గ్రేడును కోల్పోయింది.

యూరోపియన్ యూనియన్ ముందుకు రావటం, ఇంతవరకూ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదపు “సర్వశక్తివంత డాలరు” పై విశ్వాసం పోవటమూ కలిసి ప్రపంచంలోని అన్ని స్థాకు మార్చెట్లు పతనమయ్యాయి. అమెరికా ఖజానా నుండి బాండ్లను ఇంకా కొంటున్నారంటే, పెట్టుబడిదారీ విధాన వ్యవస్థాగత సంక్షోభ సమయంలో మదుపు పెట్టాడానికి మరో స్వర్గం దొరకక పోవటమే కారణం.

చైనా ప్రభుత్వం నడిపే పత్రిక సున్‌హువా తన సంపాదకీయంలో ఇలా వ్రాసింది. “సంస్థాగత రుణ సమస్యను పరిష్కరించమనీ, చైనాకున్న డాలరు ఆస్తులకు భద్రత కల్పించమనీ, ప్రపంచ ఏకైక అగ్రరాజ్యానికి పెద్దరుణ దాతైన చైనాకు అమెరికాను డిమాండు చేసే హక్కువుంది. అప్పుచేసి పప్పుకూడు తినే దురలవాటును మానుకుని, తన ఆదాయానికి తగినట్టుగా బ్రతికే వ్యవహారజ్ఞానాన్ని అమెరికా అనుసరించాలి”.

ఈ చైనా పాలకుల మాటలనే రోనాల్డురీగన్‌కు ఆర్థిక వ్యవహారాల సలహాదారుల సమితి అధ్యక్షుడిగా వుండిన మార్టిన్ ఫెల్డ్‌స్టీన్ ప్రతిధ్వనించాడు:వాల్‌స్ట్రీట్ జర్నల్‌లో అతనిలా వ్రాసాడు : తిరిగి కోలుకునే జీవం లేని క్రమాన్ని త్వరితం చేసే, అమెరికా ఆర్థిక కార్యకలాపాలను మళ్లీతగ్గకుండా ఆటంక పరిచే ప్రధాన ఆర్థిక మార్పు డాలరు విలువ పడిపోవటం. తరుగుతున్న డాలరు విలువ అమెరికా ఎగుమతులను పెంచుతుంది. అమెరికా స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో ఎగుమతులు 10 శాతమే అయినప్పటికీ, ఈ కాలంలో జిడిపి పెరుగుదలలో 50 శాతం ఎగుమతుల పెరుగుదలనుండే గత నాలుగు పాపు సంవత్సారాలలో వచ్చింది” (1-8-2011) “సంఘటిత పడివున్న యూరపు ఆర్థికం” లాగా కాకుండా అమెరికాలో “7 శాతం కార్మికులు మాత్రమే

యూనియన్లలో వున్నారు గనుక వేతనాలు-ధరల చంక్రమణ ద్రవ్యోల్బుణ ప్రమాదం ఇప్పుడు చాలా తక్కువగావుంది” అనికూడా ఫెల్డ్‌స్టీన్ వివరించాడు. మరో మాటల్లో చెప్పాలంటే, డాలరు విలువ త్వరితంగా తరిగి పోవటం తత్పర్యవసానంగా నిజవేతనాల తగ్గుదల, జీవన ప్రమాణాల క్షీణతకు ప్రతిస్పందించి రాజకీయ లేదా బ్రేడు యూనియను పోరాటాన్ని సాగించలేసంతగా కార్మిక వర్గం చీలిపోయి బలహీనంగా వున్న అంశాన్ని ఫెల్డ్‌స్టీన్ లెక్కలోకి తీసుకుని తన నూచన నిస్తున్నాడు. (ఈ కాలంలోనే పొదుపు చర్యలకు ప్రతిఘటనగా గ్రీసు కార్మిక ప్రజలు వీధులలో సాగించిన పోరాటాలతో పోల్చి చూడండి).

“అమెరికా గుత్త పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాద పాలకవర్గం తనను రక్షించుకొనేందుకూ, ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థపై తన పెత్తనాన్ని నిలుపు కునేందుకూ, అమెరికా ప్రజానీకాన్ని దారిద్ర్యంలోకి నెట్టివేసే క్రమానికి నాయకత్వం వహించే కఠిన కర్తవ్యానికి తగినవాడు బరాక్ ఒబామా” అని 2010లో చెప్పాము. “దారిద్ర్యంలోకి పడడ్రోసే క్రమం ప్రారంభదశలోనేవుంది. తిరుగుబాటు చెయ్యకుండా, మన కష్టాలకు ప్రత్యామ్నాయంగా సోషలిస్టు విప్లవాన్ని ఎంచుకోకుండా, కార్మిక జనావళిని, పీడిత జాతులనూ దారిద్ర్యంలోకి నడిపించటం అమెరికా గుత్త పెట్టుబడి, సామ్రాజ్యవాద పాలకవర్గానికీ ఒబామాకూ మరింత కష్టమౌతుంది” అని కూడా చెప్పాము.

రుణ పరిమితిపై చర్చ, ఆగస్టు 2 ఒప్పందం మనలను వినాశానికి గురిచేసే దారిలో ఒక కొత్త అడుగు. అమెరికాలోని కార్మిక వర్గమూ, పీడిత జాతులూ సంక్షోభ పూరిత పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థపై తిరగబడి సోషలిస్టు విప్లవ మార్గాన్ని ఎప్పటికీ ఎంచుకుంటాము?

D

అధిక లాభాలనార్జించటానికి ‘స్వేచ్ఛా వాణిజ్యం’ పేరుతో సామ్రాజ్యవాదులు, నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలను ‘90ల ప్రారంభంలో ప్రవేశపెట్టారు. ఈ విధానాలు ఆరోగ్యరంగంతో సహా అన్ని రంగాలలోను ప్రవేశించాయి. ఆరోగ్య సంరక్షణ రంగం ప్రైవేటీకరణ చెందటంతో, అల్ట్రాసౌండ్ టెక్నాలజీని అభివృద్ధి చేసిన సామ్రాజ్యవాద బహుళ జాతి కంపెనీలు మన దేశంలో ప్రవేశించాయి. డాక్టర్లు, అల్ట్రాసౌండ్ పరిశ్రమల అపవిత్ర బంధంతో భ్రూణ హత్యలు వట్టణ, గ్రామీణ ప్రాంతాలకు వ్యాపించి ఆడశిశు మరణాలకు కారణమవుతున్నాయి. వ్యవస్థీకృతమయిన ఈ పరిశ్రమ లింగనిర్ణయం చేసే పరికరాలను అమ్ముకుంటున్నది. ఆధునిక వైద్యసౌకేతిక నిపుణత పేరుతో ఇదంతా జరుగుతున్నది.

గర్భస్థశిశు విశ్లేషణా సౌకేతిక వైపుణ్యం మొదలైన నిబంధనల పేరుతో, ప్రభుత్వ విధానాలతో భ్రూణ హత్యలు జరగటానికి, ఈ అల్ట్రాసౌండ్ యంత్రాలు తోడ్పడుతున్నాయి. ఇటీవల బహుళజాతి సంస్థలు రెండు మొబైల్ (సంచార) అల్ట్రాసౌండ్ యంత్రాలను కూడా మన దేశంలో అమ్మకం జరిపాయి.

నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల ద్వారా వచ్చిన ఆధునికత మనదేశంలోని పితృస్వామ్య భావజాలానికి, భూస్వామ్య ఆకాంక్షలకు మరింత ఊతమిచ్చి, లింగనిష్పత్తి తగ్గిపోవటానికి కారణమయ్యింది. ఇది విద్యావంతులలోకి, సంపన్నవర్గాలలోకి వ్యాపించింది. తగ్గిపోతున్న ఆదాయాల ఫలితంగా తగ్గుతున్న ఆర్థిక స్థితి, విపరీతమైన పోటీ, సంక్షోభంలోనున్న పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ-అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో యువతను ఆలస్యంగా వివాహం చేసుకొనే విధంగా ప్రోత్సాిస్తున్నాయి. అవే ఆర్థిక శక్తులు భారతదేశంలోని ప్రజలను తిరోగమనం వైపు నడిపిస్తున్నాయి.

ఈ దురాచారం యొక్క పరిణామమే అసమాన లింగ నిష్పత్తి. లింగనిష్పత్తి తగ్గిపోవటమనే సామాజిక దురాచారాన్ని పురుషులకు అవసరమైన మహిళలు తగ్గుతున్నారనే రూపంలో పోల్చడం అంగీకారయోగ్యం కాదు.

పితృసామ్యభావజాలం కారణంగానే అటువంటి అసమానతలు వస్తాయి. ఆధిపత్య భావజాలమే మగవాళ్ళ అవసరాలకు తగిన సంఖ్యలో మహిళలు ఉండాలని కోరుతూ మహిళల స్వతంత్ర ఉనికిని నిరాకరిస్తుంది. ఈ భావనను అంగీకరిస్తే మరో ప్రశ్న తలెత్తుతుంది. పురుషుల సంఖ్యకు సమానంగా మహిళల సంఖ్య

ఉంటే భ్రూణ హత్యలు ఆగుతాయా, ఆడ శిశు హత్యలు తగ్గు తాయా? ఇక్కడ బాలుర, బాలికల సంఖ్య సమానంగా ఉన్నదా లేదా అన్నది ప్రశ్నకాదు. ఏ సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థిక కారణాలతోనైనా అమానవీయంగా స్త్రీభ్రూణ హత్యలు, ఆడ శిశుహత్యలు జరగటమనేది సమస్య. ఏ పరిస్థితులలో కూడా ఈ సాంఘిక దురాచారాన్ని అంగీకరించరాదు.

బాలిక అయినా, బాలుడైనా జన్మించటానికి, స్వేచ్ఛగా జీవించటానికి అనుమతించాలి. అది మానవ సమాజ లక్ష్యం కావాలి.

కాని మానవ సమాజ సమన్వయన్నింటికీ పరిష్కారంగా చెప్పుకుంటున్న నయాఉదారవాద పెట్టుబడిదారీ విధానం, మహిళలకు ముఖ్యంగా బాలికలకు, తల్లిగర్భంలో ఉన్న బాలికల పాలిట పెనురక్కసిలా పరిణమించింది. మహిళలపై హింస, అత్యాచారాలు, వ్యభిచారం, బానిసత్వం, బహుభార్యత్వం మొదలైనవి ప్రపంచవ్యాప్తంగా, ప్రత్యేకించి వాటిని భారతదేశంలో పెంచడంద్వారా, సమాజంలో పురు షాధిపత్యంపెరగటానికి నయాఉదారవాద పెట్టుబడి కారణమవుతున్నది.

అర్థవలన-పితృస్వామ్య స్వభావంలో మౌలికమైన మార్పురాకుండానే, భారత ప్రజలపైన పెట్టుబడిదారీ వినియోగసంస్కృతి ప్రపంచీకరణ పేరుతో రుద్దబడింది. వారిమానవ స్వభావాన్ని వేరుచేసి ప్రపంచ మార్కెట్‌లో హృదయంలోని వినియోగ వస్తువులుగా ప్రజలను మార్చింది.

ఆడశిశు హత్యలు, భ్రూణ హత్యలు విస్తరించడానికి ఇదే ప్రధాన కారణం.

తమ ప్రజా వ్యతిరేక స్వభావాన్ని కప్పిపుచ్చు కోవటానికి మన పాలకులు పియన్‌డిటీ (గర్భస్థశిశు విశ్లేషణ పరీక్షలు) చట్టాలను కఠినతరం చేస్తున్నామని, అల్ట్రాసౌండ్ పరీక్షల ద్వారా లింగనిర్ధారణ చేయకుండా నిబంధనలు రూపొందిస్తామని చెబుతున్నారు.

నయాఉదారవాద విధానాలను తీవ్రంగా ప్రతిఘటించనిదే, స్వేచ్ఛా వాణిజ్య విధానాలను అదుపు చేయనిదే-కొన్ని ప్రచార కార్యక్రమాలు, కొన్నిచట్టాలను చేయడంతోనే ఈ ధోరణిని మార్చలేము.

సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో జరుగుతున్న ఈ ఆధునీకరణ-ప్రగతిశీలమైనదికాదు, తిరోగమనమేనని అర్థం చేసుకోవటానికి ఇది స్పష్టమైన ఉదాహరణ.

D

పాలకుల దోపిడీ, ఆధిపత్యాలకు వ్యతిరేకంగా నిరంతరాయపోరాట పథంలో ఆదివాసులు

మన దేశంలోని వివిధ రాష్ట్రాలలో షుమారు 700 తెగలకు చెందిన 9 కోట్ల మందికిపైగా ఆదివాసులు జీవనం సాగిస్తున్నారు. వీరిలో 92 శాతానికి ప్రధాన జీవనాధారం అటవీ భూములే. మన రాష్ట్రంలో 30 తెగలకు చెందిన ఆదివాసులు, మరో ఐదు తెగలకు చెందిన మైదాన ప్రాంతవాసులు 60 లక్షల మందికి పైగా 9 జిల్లాలలోని షెడ్యూల్డ్ ప్రాంతాల్లో నివశిస్తున్నారు. రాజ్యాంగ పరంగా షెడ్యూలు 5 లోనూ, షెడ్యూలు 6లోనూ ప్రత్యేక రక్షణలు కల్పించబడిన ఆదివాసుల జీవనం నేడు పెనుసంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నది. మైదాన ప్రాంత షాపుకార్ల, వడ్డీవ్యాపారుల మోసాలకు, అన్యాయాలకు; దోపిడీ దౌర్జన్యాలకు గురౌతూ; ఫారెస్టు అధికారుల వేధింపులకు గురౌతూ ఆదివాసులు గతకాలంలో తమ మనుగడకోసం, మెరుగైన జీవనం కోసం పోరాడారు. ఈనాడు ఆ సమస్యలన్నింటికీ తోడు వేలాది, లక్షలాది ఎకరాల అటవీ భూములను పరిశ్రమల స్థాపన పేరిట, ప్రాజెక్టుల నిర్మాణం పేరిట, గనుల తవ్వకం పేరిట బడా, బహుళజాతి, కార్పొరేట్ సంస్థలకు కట్టబెట్టటం ద్వారా ఆదివాసులను అడవి నుండే శాశ్వతంగా దూరం చేసేందుకు పాలకులు పూను కున్నారు. ఆదివాసుల జీవితాల్లో వెలుగులు నింపుతామన్న పాలకులు గత ఆరున్నర దశాబ్దాలుగా చేపడ్తున్న విధానాల ద్వారా ముఖ్యంగా సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలను అమలు చేస్తున్న గత రెండు దశాబ్దాలుగా ఆదివాసులకు కల్పించామన్న రక్షణలన్నీ ఒక్కటొక్కటిగా తొలగించివేస్తూ వస్తున్నారు.

ఆదివాసీ హక్కుల చట్టాలను నీరుగారుస్తున్న పాలకులు

శ్రీకాకుళ గిరిజన రైతాంగ ఉద్యమానంతర కాలంలో అటవీ ప్రాంతంలో ఆదివాసుల భూమిహక్కును నామమాత్రంగానైనా పరిరక్షించే 1/70 చట్టాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేసింది. ఈ చట్టాన్ని క్రమంగా నీరుకారుస్తూ వచ్చిన పాలక ప్రభుత్వాల్నీ, అటవీ భూములను గిరిజనేతర భూస్వాముల పరం చేయటంతో పాటు, పెద్దఎత్తున బడా పారిశ్రామిక సంస్థలకు కట్టబెడుతూ వచ్చాయి.

ఆదివాసుల స్వయం పాలనలో గ్రామసభలకు ప్రత్యేక అధికారాలు కల్పిస్తూ 1996లో తెచ్చిన ‘పంచాయితీరాజ్ గిరిజన ప్రాంతాల విస్తరణ చట్టాన్ని (పెసా) 15 సంవత్సరాల తర్వాత ఇటీవల కాలంలో ప్రభుత్వం దాని అమలుకు నిబంధనలు రూపొందించటం లోనే ఆదివాసుల హక్కుల రక్షణపట్ల ప్రభుత్వ నిజాయితీ తేటతెల్లమౌతున్నది. తీరా ఇప్పటికైనా రూపొందించిన ఈ నిబంధనలద్వారా గిరిజన గ్రామసభల అధికారాలను పంచాయితీలకూ, మండల పరిషత్తులకూ కట్టబెడుతూ ఆదివాసుల హక్కులపై వేటు వేసింది. తద్వారా ఆదివాసుల అటవీ భూములను అన్యాయక్రాంతం చేసే చర్యలను వేగవంతం చేసింది. పర్యావరణ మంత్రిత్వశాఖ గణాంకాల ప్రకారమే 1986-2010 కాలంలో లక్షలెకరాల అటవీ భూములను వివిధ ప్రయోజనాల పేరిట కేటాయించారు. గిరిజనేతర భూస్వాములు 3 లక్షల ఎకరాల గిరిజనుల భూములను ఆక్రమించుకుని అనుభవిస్తున్నారని ప్రభుత్వం నియమించిన గిర్గానీ కమిటీ 2005లో వెల్లడిచేసింది. కోనేరు రంగారావు భూ కమిటీ ఆదివాసుల భూముల దురాక్రమణను ప్రధానంగా ప్రస్తావించింది.

సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలను అమలు చేయటం ప్రారంభమైన తర్వాత ఆదివాసుల జీవనం ‘పెనం మీద నుండి పొయ్యిలో పడిన’ చందమైంది. విదేశీ, సామ్రాజ్యవాద బడా కంపెనీలు విచ్చలవిడిగా అడవులలోని భూగర్భ, ఉపరితల సహజ సంపద లన్నింటినీ కొల్లగొట్టుకెళ్ళేందుకు దోపిడీ పాలకులు అన్నిరకాల అనుమతులూ ఇచ్చివేస్తున్నారు. నామమాత్రంగానైనా ఆదివాసుల హక్కుల రక్షణకోసం వున్నాయని చెప్పే చట్టాల్నీ ఈ చర్యలతో పూర్తిగా తుడిచిపెట్టుకునిపోతున్నాయి.

విద్యను అందని ప్రానివండుగా మార్చి కార్పొరేటీకరించిన పాలకులు మరో చేత్తో విద్యాహక్కు చట్టం చేసిన విధంగానే; వైద్యాన్ని ఖరీదైన అంగడిసరుకుగా మార్చిన పాలకులే రాజీవ్ ఆరోగ్యశ్రీ పథకాలతో భ్రమలు కల్పిస్తున్నట్లుగానే; ఆహార కొరతను తీవ్రం చేసిన ఈ పాలకులే, ఆహార భద్రత చట్టాన్ని చేస్తున్న తీరులోనే- ఆదివాసుల హక్కులన్నింటినీ ఒకవైపున హరించివేస్తున్న పాలకులు, మరోవైపున ఆదివాసీహక్కులచట్టం-2006 పేరిట మరో చట్టాన్ని ముందుకు తెచ్చారు.

అటవీ ఉత్పత్తులు సేకరించి సంతల్లోనో, ఐటీడిఏ ద్వారానో అమ్ముకుంటూనూ, పోడు వ్యవసాయం

చేసుకుంటూనూ సాంప్రదాయక ఆదివాసులు జీవనం సాగిస్తూ వస్తున్నారు. తాము వ్యవసాయం చేస్తున్న ప్రాంతంలో భూసారం తగినాక మరో ప్రాంతాన్నెంచుకొని అక్కడ వ్యవసాయం చేయటమనే పద్ధతిని ఆదివాసులు అనుసరిస్తూవస్తున్నారు. అయితే వీరు సాగుచేసుకుంటున్న అటవీ భూములకు చట్టబద్ధ పట్టాలను, వాటిపై మరొకరి ఆధిపత్యాన్ని ఆదివాసులు ఎరగరు. కాగా, పాలకులు తీసుకువచ్చిన ఆదివాసీ హక్కులచట్టం-ఆదివాసులకు హక్కులు అదనంగా కల్పించక పోగా, సాంప్రదాయకంగా ఆదివాసులకు అడవిపై సంక్రమించిన హక్కులను హరించివేయటానికి మరోరూపంలో పూనుకున్నది. ఒక్కో ఆదివాసీ కుటుంబానికి 5 ఎకరాల నిర్దిష్ట, నిర్దిత అటవీ భూమిపై ప్రభుత్వ పట్టానిచ్చి, వారిని శాశ్వతంగా అక్కడివరకే కట్టడి చేయబానుకోవటమన్నది-ఈచట్టంలో అంతర్దీనంగా దాగివున్న అసలు ఉద్దేశ్యం. తద్వారా పాలకులు, మిగిలిన అటవీ భూములన్నింటినీ యధేచ్ఛగా దోపిడీ వర్గాలకు కట్టబెట్టేందుకు చట్టపరంగా వెనులుబాటు పొందే అలోచన దీని వెనుక దాగివుంది.

ఆదివాసీ భూముల పరాయీకరణ-ప్రజల ప్రతిఘటన

నమతా కేసులో నుఫ్రీంకోర్టు 1/70ని పునరుద్ధాటిస్తూ ఏజన్సీ ప్రాంత భూములను గిరిజనేతరులకు ఇవ్వరాదని విస్పష్టంగా పేర్కొన్నది. పాలకులు ఈ తీర్పును నీరుగార్చుతూవచ్చారు. ఏజన్సీ ప్రాంత భూములు ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో వినియోగిస్తున్నట్లుగా నాటకమూడి జిందాల్ వంటి వివిధ సంస్థలకు కట్టబెడుతూ వస్తున్నారు. పాలకుల ఈ విధానాలకు, చర్యలకు వ్యతిరేకంగా తీవ్రనిర్బంధాన్ని, అణచివేతలను ఎదుర్కొంటూ దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో ప్రజలు ప్రతిఘటిస్తూ ముందుకు సాగుతున్నారు.

ఒరిస్సా రాష్ట్రం-కళింగనగర్‌లో తమ భూములను దురాక్రమించి నిర్మిస్తున్న టాటా ఉక్కు కర్మాగార స్థాపనను నిరసించిన ఆదివాసులపై ప్రభుత్వం కాల్పులు జరిపి 12 మందిని బలిగొంది. ‘పోస్కో’ కొరకు, ‘వేదాంత’ కోసం అటవీ భూ ఆక్రమణలకు వ్యతిరేకంగా ఆదివాసులు సమైక్య పోరాటం సాగిస్తున్నారు.

మన రాష్ట్రంలోని విశాఖజిల్లా చింతపల్లి ఏజన్సీలోని బాప్సెట్ గనుల తవ్వకాలను ఆదివాసులు తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తున్నారు. శ్రీకాకుళం జిల్లాలో కన్నెధారకొండ మైనింగ్ లీజుకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమిస్తున్నారు. పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్మాణంతో 9 మండలాల పరిధిలోని 276 ఆదివాసీ గ్రామాలకు చెందిన లక్షాయాభైవేలమందిని నిర్వాసితుల్ని చేసేందుకు పాలకులు తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఉభయగోదావరి, ఖమ్మం జిల్లాలలోని ఆదివాసులు బలవంతపు భూసేకరణను వ్యతిరేకిస్తూనే ‘అదవికి అడవి’, ‘భూమికి భూమి’ నినాదంతో ఉద్యమిస్తున్నారు.

ఆదివాసీ జీవనంపై విష సాంస్కృతిక దాడి

ఓ వైపున ఆదివాసుల జీవనాన్ని ఈ విధంగా విధ్వంసం చేయటంతో పాటు మరోవైపున వారి సంస్కృతిని, జీవన విధానాన్ని కూడా కబళించేందుకు, కనుమరుగుచేసేందుకు, పాలకులు విష సాంస్కృతిక దాడిని తీవ్రం చేశారు. గత రెండు దశాబ్దాల కాలంలోనూ పనిగట్టుకొని ఆదివాసుల సంస్కృతీ, సాంప్రదాయాలను విచ్చిన్నం చేసేందుకు సామ్రాజ్యవాద సాంస్కృతిక మాధ్యమాలను ఆదివాసుల మధ్యకు జొప్పిస్తున్నారు. ఆధునిక సౌకర్యాలను అందుబాటులోకి తెస్తున్నామనే పేరిట, విద్యుత్తు వెలుగుల మాటున-విసోదం, విజ్ఞానం బదులుగా వ్యష్టివాదభావజాలంతో, వస్తు వ్యామోహ సంస్కృతితో ముంచెత్తుతున్నారు. టీ.వి.లను, సెల్‌ఫోన్లను ఆదివాసులకు కూడా అందుబాటులోకి తేవడమే, వారి అభివృద్ధికి నిదర్శనంగా పాలకవర్గ మేధావులు చంకలు గుద్దుకుంటున్నారు. వాస్తవానికి ఆదివాసీ సమూహాల నడుమ; సమూహంలోని ఆదివాసుల నడుమ ఆది నుండి కొనసాగుతూవస్తున్న ఒక ఆత్మీయ సమిష్టి పోరాట జీవబంధాన్ని గొంతునులిమివేయదలచుకున్నారు.

ఆదివాసీ సంక్షేమాన్ని అటకెక్కించిన పాలకులు

ఆగస్టు 15, జనవరి 26ల సందర్భంగా మువ్వనైల జెండాలను వాడవాడలా ఎగురవేసి దళిత, పీడిత, తాడిత వ్రజల అభివృద్ధి, సంక్షేమమే తమ లక్ష్యంగా గొంతుచించుకొనే పాలకులు-ఆ ప్రజలకు-ముఖ్యంగా, నాగరిక సమాజానికి దూరంగా, నేటికీ ‘పీడితుల్లోకెల్లా అధమాధములు’గా అత్యంత దయనీయ పరిస్థితుల నడుమ జీవనం సాగిస్తున్న ఈ దేశపు మూలవాసులైన ఆదివాసుల సంక్షేమానికి-చేపడ్తున్న విధానాలు, చర్యలూ శూన్యమనేది స్పష్టమౌతున్నది.

ఆదివాసుల విద్యా, వైద్యాలకోసం, సంక్షేమం కోసం కేటాయించే నిధులను కూడా పాలకులు క్రమంగా కుదించివేస్తూ వస్తున్నారు. రాష్ట్ర బడ్జెట్‌లో గిరిజన సబ్‌ప్లాన్‌క్రింద 6.6శాతం నిధులను ఆదివాసుల అభివృద్ధి కొరకు ఖర్చుచేయాలి. కానీ కేటాయించిన నిధులనైనా నిర్దిష్ట లక్ష్యాల కోసం వెచ్చించకుండా ఇతరేతర పద్ధుల లోకి దారి మళ్ళిస్తున్నారు. ఇక, గిరిజన సంరక్షకులుగా అవతారమెత్తిన ఐటీడిఏ మొదలుకొని ఉన్నతాధికారులూ, ప్రజాప్రతినిధుల అవినీతి కోటలను దాటుకొని గిరిజన సంక్షేమానికి దక్కేది గుండుసున్నా అనేది కళ్ళెదుట కన్నదుతున్న వాస్తవంగా వుంది.

ఆదివాసులకు మృగ్యమైన కనీస ప్రభుత్వ వైద్యం

ఆదివాసీ ప్రజానీకం కనీసం పౌష్టికాహారం కరువై, అనారోగ్యాలతో బతుకులీడుస్తున్నారు. ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారమే ఆదివాసుల్లో 50 శాతం మందికి కనీస పౌష్టికాహారం అందటంలేదు. మహిళలు ప్రధానంగా రక్తహీనతతో బాధపడుతున్నారు. రక్తహీనత, పౌష్టికాహార లోపం కారణంగా పురుట్లోనే ప్రాణాలిడుస్తున్న పసిబిడ్డల సంఖ్య ఆదివాసీల్లో అత్యధికంగా వుంది. ఆదివాసుల్లో శిశుమరణాలు ప్రతి వెయ్యిమంది శిశువులకుగాను 150 నుండి 250 వరకూవుంటున్నాయి.

అత్యధిక ఆదివాసీ గ్రామాల్లో ఈనాటికీ కనీసపాటి వైద్య సదుపాయం కానీ, తగిన డాక్టర్లు, వైద్య సిబ్బంది, పరికరాలు, మందులు, వసతి సౌకర్యాలు కానీ అందుబాటులోలేవు. 1999లో విశాఖ ఏజన్సీలో విషజ్వరాల బారినపడి 3 వేల మందికిపైగా ఆదివాసులు మరణించిన సంచలన సంఘటనపై ఆనాటి మానవ హక్కుల కమిషన్ చైర్మన్ డా॥ వేణుగోపాలరావు ఆధ్వర్యంలో ఏర్పడిన కమిషన్ సమన్వయ సౌకల్యంగా పరిశీలించి సవివరంగా పరిష్కారాలను సూచిస్తూ ప్రభుత్వానికి అందజేసిన నివేదికను పాలకులు ఏనాడో పాతిపెట్టేశారు. ఈ సంగి జులై నాటికే విశాఖ ఏజన్సీలోనే 100 మందికి పైగా ఆదివాసులు మలేరియా, డయేరియా, కామెర్లవ్యాధులతో చనిపోయారు. గతసంవత్సరం విజయనగరం జిల్లాలో 4 వేలమంది ఆదివాసులు మలేరియా బారిన పడ్డారు. ఇప్పటికే ఈ ఏడాది ఆదివాసీ ప్రాంతాల్లో 280 మంది డెంగ్యూ, మలేరియా వ్యాధులకు గురయ్యారు, ఫాల్గీఫారమ్ మలేరియా మెదడును సోకి మృత్యువాత పడుతున్నారు.

ప్రమాదకర వ్యాధులు వ్యాపించే వానాకాలం ముందుగా మే నెలలో దోమల వ్యాప్తిని అరికట్టేందుకు చేయాల్సిన దోమలనిరోధక రసాయనాల స్ప్రేయింగ్ మరుగునపడింది. ప్రభుత్వపరంగా ఆదివాసులకు అందించే మెడికేటెడ్ దోమతెరల పంపకం నామమాత్రమే. ఆదివాసీ ప్రాంతాల్లో దాదాపుగా రక్షిత మంచినీరు ఊసేలేదు. గిరిజన ఆశ్రమపాఠశాలల్లో విద్యార్థులు గజ్జి, దురదలు వంటి చర్మ వ్యాధులతో బాధపడ్తున్నారు. ఆదివాసీ బాలికల్లో, మహిళల్లో గైనిక్ సమస్యలు తీవ్రంగా వున్నాయి. అత్యవసర సేవలకోసం ఏర్పాటు చేసే ఎపిడమిక్ సెల్ జూడే లేదు. అంబులెన్స్‌లు ఒకటో అరో వున్నా అవి పనిచేయవు. సిబ్బందివుండరు. దీనికి తోడుగా మలేరియా నివారణ పనుల్లో, మందులు చల్లటంలో పాల్గొన్న దినసరి కూలీలకు చెల్లించాల్సిన బకాయిలు పేరుకు పోవటంతో వారంతా తిరిగి విధుల్లోకి రావటానికి సిద్ధంగాలేరు.

ఆదివాసుల విద్యా, ఉద్యోగావకాశాల కుదించు

ఇదేవిధంగా ఆదివాసీ విద్యా సౌకర్యాలను కూడా పాలకులు క్రమంగా హరించివేస్తున్నారు. ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారం ఈ నాటికీ ఆదివాసుల్లో అక్షరాస్యత 16 శాతానికి మించలేదు. ఆదివాసీ విద్యార్థుల కోసం నిర్మించిన సంక్షేమ హాస్టళ్ళు నరకకూపాలను తలపిస్తున్నాయి. కాగా ఇప్పుడీ గిరిజన సంక్షేమ హాస్టళ్ళను, గురుకుల పాఠశాలలను కుదించివేస్తున్నారు. గురుకుల ఆదివాసీ పాఠశాలల్లో చదువుకుంటున్న ఆడపిల్లల పరిస్థితి మరి దయనీయంగావుంది. వీరిపై వేధింపులు, లైంగిక దాడులు, దౌర్జన్యాలు సర్వసాధారణ మయ్యాయి. ఇటీవలి కాలంలో గర్భాశయ ముఖద్వార క్యాన్సర్‌ను నిరోధిస్తుందని చెబుతూ ‘గర్డానీల్’ అనే టీకాను గురుకుల పాఠశాలలలో చదువుకునే ఆదివాసీ బాలికలపై ప్రభుత్వ ప్రోద్బలంతో ప్రయోగించారు. అత్యంత ప్రమాదకరమైన ఈ అనైతిక ఔషధప్రయోగాల ఫలితంగా వీరిలో కొందరు మరణించగా అనేకమంది ఔషధ పరీక్షల దుష్ఫలితాలనెదుర్కొంటున్నారు.

ఆదివాసులకు ఉద్యోగ ఉపాధి కల్పనను - కనీసం చదువుకున్న ఆదివాసులకైనా ఉద్యోగ కల్పనావకాశాలను

-కుదించి వేస్తున్నారు. ఎలాంటి హక్కులూ, భద్రతా లేని తాత్కాలిక, కాంట్రాక్టు పద్ధతుల్లో మాత్రమేకొన్నైనా అవకాశాలు కల్పిస్తున్నారు. గత 10 సం॥ల కాలంలో 15 వేల ఆదివాసుల పోస్టులు వివిధ ప్రభుత్వ శాఖలలో ఖాళీగావున్నప్పటికీ వాటిని భర్తీ చేయలేదు.రానున్న కాలంలో అటవీ ప్రాంతాల్లో మరింత తీవ్రం కానున్న ఆదివాసీ ఉద్యమాలను అణచివేసేందుకు ‘మనకంటినీ మన వేలితోనే పొడిచే’ విధానాన్ని ఎంచుకున్నారు. ఆదివాసీ యువకులకు ఈ మధ్యకాలంలో ఏవైనా ఉద్యోగాలు కల్పించారు అంటే అవి పోలీసు కానిస్టేబుల్ ఉద్యోగాలు మాత్రమే!

ఆదివాసులపై నిర్బంధం-అణచివేత

ఈశాన్య రాష్ట్రాల్లో ఆదివాసుల పోరాటాలను ఏఎఫ్‌ఎన్‌పిఏ వంటి క్రూర చట్టాలతో, పాశవిక నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించి పాలకులు అణచివేయ జూస్తున్నారు. అస్సాంలో ఆదివాసుల గుడిశలను ఏనుగులతో తొక్కిస్తే, గుత్తికోయల గ్రామాలను మనరాష్ట్రంలో తగులబెట్టించే ఫాసిస్టు చర్యలకు పాల్పడుతున్నారు. ‘గ్రీన్‌హంట్’ పేరిట ఆదివాసీ ప్రాంతాలన్నింటా పోలీసు, సైనిక బలగాలను మోహరిస్తున్నారు. నక్సలైట్లను అణచివేసేందుకోసం ‘సాల్వజుడుం’ పేరిట ఆదివాసులనుండే ప్రత్యేక బలగాలను రూపొందించి, శిక్షణ గరిపి, ఆయుధాలిచ్చి వారిని ప్రయోగిస్తున్నారు.

ఆదివాసీ ప్రాంతాలన్నింటినీ సాంస్కృతిక విష కాలుష్యంతో నింపి వేయటంతోపాటు, దోపిడీ వ్యవస్థపై వారి పోరాటం ఎక్కుబెట్టకుండా అనేక ప్రభుత్వేతర స్వచ్ఛంద సంస్థలు పెద్దఎత్తున ప్రోత్సహిస్తున్నారు. నిరాటకంగా అటవీ ప్రాంతంలోని సమస్త వనరులనూ కొల్లగొట్టేందుకు అనువుగా-మానవరహిత అడవులుగా మార్చేందుకు- సామ్రాజ్యవాదుల పనుపున దళారీ పాలకులు పూనుకొని వ్యవహరిస్తున్నారు.

ఆదివాసీ పోరాట యోధుల వారుత్వంతో ఉధృమించాలి

ఆదిమకాలం నుండి ప్రకృతి బీభత్సాలకు, క్రూర మృగాలకు ఎదురొడ్డి పోరాడిన సమరశీల వారసత్వం తమ స్వంతమైన ఆదివాసులు-బ్రిటీష్ వలసవాదుల ఆయుధసంపత్తి, సైనిక బలగాల ముందుకూడా తలవంచకుండా వీరోచిత పోరాటం సాగించారు. మనదేశంలో చదువుకున్న మధ్యతరగతి కంటే ముందుగానే మేల్కొంచి వలసవాద వ్యతిరేక జాతీయోద్యమానికి మార్గదర్శకంగా నిలిచారనటం అతిశయోక్తికాబోదు.

వీరోచిత నగ్గల్బరీ, శ్రీకాకుళ గిరిజన పోరాటాలలో వింటినారని సారించి, భూస్వాముల, దోపిడీ పాలకుల గుండెలదరగొట్టిన ఘన చరితకు వారసులు ఆదివాసులు. ఈనాటికీ ఈశాన్య రాష్ట్రాలతో సహా ర్యూర్బండ్, ఒడిషా, కేరళ తదితర రాష్ట్రాలన్నింటా ఆదివాసుల పోరాటాలు సాగుతున్నాయి.

ఈ సంక్షిప్తసేపధ్యంలో ఆదివాసుల పోరాటాలను ప్రకృమార్గం పట్టించే అన్ని రకాల ధోరణులనూ ఎదుర్కొని ఓడించాలి. ఆదివాసీ పోరాట యోధులు బీర్వాముండా, కొమరంభీం మొదలుకొని కొరన్న మంగనల్ నుండి రాజులన్న, లచ్చుమన్న, తిరుపతి, పార్వతి, అర్జున్‌ల వరకూ సాగించిన సమరశీలపోరాటస్ఫూర్తిని ఆదివాసీ ఉద్యమాలు స్వంతం చేసుకోవాలి. అటవీ భూముల సేకరణకు, విస్తాపనకు వ్యతిరేకంగా ఆదివాసులు ఇప్పటికే వివిధ ప్రాంతాల్లో సాగిస్తున్న ఉద్యమాలను మరింత సమైక్యంగా, సంఘటితంగా సమరశీలంగా- ఇతర పీడితవర్గాల సమన్వయంతో సాగించాలి. D

చదవండి!

సిపిఐ (ఎం-ఎల్) ప్రచురణ

అరబ్ దేశాల్లో ప్రజా ఉద్యమాలు

సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలు

వెల : 15/-

కాపీలకు :

మైత్రీ యక్ హౌస్

28-9-1, జలీల్ వీధి,

కారల్‌హార్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

విత్తన దోపిడీ సామ్రాజ్యవాద కంపెనీల ముందు మోకరిల్లిన పాలకులు

మహారాష్ట్రలోని ఏడు జిల్లాలలో 40 వేల హెక్టార్లలో నాటిన సోయాబీన్ విత్తనాలు మొలకెత్తలేదు. ఈ విత్తనాలను మహబీజ్ అన్న కంపెనీ సరఫరా చేసింది. మహారాష్ట్రలో అమ్మే సోయావిత్తనాలలో 45 శాతం ఈ కంపెనీవే. రైతాంగం ఎకరానికి విత్తనఖరీదు వెయ్యి రూ॥లు, కూలిగా 600 రూ॥ ఖర్చు చేసి దాదాపు 10 కోట్ల రూపాయలు నష్టపోయారు.

ప్రభుత్వం ఇలా చెప్పింది : ఈ సారి రుతుపవనాలు ఆలస్యమై నాందేడ్ జిల్లాలో వానలు ఆలస్యమయ్యాయి. విత్తనాన్ని వానలు పడకముందే రైతులు వేసినందున మొలకెత్తలేదు. పర్చనీ జిల్లాలో రైతులు ట్రాక్టర్లతో విత్తనాలు వేసినందున, విత్తనం లోతుగా పడి మొలకెత్తలేదు. విత్తనం మొలకెత్తలేదని 9334 ఫిర్యాదులురాగా, పరిశీలించిన తర్వాత వాటిలో 75 శాతం ఫిర్యాదులు అబద్ధమని తేలింది. విత్తనం మొలకెత్తని రైతులవద్ద రసీదుల జిరాఫ్ కౌంటిలో ఇతర రైతుల తప్పుడు ఫిర్యాదులు చేశారు. విత్తనాలు మొలకెత్తక పోవటానికి తప్పు రైతాంగానిదేనని ప్రభుత్వం వారిమీద నింద మోపింది.

నాందేడ్ జిల్లాలోని కుంటూరుకు చెందిన రైతు నాగిరావు బకేవాడ్ “మహబీజ్ నుండి 60 కేజీల విత్తనం, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని కంపెనీ నుండి 120 కేజీల విత్తనం కొని ఒకేసారి వేసాను. ఆంధ్రా విత్తనం మొలకెత్తగా, మహబీజ్ మొలకెత్తలేదు. విత్తనం మంచిదికాకపోతేనేగదా ఇలా జరుగుతుంది” అన్నాడు. పొరుగుగ్రామమైన గొదంగావ్‌కు చెందిన రైతు భుజంగమరాోటి షిండే అనుభవం కూడా యిదే.

పర్చనీలోని ప్రభుత్వ విత్తన పరీక్షా కేంద్రం నివేదిక వత్రికల్లో వెలువడటంతో ప్రభుత్వ ప్రచారం నిండాపూరితమని బయటపడింది. మహబీజ్ కంపెనీకి చెందిన సోయాబీన్ విత్తనాలను రైతులు పరీక్షా కేంద్రానికి ఆగస్టులో అందజేశారు. 170 విత్తనాల శాంపిల్లను పరీక్షించగా వాటిలో 715 సాంపుల్సు (42 శాతం) మొలకెత్తలేదు. 2010లో కూడా ఈ విత్తనాలు మొలకెత్త లేదనీ, అప్పుడు వానలు పడక తేమలేక విత్తనం చుట్టూ వుండే పొర దెబ్బతిందనీ, ఈ సారి విత్తనమే విఫలమైందనీ ఈ పరీక్షా కేంద్రం అధికారి పిజి కులకర్ణి తెలిపారు.

నాందేడ్ జిల్లా విత్తన డీలర్ల సంఘం అధ్యక్షుడు విపిన్‌కస్లీవాల్ విత్తన వైఫల్యం రైతులకూ డీలర్లకూ మధ్య ఉద్రిక్తతను పెంచుతున్నదనీ, ప్రభుత్వం క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి కఠిన చర్యలు తీసుకోవాలనీ, విత్తనాలకు సర్టిఫికేటు ఇచ్చే నిబంధనలు కఠినం చేయాలనీ కోరాడు.

రైతాంగం నిరసన ప్రదర్శనలు చేసినా ప్రభుత్వం తన నిండా ప్రచారాన్ని మానలేదు.ఒక దశలో నేరస్తులను కఠినంగా శిక్షిస్తానని వాగ్దానం చేసిన ముఖ్యమంత్రి సకాలంలో విత్తనండునే మొలకెత్తలేదని సెప్టెంబరు ఒకటిన ప్రకటించాడు.

ఏ రాష్ట్రానికి వెళ్లినా ఇదే సమస్య. కర్ణాటకలో ప్రొద్దు తిరుగుడు పువ్వుల హైబ్రీడ్ విత్తనాలు మొలకెత్తలేదు. బీహారులో మొక్కజొన్న హైబ్రీడ్ విత్తనాలు మొలకెత్తలేదు. రైతాంగం కోట్లాది రూపాయలు నష్టపోయారు. విత్తనాల కంపెనీలతో రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చేసుకుంటున్న అవగాహన ఒప్పందాలలో రైతుల ప్రయోజనాలనూ, హక్కులనూ రక్షించే అంశాలేవీ వుండటం లేదు.

ఉదాహరణకు ఇటీవల రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం ఏడు విత్తన కంపెనీలతో అవగాహనా ఒప్పందాలు చేసుకున్నది. అవి మాన్‌సాంటో, ఆడ్వెంటా, డిసిఎం-శ్రీరామ్, కాంచన్‌జ్యోతి ఆగ్రో ఇండస్ట్రీస్, పిపాచేఐ సీడ్స్ ప్రై లిమిటెడ్, కృషి ధన్‌సీడ్స్, జెకే ఆగ్రోజెనీటిక్స్. మాన్‌సాంటోతో ఒప్పందంలో ఇలా వుంది. మొక్కజొన్న, ప్రత్తి, మిరియాలు, టొమాటో, దోస, కాబేజి, కాలిఫ్లవర్, పుచ్చకాయ విత్తనాలను సరఫరా చేస్తుంది. వాటి పంపిణీ ప్రభుత్వ నెట్‌వర్క్ ద్వారా చేస్తుంది. దీనినెవరి ద్వారా ఎలా పంపిణీ చేసినా ఈ విత్తనాలపై సర్వహక్కులూ కంపెనీకే వుంటాయి. విత్తన సాంకేతిక ప్రదర్శనకు ప్రభుత్వ క్షేత్రాలను వాడుకుంటుంది. ఈ ఒప్పందాన్ని అమలు జరపటానికి పైన పేర్కొన్న లక్ష్యాలు సాధనకు తగిన పెట్టుబడి సబ్సిడీనీ, ఇతర ప్రభుత్వ పథకాలను అందించి కంపెనీకి సాయపడాలి.

ఈ ఒప్పందం అన్నింటినీ కంపెనీకి యిచ్చింది. కాగా కంపెనీ ప్రభుత్వానికిచ్చిందేమీ కాదు. ఒప్పందంలో రైతుల హక్కుల గురించిగానీ జీవ వైవిధ్య రక్షణ గురించిగానీ ఒక్క ముక్కలేదు. కంపెనీ ఆడింది ఆట పాడింది పాట.

కంపెనీపేరు	పరిశోధన	రూ॥ కోట్లు
1. మాహైకో	వత్తిడిని తట్టుకునే వరి వంగడం	2
2. మాహైకో	రసం పీల్చే పురుగును తట్టుకునే వరి	2
3. అడ్వంటా	కరవు, చీడలు తట్టుకునే వరి	
4. మెటాహెలిక్స్ లైఫ్‌సైన్సెస్	కాండం తొలిచే పురుగును తట్టుకునే వరి	2
5. మెటా హెలిక్స్ లైఫ్‌సైన్సెస్	కాండం తొలిచే పురుగును తట్టుకునే మొక్కజొన్న క్రైసి, క్రైఏసీ, క్రైఏబీల క్షేత్రస్థాయి ప్రమాణాలు	2
6. టాటా కెమికల్స్	పంటలకు సూక్ష్మ పోషకాలూ, చీడ మందులు అందించే నానో టెక్నాలజీ పరిశోధన	6
7. బిజోశీతల్ సీడ్స్	నీటి ఎద్దడి, చీడలు తట్టుకునే ఉల్లిపాయ	2
8. శ్రీబయోటెక్ లాబ్	కాయతొలుచు పురుగు నిరోధించే వంకాయ	
9. మదర్ డైరీ ఫ్రూట్స్ అండ్ వెజిటబుల్స్ లిమిటెడ్	దిగుబడిని పెంచే జన్యుమార్పిడి	
10. కృషిధన్ రిసెర్చి ఫౌండేషన్	ఆవాల విత్తనం క్షేత్ర ప్రయోగాలు అనేకరకాల క్రిములను నిరోధించే ప్రత్తి	

విత్తనాల రంగాన్ని వుంజీడు సామ్రాజ్యవాద కంపెనీలు తమ ఆధీనంలో వుంచుకున్నాయి. ఇవి తమ మధ్య పోటీలేకుండా ఒప్పందాలు చేసుకుంటున్నాయి. మాన్‌సాంటో, బిఏఎస్‌ఎఫ్, బేయర్, దుపాంట్, సింజెంటా, డౌ కంపెనీలు తమకు పేటెంటు హక్కులున్న విత్తనాలకు తమ మధ్య లైసెన్సులు ఇచ్చుకుని అమ్ముకుంటున్నాయి. దీనివల్ల వాటికి గుత్తాధిపత్యం ఏర్పడుతున్నది. ప్రత్తి విత్తనాలలో 95 శాతం అధీనంలో వున్న మాన్‌సాంటో కే. జి. 7రూ॥లున్న ప్రత్తి విత్తనాల రేటును కేజీకి 3600 రూ॥లకు పెంచి అమ్మింది. ఆ రకంగా ఒక్క ఏడాదికి 1000 కోట్ల రూ॥లు రైతాంగం నుండి పిండుకున్నది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం చట్టం చేసి ఈ ధరను 1444 రూ॥లకు (450 గ్రాముల పాకెట్లు రు॥ 650) తగ్గించింది. ఈ ఏడాది ఈ ధరను పాకెటుకు 180 రూ॥లు పెంచింది. దీనివల్ల ప్రత్తివిత్తన కంపెనీల అమ్మకాలు రూ॥ 700 కోట్లకు చేరతాయని అంచనా. రాష్ట్రంలో గత ఏడాది 39 లక్షల హెక్టార్లలో ప్రత్తిపంట వేయగా కోటి 40 లక్షల విత్తన పాకెట్లు అమ్ముడయ్యాయి. ఈ ఏడాది 45 లక్షల హెక్టార్లలో ప్రత్తి వేస్తారని అంచనా. దీనితో కోటి 90 లక్షల విత్తన ప్యాకెట్లు అమ్ముడవుతాయి. 180రూ॥లు పెంపుదల అంటే 324 కోట్లు అదనపు ఆదాయం. గత ఏడాదికన్నా రెట్టింపు.

మాన్‌సాంటో కంపెనీ పత్తివిత్తనాల అమ్మకానికి భారత్‌లో 60 కంపెనీలతో ఒప్పందం చేసుకుంది. ఏ కంపెనీ విత్తనం కొన్నా మాన్‌సాంటోకు రాయల్టీ చెల్లిస్తాయి.

విత్తన కంపెనీలకు జన్యుమార్పిడి విత్తనాలను తయారు చేసేందుకు నిధులందజేసే పథకాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వం రూపొందించింది. దీని పేరు బయోటెక్నాలజీ పరిశ్రమ పరిశోధనా సహాయ కార్యక్రమం (బిఐఆర్‌ఏపి). దీనిని కేంద్ర ప్రభుత్వ బయోటెక్నాలజీ శాఖ అమలు చేస్తుంది. ప్రస్తుతానికి దీనికి 350 కోట్ల రూ॥లు కేటాయించారు. కొత్త జన్యుమార్పిడి విత్తనాలను కనుగొనేందుకు జరిపే పరిశోధన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, అభివృద్ధికి కంపెనీకయ్యే ఖర్చులో సగం ఈ పథకం ద్వారా ప్రభుత్వం అందజేస్తుంది. ఈ కార్యక్రమం పత్రికల్లో వచ్చిన సమాచారం మేరకు ఏవ కంపెనీలకు ఎందు కోసం ఎంత సహాయమిచ్చారో క్రింది పట్టికలో పొందు పరిచాము.

మెటా హెలిక్స్‌ను రాలీస్ ఇండియా కొనివేసింది. రాలీస్ ఇండియా యజమాని టాటా కెమికల్స్, ఒకే గ్రూపుకు చెందిన మూడు పరిశోధనలకు 10 కోట్లు సహాయం చేశారు. గత ఏడాది టాటా కెమికల్స్ ఆదాయం రూ॥ 5670 కోట్లు. లాభాలు రూ॥ 588 కోట్లు. మిగిలిన దాని రెండు అనుబంధ కంపెనీలను కలిపితే మొత్తం అమ్మకాలు రూ॥ 9712 కోట్లు, లాభాలు రూ॥ 933 కోట్లు. ఇంత ధనిక కంపెనీకి 10 కోట్లు ప్రభుత్వం యిచ్చింది. ఇక మాహైకోకు 4 కోట్లు ఇచ్చింది. దాని అమ్మకాలు రూ॥ 220 కోట్లు, లాభాలు రూ॥ 25 కోట్లు. బిటి ప్రత్తి విత్తనాల అమ్మకాల్లో 95 శాతం వాటావున్న మాన్‌శాంటో కంపెనీకి అనుబంధ కంపెనీ యిది. వీటిలో అన్నింటికన్నా చిన్నదైన బిజోశీతల్‌కు రెండుకోట్లు. ఇక అడ్వంటా విదేశీ కంపెనీ. దీని లాభాలు వేల కోట్లలో వుంటాయి. దీనికి 2 కోట్లు యిచ్చారు.

ఇక్కడ రెండు అంశాలను గమనించాలి. మొదటి అంశం: పరిశోధనకయ్యే ఖర్చులో సగం ప్రభుత్వం భరించినా, కనుగొన్న విత్తనంపై మేధోపర పేటెంట్ హక్కు కంపెనీకే వుంటుంది. ప్రయోగం విజయవంతమై విత్తనం అమ్ముడయితే, ఇచ్చిన సహయాన్ని 20 ఏళ్లలో తిరిగి

తీర్చాలి. అంటే ఐదేళ్ళ తర్వాత ఏడాదికి 50 లక్షల చొప్పున టాటా కెమికల్స్ తిరిగి చెల్లిస్తుంది. రెండవ అంశం : వందల కోట్ల రూ॥ల లాభాలున్న కంపెనీలు ఒకటి రెండు కోట్లు పుచ్చుకునేందుకు ఎందుకు సిద్ధపడుతున్నాయి? ఇక్కడ డబ్బు ప్రధానం కాదు. “ప్రభుత్వంతో సహకారం వల్ల అనేక అనుకూలతలు వస్తాయి” అని టాటా కెమికల్స్ అధికారి మురళీశాస్త్రి అన్నాడు. “ప్రభుత్వ సంస్థలను, ప్రభుత్వ శాస్త్ర వేత్తలనూ ఈ ప్రయోగాలలో యిముద్దుకోగలగటం పెద్ద అనుకూలత” అని మాహైకో మేనేజింగ్ డైరెక్టరు రాజు బర్వాల్ అన్నాడు. అదీ అసలుసంగతి. ఈ ధనం ప్రభుత్వ సంస్థలకిస్తే, అక్కడి శాస్త్రజ్ఞలే వీటిని తయారు చేసి ప్రభుత్వానికిస్తారు. పేటెంటు హక్కు ప్రభుత్వాని కుంటుంది. రాయల్టీ లేకుండా తక్కువ ధరకు రైతాంగానికి అందించవచ్చు. కాగా ఆ సహాయాన్ని పొందిన ఈ కంపెనీలు ప్రభుత్వ సంస్థలనూ, శాస్త్రవేత్తలను ఉపయోగించుకుంటాయి. కనుగొన్న విత్తనంపై పేటెంట్ హక్కు పొందుతాయి. రాయల్టీ పేరుతో అధిక ధరలకు అమ్ముకుంటాయి. వాటికున్న ధనబలంతో పోలిస్తే, సహయాన్ని తిరిగి చెల్లించటమన్నది వాటికనలు లెక్కలోకే రాదు.

రసాయనిక ఎరువుల విధానంలో పోషకాలను బట్టి సబ్సిడీని నిర్ణయించే పద్ధతిని ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టింది. దీనితో ప్రభుత్వం సబ్సిడీని తగ్గించుకుంది. ఎరువుల భోపాల్ విషవాయు బాధితులకు సుప్రీంకోర్టు

భారతదేశంలో యూనియన్ కార్పైడ్ సృష్టించిన, ప్రపంచంలోనే అత్యంత ఘోరమైన విషత్తు జరిగి దాదాపు 27 సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. ప్రపంచ పారిశ్రామిక నేర చరిత్రలో అత్యంత ఘోరమైన ఈ ఘటనలో 15 వేల మంది నిస్సహాయులైన ప్రజానీకం బలికావటంతో పాటు, 5 లక్షల 50 వేలమంది శాశ్వతంగా వారి జీవనాన్నుండి దూరం చేయబడ్డారు. యూనియన్ కార్పైడ్ సి.ఇ.ఓ. వారన్ అండర్‌సన్‌కు భారత పాలకులు ఏ విధమైన శిక్షా విధించక పోగా, సముచిత రాజ లాంఛనాలతో విమానంలో మనదేశంనుండి తరలించారు. ఈ ఘటనకు బాధ్యులైన యూనియన్ కార్పైడ్‌కు చెందిన ఇతర అధికారులంతా స్వల్ప జరిమానాలతో బయట పడ్డారు. కాగా, భోపాల్ విషవాయు బాధితుల్లో అత్యధికులు ఈ నాటికీ ఏ విధమైన సహాయమూ పొందలేదు.

ఈ కాలమంతటా కేంద్రంలో అధికారంలోనున్న కాంగ్రెస్, బిజెపి లేదా యునైటెడ్ ఫ్రంట్ ప్రభుత్వాలేవైనా కానీ దోషులను శిక్షించటంలో తమకు ఏమాత్రం ఆసక్తిలేదనీ, బాధితులకు న్యాయం జరపటానికీ సిద్ధంగా లేమనీ తమని తాము స్పష్టంగా నిరూపించుకున్నాయి. సిబిఐ వంటి సంస్థలు ఈ కేసును విచారణ చేయటం లోనూ, దోషులను చట్టంముందు నిలపటంలోనూ కూడా ఇదేవిధమైన నిర్లక్ష్యం, నిరాసక్తత వ్యక్తమైంది. తమ రాజకీయాల లబ్ధికోసం ఒకరినొకరు ఎత్తిచూపుకునేందుకు పాలకవర్గానికి, పాలక రాజకీయపార్టీలకు భోపాల్ ఒక అంశమై పోయింది.

తమకంటే ముందు కాలంలో పాలన సాగించిన ప్రభుత్వాలు గురించి ఒకరినొకరు దుమ్మెత్తిపోసుకునే ఈ పాలక పార్టీలు, భోపాల్ విషత్తుకు సంబంధించిన సిబిల్, క్రిమినల్ కేసులతో తమ కెలాంటి సంబంధం లేదని నొక్కి చెపుతున్న ‘డౌ’ కెమికల్స్ 1999లో యూనియన్ కార్పైడ్ స్థానంలో వస్తుంటే మాత్రం ఎర్రతివాచీతో స్వాగతించినవారే. ఈ విధంగా గతంలో వారెన్ అండర్‌సన్ విషయంలోనూ, ప్రస్తుతం డౌ కెమికల్స్‌ను స్వాగతించే విషయంలోనూ భారత దళారీ పాలక వర్గాల ప్రతినిధులైన మనదేశ దళారీ పాలకులు, మనదేశ ప్రజల వ్రయోజనాలను, వేలాదిమంది ప్రాణాలను బలిపెట్టినాసరే సామ్రాజ్యవాద విదేశీ పెట్టుబడిముందు అత్యంత వినయ విధేయతలను ప్రదర్శించారు.

భోపాల్ విషవాయుమారణకాండకు బాధ్యులైన నేరస్తులను స్వల్పజరిమానాలతో సరిపుచ్చటం వల్ల ప్రజాగ్రహం తీవ్రంగా వ్యక్తమైంది. దీనితో ప్రజాగ్రహాన్ని సంత్పత్తిపరచేందుకు అర్థమనస్కంగానే పాలకులు సుప్రీంకోర్టులో భోపాల్ కేసు మొత్తాన్ని పునఃపరిశీలన చేయవలసిందిగా పిటీషన్ దాఖలు చేశారు.

ఆలస్యంగా, అర్థమనస్కంగా క్యురేటివ్ పిటీషన్‌గా సిబిఐ దాఖలు చేసిన ఈ కేసును చేపట్టేందుకు కేసును కొట్టివేస్తూ తీర్పునిచ్చింది, ఆధారరహిత తప్పుడు అంశాల కారణంగా మాత్రమే కాకుండా సంతృప్తికరమైన సంజాయిషీ లేకుండా 14 సం॥ కాలహరణం చేయటంకూడా దీనికి దోహదపడింది. పైగా 304ఎ సెక్షను క్రింద, ఆరోపణలను నీరుగార్చే 1996 నాటి సుప్రీంకోర్టు తీర్పునే తిరిగి పేర్కొన్నది. సిబిఐ వద్ద ఇంకా ఏమైనా అదనపు సాక్ష్యాధారాలువుంటే సెషన్స్‌కోర్టు విచారణలో ఏ విధమైన ఆటంకాలూ లేవని సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంటూనే తీవ్రమైన తప్పుదాన్ని చేసింది. ఈ విధంగా

ధరలు పెంచింది. విత్తన కంపెనీలు, ఎరువుల కంపెనీలు కలసి ఒక కొత్త వ్యూహాన్ని రచించి అమలు చేయటానికి పూనుకుంటున్నాయి. విత్తన కంపెనీలు తమ విత్తనాలకు ఒక వాణిజ్య నామాన్ని పెట్టి అమ్ముకుంటున్నాయి. విభాసీడ్సు తన ప్రత్తి విత్తనాలకు శ్రీకృష్ణఅన్న పేరు పెట్టింది. నూజివీడు సీడ్సు మల్లిక అన్న పేరు పెట్టింది. ఇప్పుడు విభాసీడ్సు తన విత్తనాల పేర్లను ఇంగ్లీషులోకి మార్చింది. కమాండో, రాంబో జేమ్స్‌బాండ్, అలాగే ఒబామారైస్, నూవర్‌మాన్ సోయా, గబ్బర్‌భిల్లీస్ విత్తనాలు మార్కెట్టులోకి రాబోతున్నాయి. ఇది మొదట దశ. దీని తర్వాత ఎరువుల కంపెనీలు తమ మిశ్రమ ఎరువులను ఇలాంటి పేర్లతోనే మార్కెట్టులోకి పంపుతాయి. రైతాంగానికి సాగుకు సలహానిచ్చే విస్తరణాధికారుల సేవల నుండి ప్రభుత్వం తప్పుకోవటంతో, ఈ కంపెనీలే సంచార సలహా సేవలను ప్రారంభిస్తాయి. మాన్‌సాంటో కంపెనీ డాక్టర్ డీకాల్స్ ఫార్మ్యుకేర్ అన్న పేరుతో దీని నిపుటికే మొదలు పెట్టింది. ప్రస్తుతం 10 వేల మంది రైతులకు సలహాలందజేస్తున్నది. ఇక జరిగేదేమిటంటే రాంబో బిటి పత్తికి, ఒబామా మిశ్రమ ఎరువు వాడండి వంటి సలహాలిచ్చి విత్తనాలూ, ఎరువులు కలగలిపి అమ్ముకుంటారు. ఆ రెంటినీ తయారు చేసేది ఈ కంపెనీలే. డౌ కంపెనీ విత్తనాలను మాన్‌సాంటో ద్వారా అమ్మితే (మాన్‌సాంటోను డౌ కంపెనీ తనలో కలిపేసుకుంది) డౌ ఎరువులు అమ్ముతుంది. బిఏఎస్‌ఎఫ్, బేయర్‌లు రసాయన కంపెనీలు, ఎరువులు కూడా తయారు చేస్తాయి. ఇవి విత్తన కంపెనీలను కొని విత్తన వ్యాపారంలో కూడా దిగాయి. అన్నీ కలిపి భారత రైతాంగాన్నిదోచుకుంటాయి.

భారత ప్రభుత్వమిచ్చే ధనసహాయంతో, భారత ప్రభుత్వమిచ్చే భూమిలో, రకరకాలుగా భారత రైతాంగం అభివృద్ధి చేసిన విత్తనాలను దొంగిలించి, ఆ విత్తనాలలోని మంచి లక్షణాలను తమ ఎరువుల అమ్మకాలు పెంచుకొనే విధంగా మలచి, పేటెంట్ హక్కు పొంది తిరిగి భారతరైతులకే అమ్ముతాయి.

భారత పాలకులు దీనికే వత్తాను పలుకుతూ, భారత వ్యవసాయ రంగాన్ని, భారత రైతాంగ శ్రమనూ, విజ్ఞానాన్ని సామ్రాజ్యవాదుల లాభార్జనకు సాధనం చేస్తున్నారు. విత్తన కంపెనీలతో ఒప్పందాలు చేసుకొమ్మని రాజస్థాన్ ప్రభుత్వంపై వత్తిడి తెచ్చి అంగీకరింపచేసింది ప్రధాన మంత్రి కార్యాలయమే. D

భోపాల్ విషవాయు బాధితులకు న్యాయం చేసేందుకు మొగ్గుచూపని సుప్రీంకోర్టు

క్రిమినల్ కేసులతో తమ కెలాంటి సంబంధం లేదని నొక్కి చెపుతున్న ‘డౌ’ కెమికల్స్ 1999లో యూనియన్ కార్పైడ్ స్థానంలో వస్తుంటే మాత్రం ఎర్రతివాచీతో స్వాగతించినవారే. ఈ విధంగా గతంలో వారెన్ అండర్‌సన్ విషయంలోనూ, ప్రస్తుతం డౌ కెమికల్స్‌ను స్వాగతించే విషయంలోనూ భారత దళారీ పాలక వర్గాల ప్రతినిధులైన మనదేశ దళారీ పాలకులు, మనదేశ ప్రజల వ్రయోజనాలను, వేలాదిమంది ప్రాణాలను బలిపెట్టినాసరే సామ్రాజ్యవాద విదేశీ పెట్టుబడిముందు అత్యంత వినయ విధేయతలను ప్రదర్శించారు.

భోపాల్ విషవాయుమారణకాండకు బాధ్యులైన నేరస్తులను స్వల్పజరిమానాలతో సరిపుచ్చటం వల్ల ప్రజాగ్రహం తీవ్రంగా వ్యక్తమైంది. దీనితో ప్రజాగ్రహాన్ని సంత్పత్తిపరచేందుకు అర్థమనస్కంగానే పాలకులు సుప్రీంకోర్టులో భోపాల్ కేసు మొత్తాన్ని పునఃపరిశీలన చేయవలసిందిగా పిటీషన్ దాఖలు చేశారు.

ఆలస్యంగా, అర్థమనస్కంగా క్యురేటివ్ పిటీషన్‌గా సిబిఐ దాఖలు చేసిన ఈ కేసును చేపట్టేందుకు కేసును కొట్టివేస్తూ తీర్పునిచ్చింది, ఆధారరహిత తప్పుడు అంశాల కారణంగా మాత్రమే కాకుండా సంతృప్తికరమైన సంజాయిషీ లేకుండా 14 సం॥ కాలహరణం చేయటంకూడా దీనికి దోహదపడింది. పైగా 304ఎ సెక్షను క్రింద, ఆరోపణలను నీరుగార్చే 1996 నాటి సుప్రీంకోర్టు తీర్పునే తిరిగి పేర్కొన్నది. సిబిఐ వద్ద ఇంకా ఏమైనా అదనపు సాక్ష్యాధారాలువుంటే సెషన్స్‌కోర్టు విచారణలో ఏ విధమైన ఆటంకాలూ లేవని సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంటూనే తీవ్రమైన తప్పుదాన్ని చేసింది. ఈ విధంగా

(తరువాయి 3వ పేజీలో)

రైల్వేఛార్జీలు దాడిదారిన పంచేందుకు మోసపు వాదనలు

కేంద్ర బడ్జెట్టు ఒక తంతుగా మారింది. బడ్జెట్టును పార్లమెంటులో ప్రవేశ పెట్టడానికి ముందూ; తర్వాతా పన్నులు విధించటం, దోపిడీ వర్గాలకు రాయితీలివ్వటం చేస్తారు. బడ్జెట్టులో ఎలాంటి పన్నులూ వెయ్యటం లేదని చెప్పుకుంటారు. బడ్జెట్టు ఉపన్యాసమంటే ప్రభుత్వ ఆదాయ-వ్యయాలను తెలుసుకుని దాని ఆర్థిక స్థితి బలాబలాలను అర్థం చేసుకునేదిగాకాక, కొత్త పేర్లుపెట్టిన పాత ప్రజాకర్షక పథకాలు ఏకరుపు పెట్టడంగా మారింది. ఇప్పుడు రైల్వే బడ్జెట్టుకూ ఇదేగతి పట్టించుూసుకున్నారు. రైల్వే బడ్జెట్టులోనే ఛార్జీలను పెంచటాన్ని ప్రకటించి అమలు చేయటం, పెంచాలన్నా తగ్గించాలన్నా మళ్లీ బడ్జెట్టు వరకూ ఆగటం ఇన్నాక్షణ్ణ జరుగుతూ వస్తున్నది. బడ్జెటుతో సంబంధం లేకుండా ఎప్పుడుపడితే అప్పుడు రేట్లు పెంచేందుకు ప్రభుత్వం పూనుకుంది. దీనికోసం రంగం సిద్ధం చేసేందుకు ప్రచారం సాగిస్తున్నది.

గత ఎనిమిది ఏళ్లుగా ప్రయాణీకుల ఛార్జీలు పెంచలేదనీ, సరకుల రవాణాపై వస్తున్న ఆదాయం నుండి రూ॥ 20,000 కోట్లు ప్రయాణీకులకు సబ్సిడీగా యిస్తున్నామనీ, రాబోయే పదేళ్లలో దీనిని నాలుగు వేల కోట్లకు తగ్గించాలనీ, లేదంటే రైల్వేల అభివృద్ధి ఆగిపోతుందనీ, ప్రమాదాలు పెరుగుతాయనీ, కొత్తలైస్తు నిర్మించలేమనీ ప్రచారం చేస్తున్నది. సరుకుల రవాణా ఛార్జీలను కూడా మార్చేట్టుకు అనుగుణ్యంగా పెంచలేదనీ, వీటిని కూడా పెంచకపోతే తక్కువ రేట్లకు సరఫరా చేస్తున్న నిత్యావసర సరుకుల సరఫరా దెబ్బతిని పేదలు నష్టపోతారని కూడా ప్రచారం చేస్తున్నది.

అసలు వాస్తవాలేమిటి? 2003లో నిలిష్ కుమార్ రైల్వే మంత్రిగా వున్ననాటి నుండి ప్రయాణీకుల ఛార్జీలను “ప్రత్యక్షంగా” పెంచలేదన్నమాట నిజమే. అయితే పరోక్ష పద్ధతిలో పెంచుకుంటూ వస్తున్నారు. కాగా లాలూ ప్రసాద్ యాదవ్ రైల్వే మంత్రిగా సాధారణ ప్రయాణీకుల

ఛార్జీలను మూడుసార్లు ఒక రూపాయి చొప్పున తగ్గించాడు. అదే సమయంలో రైల్వేల భద్రతా సర్ఛార్జిని జనరల్ బోగీ టిక్కెట్టుపై 2 రూ॥, స్లీపరు కొచిలో 5రూ॥లూ, ఏసి తరగతిలో 10 రూ॥ పెంచి, ఏడాదికి 500 కోట్ల రూ॥ ప్రయాణీకులు నుండి వసూలు చేశాడు. భద్రత పేరుతో వసూలు చేసిన మొత్తాన్ని రైల్వే భద్రతా చర్యలు తీసుకోవటానికి వాడలేదు. మిగిలిన ఆదాయంలో కలిపివేసుకున్నారు.

ఇక సూపర్‌ఫాస్టు ట్రైన్లకు సర్‌ఛార్జీ వసూలు చేసేవారు. ఇది మొదలు పెట్టినప్పుడు స్లీపరు క్లాసుకు 10 రూ॥లు, ఏసికి 20 రూ॥లుండేది. వీటినిప్పుడు జనరల్‌బోగీకి 10, స్లీపరుకు 20, ఏసికి 50 పెంచారు. రైలుబండ్ల స్లీడు పెంచకుండానే వీలయినన్ని బండ్లనూ సూపర్ ఫాస్టు ట్రైన్లు అని పిలిచి, అన్నింటిపైనా సర్‌ఛార్జీ వసూలు చేశారు. దాదాపు సగంట్రైన్లు సూపర్‌ఫాస్టు అయ్యాయి, కనీసం ఏడాదికి 10 వేలకోట్లు ప్రయాణీకుల నుండి ముక్కు పిండి వసూలు చేస్తున్నారు.

రైలు ప్రయాణీకుల రిజర్వేషను ప్రక్రియను కంప్యూటరీకరించామన్న పేరిట రిజర్వేషను ఛార్జీలు వసూలు చేశారు. ఇది స్లీపరులో ఒక ప్రయాణీకుడికి 10 రూ॥లుండేది. ఎలాంటి ప్రకటన లేకుండా తర్వాత 20 రూ॥లకు పెంచారు. తిరుగు ప్రయాణం రిజర్వేషనుకు 30 రూ॥లు చేశారు. దాదాపు 12వందల కోట్లు ఏడాదికి వసూలు చేస్తున్నారు.

ఇక తత్కాల్ టిక్కెట్లు. చివరి నిమిషంలో బయలుదేరేవారికోసమంటూ ఒక పెట్టెను తత్కాలుకు కేటాయించేవారు. ఎక్కడ ఎక్కినా, ఎక్కడ దిగినా బయలుదేరే స్టేషన్ నుండి చివరి స్టేషను వరకూ టిక్కెట్టు ధర చెల్లించాలి. దానికి మళ్లీ 150 రూ॥ అదనం. క్రమంగా పెట్టెల సంఖ్య పెంచుతూ ప్రస్తుతం సగం పెట్టెలను తత్కాల్ క్రింద వుంచుతున్నారు. దీనిలో ఒక

గుజరాత్ : నౌకలను పగులకొట్టే పరిశ్రమ

అభివృద్ధిచెందిన దేశాల ప్రమాదకర వృద్ధాల కుప్ప తొట్టిగా భారతదేశాన్ని మార్చే ప్రయత్నం

గుజరాత్‌రాష్ట్రం అలాంగ్ నౌకాశ్రయం వద్ద నౌకలను పగులకొట్టే పరిశ్రమ - మౌలిక సాంప్రదాయ నిబంధనలను ఉల్లంఘిస్తూ ప్రమాదకర వ్యర్థాలను కుమ్మరించేందుకు సామ్రాజ్యవాద, అభివృద్ధి చెందిన దేశాలకు ఒక సురక్షితమైన గమ్యంగా తయారైంది.

ఆస్ట్రెస్టాస్, పిఎన్‌బి మరియు ఇతర విషవ్యర్థాలను ముందుగా తొలగించిన తర్వాతనే నౌకలను విడగొట్టి, పగులగొట్టేందుకు పంపాలనే నిర్దిష్టమైన నిబంధనను నౌకాయజమానులు నిస్సంకోచంగా ఉల్లంఘిస్తూ వస్తున్నారు. మీదు మిక్కిలి ఈ పగులగొట్టవలసిన ఓడలను- ప్రమాదకర, విషపూరిత వ్యర్థాలను మోసుకెళ్ళి వెనుకబడిన దేశాల తీర ప్రాంతాల్లో గుమ్మరించేందుకు ఉపయోగిస్తున్నారు. ప్రమాదకర విషపూరిత పదార్థాలను కలిగివుండి, తీవ్రమైన పర్యావరణ ప్రమాదాలను కలిగించే ఆ నౌకను ఆ తర్వాతనే పగుల గొట్టటం జరుగుతుంది. ప్రమాదకరమైన, విషపూరితమైన వ్యర్థాలను తేలిగ్గా వదిలించుకునే తమ లక్ష్యాన్ని పూర్తిచేసుకునేందుకు వియత్నాం, బంగ్లాదేశ్, ఇండియా వంటి దేశాలను ఎంచుకొని, పగుల కొట్టేందుకు ఉద్దేశించిన నౌకలను వంపే సాకుతో ఈ చర్యలను చేపడ్తున్నాయి. అఘమేఘాలమీద తక్షణ ఆర్థికాభివృద్ధి సాధించాలనే ఈ దేశ ప్రభుత్వాలు, నౌకలను పగులగొట్టే పరిశ్రమను ప్రోత్సహిస్తున్నపేరిట ప్రమాదకర, విషపూరిత వ్యర్థాల కుప్పతొట్టిగా వినియోగపడేందుకు తమ, తమ దేశాలలో వీటికి అనుమతులిస్తున్నాయి.

భారతదేశంలో ‘పారిశ్రామిక అభివృద్ధి’ పరుగులో గుజరాత్ తీరంలో నిర్మించనున్న నౌకలను పగులగొట్టే పరిశ్రమ ఒక నమూనాగా వుంటుంది. కానీ, మనదేశ పర్యావరణ భద్రతకు ప్రమాదకరమైన ఈ ‘పారిశ్రామిక అభివృద్ధి’ చీకటి కోణాన్ని దేశ ప్రజలు గమనించకుండా దాచివుంచగలుగుతున్నారు.

నౌకలను పగులగొట్టే పరిశ్రమకు అలాంగ్‌కు చేరుకునే ప్రమాదకర స్వభావం కలిగిన నౌకలకు సంబంధించిన చేదైన, సిగ్గుచేటైన అనుభవాలు దృష్టిలోవున్నప్పటికీ, పర్యావరణ సమస్యలపట్ల, నౌకలను పగులగొట్టే కేంద్రాల ప్రమాదాలపట్ల, ప్రమాదకర విషవ్యర్థాలతో మన దేశ తీరాన్ని ముంచితేడం వంటి వాటిపట్ల మన ప్రభుత్వాలు తీవ్ర నిర్లక్ష్యంగా వున్నాయి.

అమెరికాలోని ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ భవనాలు దాడికిగుర్రె తగులబడిన అనంతరం, ఆ తగులబడిన విషకారక, ప్రమాదకర లోహ పదార్థాలన్నీ పంజాబ్ రాష్ట్రంలోని మండి గోవిందఘర్ రికోలింగ్‌స్ట్రీట్ మిల్స్‌కు చేరుకోవటం ఈ పరిశ్రమలో పనిచేస్తున్న కార్మికులు తీవ్ర ప్రమాదాలనెదుర్కోవటం బహిరంగ రహస్యమే!

2009లో, అలాంగ్ నౌకా కేంద్రంలో కార్మికులు నౌకలను పగులగొట్టే పరిశ్రమలో ఒక నౌకను విడగొట్టి బద్దలుగొట్టే పనిలో నిమగ్నమైయుండగా ఆరుగురు కార్మికులు అక్కడికక్కడే కాలిన గాయాలతో చని పోయారు. పగులగొట్టేందుకు ఉద్దేశించి అలాంగ్ పోర్టుకు పంపించే విషపూరిత నౌకల ప్రమాదకర స్వభావానికి ఇది ఒక స్పష్టమైన ఉదాహరణ. ఈ విధమైన చేదు అనుభవాలు ఎన్ని వున్నప్పటికీ, ప్రమాదకర, విషపూరిత వ్యర్థాలతో అలాంగ్ నౌకా కేంద్రానికి విషకారక నౌకలు వస్తూనే వున్నాయి.

రెండు సంవత్సరాల క్రితం షాటినం-2 అనే అమెరికా నౌక 400 టన్నుల ఆస్ట్రెస్టాస్‌ను, ఇతర ప్రమాదకర వ్యర్థాలను నింపుకొని పగులగొట్ట బడేందుకోసమని అలాంగ్ తీరంలోకి ప్రవేశించే ప్రయత్నంచేసింది. పర్యావరణ ఉద్యమకారుల నిరసనల ఫలితంగా పర్యావరణ మంత్రిత్వశాఖ జోక్యం చేసుకొని ఆ నౌకను వెనుకకు తిప్పిపంపింది.

2006లో ‘క్వెమెన్నియా’ అనే డ్రాంచ్ నౌక విషపూరిత, ప్రమాదకర వ్యర్థాలతో అలాంగ్ తీరంలోకి ప్రవేశించే ప్రయత్నం చేసింది, ప్రజలు, పర్యావరణవాదుల నిరసనలతో సుప్రీంకోర్టు కలుగజేసుకొని ఆదేశాలివ్వటం ద్వారా దాని ప్రవేశాన్ని నిరోధించింది.

కానీ, ఈ అనుభవాలన్నింటినీ గమనంలోకి తీసుకోకుండా ‘గల్ఫ్‌జావ్’ అనే నౌక (దీనిని గతంలో ‘ప్రోడో కోయాలా’ అని పిలిచేవారు) ఆస్ట్రెస్టాస్, పిసిబి, విషపూరిత రంగులు, ఇంధనాలు, రసాయనాలు వంటి ప్రమాదకర వ్యర్థాలను పెద్ద సంఖ్యలో మోసుకొని అలాంగ్ తీరంలోకి ప్రవేశించే ప్రయత్నం చేసింది. వాస్తవానికి ఈ నౌక తమ దేశ తీరాల్లో ప్రవేశించటాన్ని అప్పటికే వియత్నాం, బంగ్లాదేశ్‌లు నిరాకరించి వున్నాయి. అయినప్పటికీ ఈ నౌక అలాంగ్ తీరంలో ప్రవేశించి విషపూరిత వ్యర్థాలను మనదేశ తీరంలో

ఏడాది ఇచ్చిన రాయితీ-ప్రయాణం చేసిన మేరకే టిక్కెట్టు ఛార్జీ వసూలు, అదనపు ఛార్జీ 100 రూ॥లకు తగ్గించారు. దాదాపు సగం ప్రయాణీకుల మీద 100 రూ॥ ఛార్జీ పెంచారు.

ఇక వెయిటులిస్టు దాదాపుగా ఒక బండిలో 800 వరకూ స్లీపరు బెర్దులుంటే అవినిండాక అదనంగా 400 వరకూ వెయిటులిస్టు టిక్కెట్లు ఇస్తున్నారు. రద్దయిన టిక్కెట్లస్థానంలో వీరికి బెర్దు దొరికితే సరే. లేదంటే టిక్కెట్లు రద్దుచేసి డబ్బు వెనక్కి యిచ్చేవారు. వీరు బెర్దులేకున్నా ప్రయాణించేందుకు అనుమతించారు. దీనితో అలాగే యిరుక్కుని ప్రయాణాలు చేస్తున్నారు. ఈ రకంగా ఎలాంటి సౌకర్యం కల్పించకుండానే ప్రయాణీకుల సంఖ్యను పెంచుకున్నారు.

ఇన్ని వేలకోట్ల రూపాయలను ప్రయాణీకుల నుండి పరోక్షరూపంలో వసూలు చేస్తున్న ప్రభుత్వం, ప్రయాణీకుల ఛార్జీలకు ఎలాంటి సబ్సిడీ ఇవ్వటం లేదు. అది చెప్పిన 20 వేల కోట్లను మించే పరోక్ష వసూళ్ళు వున్నాయి. దీనిని కప్పిపుచ్చుకునేందుకు ప్రభుత్వం కుంటిసాకులు చెబుతున్నది. డీజిలు రేట్లు లీటరుకు 3 రూ॥ పెంచినందున రైల్వేలపై ఆదనంగా 720 కోట్ల భారం పడిందనీ, ఉద్యోగులకు జీతాలు పెంచినందున మరో 4 వేల కోట్లు అదనంగా ఖర్చవుతోందని చెప్పింది. అంతా కలిపినా 5 వేల కోట్లు లేదు. అయినా ఛార్జీ పెంచాలనే ప్రభుత్వం వాదిస్తున్నది.

విచిత్రమేమంటే ఛార్జీలు పెంచాలన్న వాదనను ప్రభుత్వం మొదలు పెట్టలేదు. ఆల్ ఇండియా రైల్వే ఫెడరేషన్ అన్న కాంగ్రెసు అనుకూల యూనియన్ నాయకులు మొదలు పెట్టారు. బడ్జెట్టులో కాకుండా ఇప్పుడే పెంచాలని ఈ నాయకులు వాదించారు. వారు చెప్పిన కారణం మరీ విచిత్రంగా వుంది. ఇప్పుడు పెంచకపోతే, బడ్జెట్టు నాటికి పెరిగిన లోటు చూపించి

కుమ్మరించటంతోపాటుగా ఆ నౌకను పగులగొట్టటానికి ఉద్దేశించబడింది. 1989లో నిర్మించబడిన ఈ నౌక బరువు 31,255 టన్నులు. ఈ ఓడ ఆ వ్యర్థాలను నెదర్‌ల్యాండ్స్‌లోని ఆమ్‌స్టర్ డామ్‌వద్ద గుమ్మరించే ప్రయత్నం చేస్తూ పట్టుబడి, జరిమానా విధించబడి, తరిమివేయబడింది. తర్వాత ఈ నౌక నైజీరియావైపు ప్రయాణించినా ఆ ప్రయత్నం ఫలించలేదు. అక్కడి నుండి ఐవర్‌కోస్టు వైపుగా ప్రయాణించి, ప్రమాదకారక విషవ్యర్థాలను కుమ్మరించే క్రమంలో 16 మంది కార్మికులను బలిగొంది. ఆ తర్వాత ఇది వియత్నాం, బంగ్లాదేశ్‌లచే తమ దేశ తీరాల్లో ప్రవేశానికి నిరాకరించబడింది. ఆ పైన 2011 జూన్‌లో మన దేశంలోని గుజరాత్ రాష్ట్ర తీరంలోని అలాంగ్ పోర్టుకు ఈ నౌక పయనమైంది.

‘టాక్సిక్ వాప్ అలయెన్స్’ అనే పర్యావరణ సంస్థ ఈ నౌకా ప్రవేశాన్ని గురించి తెలుసుకొని అందరినీ **కాన్సుర్...** (4వ పేజీనుండి) వారు భారత ప్రభుత్వం 2011 ఆగస్ట్ 15 లోపు ఎల్గిన్ మిల్లు నెం.1 ని కనుక తిరిగి తెరవనట్లుయితే ఆగస్ట్ 16 నుండి నిరవధిక నిరాహారదీక్షకు కారర్చివాలని ఐక్యంగా నిర్ణయించారు.

గమనించాల్సిన అంశమేమంటే ఎల్గిన్ మిల్లు శ్రామికులు 2003 మే 18 నుండి మూతబడిన మిల్లును తెరవాలని డిమాండ్‌చేస్తూ మిల్లుగేటు ఎదుట ధర్నాను కొనసాగిస్తున్నారు. ఈ సందర్భంగా భారత ప్రభుత్వం తరపున ప్రభుత్వానికి చెందిన మంత్రులూ మిల్లును తిరిగి తెరుస్తామని హామీలు ఇచ్చారు. కానీ 2003 నుండి నేటి వరకూ మిల్లు తెరువలేదు. కేవలం పత్రికల్లో మాత్రమే మిల్లు తెరుస్తారనే విషయం పదేపదే చదువుకోవడం జరుగుతోంది. అటువంటి పరిస్థితిలో, భారత ప్రభుత్వానికి, సంబంధిత అధికారులకు నోటీసు ఇచ్చి సమ్మె చెయ్యడానికి నిర్ణయించుకున్నారు. పదే పదే హామీలివ్వడం మాని, సాంకేతిక నిపుణులు మిల్లు భవనాలను, యంత్రాలను తనిఖీ చేయించి, వాటి పరిస్థితిని పరిశీలింపచేసి మిల్లు నడపడానికి తగిన చర్యలు తీసుకోనట్లుయితే 2011 ఆగస్ట్ 16 నుండి మిల్లుగేటు కెదురుగా నిరవధిక నిరాహారదీక్షను చేపడతామని వారు హెచ్చరించారు.

ప్రభుత్వం రైల్వేలను ప్రైవేటీకరిస్తుందనీ, రైల్వే ఉద్యోగులు ఉద్యోగ భద్రత కోల్పోతారని వారి వాదన. ప్రైవేటీకరణ అంటే ప్రజాధనంతో ఏర్పాటయిన ప్రజల ఆస్థలను (రైల్వేలను) వినియోగించుకుని బడాబూర్జువాలు లాభాలు గడించటమనీ, ఇది దేశశ్రేయస్సుకు హానికరమని, దీనికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలనీ, ఆ విధంగా రైల్వే ఉద్యోగులు తమ ఉద్యోగాలను కాపాడుకొనటంతోపాటు దేశ శ్రేయస్సును కాపాడాలని చెప్పి, దానికి ఉద్యోగులను సంసిద్ధం చేయాల్సిన నాయకులు మీ ఉద్యోగాలు పోకుండా వుండటానికి ఛార్జీలు పెంచమని డిమాండు చెయ్యమని చెప్పడమంటే ఈ నాయకులకు-కార్మికులు, ఉద్యోగుల ప్రయోజనాల రక్షణకంటే, ఇతర ప్రయోజనాలే ముఖ్యమన్నది స్పష్టమే.

ఈ నాయకులే మరో విచిత్ర వాదనకూడా చేశారు. ప్రయాణీకుల ఛార్జీలలో సబ్సిడీ దారిద్ర్యరేఖకు దిగువనున్న ప్రజలకు మాత్రమే ఇవ్వాలని కోరుతున్నామని అంటున్నారు. ప్రభుత్వ సహాయం దారిద్ర్యరేఖకు దిగువనున్న వారికే ఇవ్వాలన్న ప్రకటనతో ప్రభుత్వం ప్రజలకందిస్తున్న అనేక సౌకర్యాలను రద్దు చేస్తున్నది. చౌకధరల దుకాణాల ద్వారా ఆహార ధాన్యాల పంపిణీని ఇలాగే చేశారు. ఎరువుల ధరలకూ ఇదే వాదన చేశారు. ప్రభుత్వంతో గొంతుకలిపి రైల్వేఛార్జీల పెంపుదలకు రైల్వే ఉద్యోగులు నిరసన తెలపకుండా చూడటమేకాక, మిగిలిన ప్రజలపైనకూడా ఆ ప్రభావాన్ని వేయటానికి ఈ నాయకులు పూనుకున్నారు.

రైల్వేఛార్జీలను నిరంతరం పెంచుతూనే, పెంచలేదని మోసపూరిత నాటక మాడుతున్న ప్రభుత్వం కార్మిక నాయకులను ముందు పెట్టి, ఆ వెనకాల తన వాదనలు వినిపించి రైల్వేఛార్జీల పెంపుదల భారాన్ని మోపేందుకు రంగాన్ని సిద్ధం చేస్తున్నది. ఈ క్రమంలో తాను జవాబుదారీగా వుంటాననీ చెప్పుకుంటున్న పార్లమెంటును కూడా దిప్తిబొమ్మను చెయ్యబూనుకుంది. **D**

అప్రమత్తం చేసింది. దీనితో ప్రజలనుండి, ప్రసార సాధనాల నుండీ ఈ నౌకా ప్రవేశాన్ని నిషేధించాలనే డిమాండ్ బలంగా ముందుకొచ్చింది.

విషకారకాలనే కారణంగా అనేక దేశాలు ఇప్పటికే నిషేధం విధించిన నౌకలకు అనువైన ప్రదేశంగా దేశాన్ని ఇప్పటికే మలిచిన పాలకులు, నౌకా పరిశ్రమ యజమాన్యాలు, ‘గల్ఫ్‌జోష్’ అనే ఈ ప్రమాదకర నౌక అలాంగ్ తీరంలోని నౌకలను పగులగొట్టే కేంద్రానికి చేరకుండా నిషేధపు ఆదేశాలనిచ్చే విధంగా నెట్టబడ్డారు. కావున ఈ విధంగా ప్రజలు ఎప్పుడైతే అప్రమత్తంగా వుండి, పట్టనితనంతోనున్న ఈ నిర్లక్ష్యపాలకుల చర్యలను వ్యతిరేకిస్తారో ఆ మేరకు అడ్డుకోగలుగుతారు. లేకుంటే సామ్రాజ్యవాద, విదేశీ పెట్టుబడి సేవలో తరిస్తున్న పాలకులు, ఈ దేశ తీర ప్రాంతాన్ని విషకారక ప్రమాదకర వ్యర్థాల కుప్పతొట్టిగా మలించేందుకు సిద్ధంగానున్నారునేది వాస్తవం. **D**

ఆ సందర్భంగా జరిగిన సభలో భారత ప్రభుత్వం కూడా మిల్లును తెరవాలనే యోచనలో ఉందని, ఖాళీగాపడివున్న మిల్లుకు సంబంధించిన భూములను అమ్ముకొనే సువర్ణావకాశం చేజిక్కించుకోవాలనే కుట్ర దానివెనుక దాగివుందని వక్తలు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తంచేశారు. అందుకే యంత్రాలు పనిచేస్తే ఒక్కరోజైనా తట్టుకోలేని బలహీనమైన భవనాలున్న ఎల్గిన్ మిల్ నెం.2ను నడపాలని ప్రభుత్వం కుట్రపూరిత యోచన చేస్తోందని వారు చెప్పారు. ప్రస్తుతమున్న పరిస్థితుల్లో ఎల్గిన్ మిల్ నెం.2ను నడపాలంటే నూతన భవనాల్ని నిర్మించాలని, నూతన యంత్రాలను ఉపయోగించాలని. అందుకోసం భారీస్థాయిలో పెట్టుబడులు అవసరమవుతాయని వారు చెప్పారు. అందువల్ల సాంకేతిక నిపుణులతో తనిఖీ చేయించి, ఏ మిల్లు భవనాలు, యంత్రాలు నడపగల స్థితిలో ఉన్నాయో కనుగొని ఆ మిల్లుని తక్షణమే తెరవాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

ఈ సందర్భంగా మిల్లుగేటువద్ద జరిగిన సభలో సురేంద్రసింగ్, మోసమీ, ప్రదీప్ సాహు, రామ్‌సూరత్, కమారుద్దీన్, బిందాప్రసాద్, సత్యదేవ్, షంషేర్ ఆలీ మొదలైన వారు మాట్లాడారు. **D**

పాఠశాలలు నిర్వహణలో పాలక రాజకీయ జోక్యాన్ని పెంచే 130 జి.వో.

దేశంలోని బాలలందరికీ విద్యను కల్పించటానికి, బాలలకు విద్యను ప్రాథమిక హక్కుగా చేయుటకు భారతప్రభుత్వం విద్యాహక్కు చట్టం తెచ్చినని చెప్పింది. విద్యాహక్కు బిల్లును 2005లో రూపొందించి, దానికి పలు సవరణలు చేసిన పిదప 2010లో పార్లమెంటు ఉభయ సభలలో ప్రవేశపెట్టి ఆమోదాన్ని పొందింది. ఈ చట్టం 2010 ఏప్రియల్ 1 నుండి అమలులోనికి వచ్చింది. ఈ చట్టాన్ని అమలు చేయుటకు నియమావళిని రూపొందించు కొనవలసినదిగా వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు కేంద్రం ఆదేశాలు జారీ చేసింది. తదనుగుణంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం విద్యాహక్కు చట్టం అమలుకు నియమాలను రూపొంది 2011 మార్చి 3వ తేదీన ఉత్తర్వులను జారీ చేసింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జారీ చేసిన నియమావళి రాష్ట్రంలో ఎక్కడా అమలు కావటం లేదు. విద్యాహక్కు చట్ట, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ నియమావళికనుగుణంగా రాష్ట్రంలోని ప్రైవేటు పాఠశాలలను ఆయా యాజమాన్యాలు నిర్వహించటం లేదు. ఈ నియమాలన్నీ కేవలం ప్రభుత్వ పాఠశాలలకే పరిమితమయ్యాయి. ప్రభుత్వ, పంచాయితీరాజ్ పాఠశాలలలో పనిచేసే ఉపాధ్యాయులపైన ఒత్తిడి పెరిగింది. బాలలహక్కుల రక్షణ పేరుతో అనేక స్వచ్ఛంద సంస్థలు పాఠశాలల పనితీరుపైన పరిశోధనలు చేస్తూ జోక్యం చేసుకుంటున్నాయి. విద్యార్థులకు శిక్షలు విధిస్తున్నారనీ, నిర్బంధంగా గడులు, పాఠశాల ఆవరణ శుభ్రం చేయిస్తున్నారనీ, విద్యార్థుల ప్రమాణాలు తగిన విధంగా లేవనీ, ఉపాధ్యాయుల బాధ్యతారాహిత్యమే దీనికి కారణమనీ నివేదికలు ఇస్తున్నారు. ఈ నివేదికలన్నీ ప్రభుత్వ పంచాయితీరాజ్ పాఠశాలలపైననే. ప్రైవేటు కార్పొరేట్ పాఠశాలల గురించి మాత్రం ఈ స్వచ్ఛంద సంస్థలు పట్టించుకోవు. ఆ పాఠశాలలో విద్యార్థులను బట్టిపట్టించే విధానంపైన కాని, రోజుకు 12 గంటలనుండి 16 గంటలపాటు విద్యార్థులను తరగతి గదులలో ఉంచడంపైన గాని, నిబంధనలకనుగుణంగా ఆటస్థలము, వ్యాయామశాలలు, గ్రంథాలయాలు, ప్రయోగశాలలు, శిక్షణ పొందిన ఉపాధ్యాయులు లేకపోవటంపైన కానీ ఎవరూ మాట్లాడరు. ఈ వివక్షాపూరిత విధానలపట్ల ప్రభుత్వ పంచాయితీ రాజ్, ఎయిడెడ్ పాఠశాలలలో పనిచేసే ఉపాధ్యాయులు తీవ్ర అసంతృప్తితో ఉన్నారు.

ఈ పరిస్థితులలో విద్యాహక్కు చట్టం అమలుకొరకు చేసిన నియమావళిని సవరిస్తూ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 2011

సెప్టెంబరు 9న ఉత్తర్వులు నెం 130జారీ చేసింది. ఈ ఉత్తర్వులు అమలులోనికివస్తే ప్రభుత్వ, పంచాయితీరాజ్, ఎయిడెడ్ పాఠశాలలలో రాజకీయ జోక్యం ఎక్కువవుతుంది. ఈ నిబంధనలేవీ ప్రభుత్వ సహాయం పొందని ప్రైవేటు పాఠశాలలకు వర్తించవు.

నియమావళికి 4 సవరణలు చేశారు. ప్రభుత్వ ఉద్దేశ్యాలను అర్థం చేసుకోవటానికి ఈ నాలుగు సవరణలను పరిశీలిద్దాం.

పాఠశాల సక్రమంగా పనిచేయుటకూ, ఉపాధ్యాయులు బాధ్యతాయుతంగా వ్యవహరించుటకూ, పాఠశాలకు విద్యార్థుల హాజరును పెంచుటకూ, తల్లిదండ్రుల భాగస్వామ్యం కూడా ఉంటే బాగుంటుందనే ఉద్దేశ్యంతో విద్యాహక్కు చట్టానికి అనుగుణంగా పాఠశాల నిర్వహణ కమిటీలను ఏర్పాటు చేయాలని నియమావళిలో పేర్కొన్నారు. ఆయా తరగతులలో బి.సి., ఎస్.సి., ఎస్.టి., మైనారిటీల విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులు; అత్యధిక మార్కులు, అత్యల్ప మార్కులు వచ్చిన విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులు; ఆ పాఠశాలఉన్న వార్డు మెంబరు, ప్రధానోపాధ్యాయుడు పాఠశాల నిర్వహణ కమిటీ సభ్యులవుతారు. వీరితో పాటు వార్డుమెంబరు కూడా వచ్చాడు. ఒక స్వచ్ఛంద సంస్థ ప్రతినిధి లేదా విద్యావేత్త , అంగన్‌వాడీ ఉపాధ్యాయుని, మహిళా సంస్థల ప్రతినిధులు ఆహ్వానితులుగా ఉంటారు. వీరిలో సగం మంది మహిళలను ఎన్నుకోవాలి. సర్పంచ్ అధ్యక్షులుగా ఉంటారు. పాఠశాల నిర్వహణ కమిటీకి ఎన్నికలను నిర్వహించాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించుట వలన పాఠశాలలో రాజకీయ నాయకత్వం ప్రవేశించి రాజకీయ జోక్యం ఎక్కువయి, బోధనాభ్యసన కార్యక్రమానికి అంతరాయం కలిగే అవకాశాలున్నాయి. గతంలో తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం ఇదేవిధంగా పాఠశాల విద్యాకమిటీలకు ఎన్నికలను నిర్వహించింది.అనేకగ్రామాలలో ఘర్షణలు తలెత్తడంతో ఆచరణలో విఫలమయి; ఆ విధానాన్ని ఉపసంహరించారు. విఫలమైన ఆ విధానాన్నే తిరిగి ప్రవేశ పెట్టాలనుకోవటం ద్వారా పాలకులు ఏదోవిధంగా పాఠశాలలపైన, ఉపాధ్యాయులపైన పెత్తనం చేయాలని భావిస్తున్నట్లుగా అర్థమవుతోంది. రాజకీయనాయకుల జోక్యంతో విద్యార్థులలో కూడా విభేదాలు తలెత్తి పాఠశాల సక్రమ నిర్వహణకు ఆటంకం కలుగుతోంది.

విద్యార్థుల ప్రగతి నిర్ధారణకు, విద్యార్థుల పురోగతికి ఉపాధ్యాయులను బాధ్యులుగా చేస్తూ మరో సవరణను చేశారు. విద్యార్థుల సామర్థ్యాలు 60% మేరకు లేకపోతే ఆ ఉపాధ్యాయులపై చర్యలుంటాయని, ఆ చర్యలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వ క్రమశిక్షణ, ప్రవర్తనా నియమావళి కనుగుణంగా ఉన్నాయని పేర్కొన్నారు. ఈ చర్యలకు స్థానిక కమిటీ సిఫారసు చేస్తుంది. విద్యార్థులు ఫలితాలు సాధించటం అనేది విద్యార్థి కుటుంబ, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక, సామాజిక స్థితిగతులపైన విద్యార్థికున్న ఆసక్తి, అభిరుచుల కనుగుణంగానూ ఉంటుంది. కేవలం ఉపాధ్యాయుడి బోధనపైన మాత్రమే ఫలితాలు ఆధారపడియుండవు. ఏ విద్యావేత్తకైనా ఈ విషయం స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. కానీ విద్యాప్రమాణాలు పెరగకపోవటానికి కేవలం ఉపాధ్యాయులదే బాధ్యతగా చిత్రికరించి వారిపై నెపం మోపి తప్పించుకోవటానికే ఈ విధమైన సవరణ చేశారు. పాఠశాలలలో మౌలిక వసతుల కల్పనలో ప్రభుత్వం విఫలమయింది. రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానం ఆదేశించిన తరువాత కానీ పాఠశాలల్లో మరుగుదొడ్ల నిర్మాణానికి ప్రభుత్వం పూనుకోలేదు. మరుగుదొడ్లు అధికశాతం పాఠశాలల్లో ఉన్నా వాటి నిర్వహణ, పారిశుధ్యం సక్రమంగాలేదు. లేకపోవటానికి కారణం రాష్ట్రంలో దాదాపు 70 శాతం పాఠశాలల్లో పారిశుధ్య పనివారి పోస్టులు లేవు. ఉన్నచోట కూడా ఖాళీగా ఉన్నాయి. గదులు ఊడ్చడం, ఆవరణ శుభ్రం చేసుకోవటం పిల్లలే చేసుకోవాలి. అది బాలల హక్కులను ఉల్లంఘించటమవుతోంది. ప్రభుత్వం మాత్రం పోస్టులను భర్తీ చేయదు. కొత్త పోస్టులు మంజూరు చేయదు. అదేవిధంగా గ్రంథాలయాలు, ప్రయోగశాలలు లేవు. తరగతికి ఒక గది; తరగతికి ఒక ఉపాధ్యాయుడు ఉండవలసి ఉండగా బహుళ తరగతి బోధన జరుగుతున్నది. రాష్ట్రంలోని ప్రాథమిక పాఠశాలలలో దాదాపు 80% ఇద్దరు లేక ముగ్గురు ఉపాధ్యాయులతోనే పని చేస్తున్నాయి. వీరిలో ఎవరో ఒకరు రోజూ ఏదో ఒకసమావేశానికో, సెంటరు క్లాసుకో, ఇంకా ఇతర కార్యక్రమాలపైనో వెళ్ళవలసి ఉంటుంది. లేదా సెలవులపై ఉంటారు. అంటే ఒక ఉపాధ్యాయుడే 5 తరగతులకు 25 సబ్జెక్టులు బోధించవలసి ఉన్నది. ఈ పరిస్థితులను మార్చకుండా ప్రమాణాలలో ప్రగతిని ఆశించటం సరియైనది కాదు. ఉన్నత ప్రమాణాలు సాధించకపోవటానికి ఉపాధ్యాయు

ధర్మలో విద్యుత్తు ప్రాజెక్టులు

దేశంలో విద్యుదుత్పత్తి కర్మాగారాల మొత్తం స్థాపిత ఉత్పత్తి సామర్థ్యం 1,74,361 మెగావాట్లు. ఇందులో బొగ్గ ఆధారిత ఫ్లాంటు సామర్థ్యం 94,653 మె.వా. కాగా గ్యాసు ఆధారితమైనవి 17,706 మె.వా. ప్రభుత్వం యిప్పటికి 1,92,913 మె.వా. సామర్థ్యంగల బొగ్గ, గ్యాసు విద్యుత్తు కర్మాగారాలకు అనుమతులు మంజూరు చేసింది. మరో 5,08,913 మె.వా. సామర్థ్యంగల ఫ్లాంటులకు అనుమతు లిచ్చే ప్రక్రియ వివిధ దశల్లో వుంది. బొగ్గ, గ్యాసు విద్యుత్తు కర్మాగారాలకు ఇంతవరకూ అనుమతులు నిరాకరించలేదు గనుక కొంత ముందు వెనుకలుగా వీటికి అనుమతు లొస్తాయి. అంటే బొగ్గ, గ్యాసుల ద్వారా విద్యుదుత్పత్తి 7,01,820 మె.వా. అవుతుంది. వీటిలో 84 శాతం బొగ్గ ఆధారంగానే పనిచేస్తాయి. ప్రస్తుత స్థాపిత ఉత్పత్తి సామర్థ్యానికి ఆరురెట్లు ఎక్కువ.

ఇంత విద్యుత్తు దేశానికి అవసరమా? వీటికి సరిపడా బొగ్గువుందా? వీటి నుండి వచ్చే బూడిద ఎంత? దానినేం చెయ్యాలి? పర్యావరణంపై వీటి ప్రభావమేమిటి? ఇవి పరిశీలనాంశాలు.

2032 నాటికి దేశం ఎంతో అభివృద్ధి చెందుతుందన్న అంచనాతో, అప్పటికి దానికి అవసరమయ్యే విద్యుత్తును అంచనావేసి(ఇవన్నీ ప్రపంచబ్యాంకు తన విధానాన్ని రుద్దేందుకు తయారుచేసిన లెక్కలన్నది బహిరంగ రహస్యమే) ప్రణాళికా సంఘం అదనంగా అవసరమౌతుందని అంచనా వేసిన విద్యుత్తుకంటే ఇది మూడురెట్లు ఎక్కువ. అంటే ప్రణాళికా సంఘం వేసిన అంచనాకంటే రెట్టింపుకు అనుమతులివ్వబోతున్నారు. ఇవన్నీ అమలు జరిగితే, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు పెట్టిన ప్రతి షరతుకూ అంగీకరించి, దేశ ప్రజల జీవితాలనే ప్రమాదంలో పడవేసే అణువిద్యుత్తు కర్మాగారాలు నిర్మించాల్సిన అవసరమే వుండబోదు.

ఆర్థిక సంస్కరణల తర్వాత దేశం ఉరుకులూ పరుగులతో ప్రగతిపథంలో నడుస్తున్నదని ప్రచారం చేస్తున్నారు. వాస్తవాలు దీనికి భిన్నంగా వున్నాయి. సంస్కరణలకు ముందూ, తర్వాత 10ఏళ్లపాటు వృద్ధిరేటును గమనిస్తే నిజాలు తెలుస్తాయి.

సాలుసరి సగటు వృద్ధిరేటు(శాతం)		
	1980-81 నుండి 1989-90 వరకూ	1993-94 నుండి 1994-04 వరకు
స్థూల జాతీయోత్పత్తి	5.8	6.0
పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి	7.4	6.5
వ్యవసాయ ఉత్పత్తి	5.2	0.4
స్థూల దేశీయ పెట్టుబడి మదుపు	21.2	24.5
<i>ఆధారం: రిజర్వుబ్యాంకు వార్షిక నివేదిక 2003-04</i>		

ఆర్థిక సంస్కరణలకు ముందూ, తర్వాతా కూడా వృద్ధిరేట్లలో పెద్దమార్పుమీ లేదు. ఆ తర్వాతి ఏడేళ్లలో కూడా చివరి మూడేళ్లూ పెరిగినట్లు ప్రభుత్వం చెప్పుకున్నా, ఆ గణాంకాలు ఆధారపడదగనివిగా వున్నాయని రిజర్వుబ్యాంకు గవర్నర్ సుబ్బారావ్ పత్రికల వారితో అన్నాడు.

ప్రస్తుత విద్యుత్తు రవాణా, పంపిణీ రంగాలను మెరుగుపరిస్తే ఇప్పటిలోటు తీరుతుందనీ, ఇప్పుడు అనుమతులిచ్చిన ప్రాజెక్టులే భవిష్యత్తు అవసరాలకు ఎక్కువవుతాయనీ నిపుణులు పదేపదే చెబుతున్నారు.

ఏతావాతా ఇన్ని విద్యుత్తు ఫ్లాంటులు అవసరం లేదన్నది స్పష్టం.

11వ ప్రణాళికా కాలంలో బొగ్గ ఉత్పత్తి ప్రణాళికా లక్ష్యాలను చేరుకోలేదు. ఇప్పటికే వున్న ధర్మలు విద్యుత్తు ఫ్లాంటులు బొగ్గ దిగుమతి చేసుకుంటున్నాయి. అంటే విదేశాలనుండి బొగ్గ దిగుమతి చేసుకుంటే తప్ప ఈ పెట్టబోయే విద్యుత్తు ఫ్లాంటులకు చాలదు.

ఇప్పుడు పనిచేస్తున్న ఫ్లాంటులు కాల్చివేస్తున్న బొగ్గునుండి వస్తున్న బూడిదను ఏంచెయ్యాలో తెలియక తలలు పట్టుకుకూర్చుంటున్నారు. ఆరురెట్లు ఉత్పత్తి పెరిగితే కొండల్లా పేరుకుపోయే బూడిదనేం చెయ్యాలి? దేశంలో 627 జిల్లాలుంటే 30 జిల్లాలలో మాత్రమే 60శాతం ఫ్లాంటులు పెట్టడానికి అనుమతులు కోరారు. మన రాష్ట్రంలో నెల్లూరుజిల్లాకే 30 ఫ్లాంటులు రాబోతున్నాయి. అంటే సగానికిపైగా బూడిద 4.7

శాతం జిల్లాల్లోనే పేరుకుపోతుందంటే ఆ జిల్లాలు బూడిద కుప్పలుగా మారి పోనున్నాయి.

విద్యుత్తు ఫ్లాంటులలో అవిరిని చల్లబరచడానికీ, బూడిదను తరలించడానికీ పెద్దఎత్తున నీరు కావాలి. విజయవాడ దగ్గరి ఫ్లాంటు ప్రకాశం బ్యారేజినుండి వెయ్యి క్యూసెక్కుల నీరు తీసుకుంటుంది. దీనికోసం బ్యారేజిలో ఒక స్టాయికి తగ్గకుండా నీరు వుంచటమూ, అందువల్ల బ్యారేజీ దెబ్బతినే ప్రమాదమేర్పడినా పట్టించుకోకపోవటం మన అనుభవంలో వుంది. రాబోతున్న ఈ ఫ్లాంటులలో సగం నాలుగునదుల ప్రక్కనే వున్నాయి. గంగ (33,255 మె.వా.), గోదావరి(16,235 మె.వా), మహానది(14,595 మె.వా.), బ్రాహ్మణి(6534 మె.వా.). ఈ నదుల నీరు వీటి పరమౌతుంది. త్రాగునీటికీ, సాగునీటికీ కలకల ఎదురౌతుంది.

ఇక కాలుష్యం సంగతి కొస్తే, “ప్రమాదకర కాలుష్యానికి” ఇప్పటికే గురయ్యాయని పర్యావరణ మంత్రిత్వశాఖ గుర్తించిన ప్రాంతాలున్నచోటే 40శాతం ఫ్లాంటులు రాబోతున్నాయి. ఇవి ఈ ప్రాంతాల్లోనే 88,000 మెగావాట్ల ఫ్లాంటులు పెట్టడమంటే పర్యావరణాన్ని ధ్వంసంచేసే ప్రజాజీవనంపై తీవ్ర దుష్ప్రభావాలను పడవేస్తాయి.

ఈ ప్రాజెక్టులన్నీ ప్రైవేటురంగంలో వచ్చేవే. ఇప్పుడున్న వాటిలో 82శాతం కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చేతులలో వున్నాయి. రాబోయే ఫ్లాంటులలో 72శాతం ప్రైవేటు రంగానివే. వీటిలో 10 కంపెనీలే 1,60,000 మె.వా. ప్రాజెక్టులు పెడుతున్నాయి. ఇవన్నీ బడాబూర్జువా వర్గపు కంపెనీలే.

అవసరం లేకపోయినా, సప్లాలనేక రూపాలలో వున్నా ఎందుకనుమతులిస్తున్నారు?

విద్యుత్తురంగ ప్రైవేటీకరణలో మొదట అనుమతించింది ఎన్రాన్. అప్పటికీ ఎన్.టి.పి.సి. ఒక మెగావాట్టు ఉత్పత్తిచేయటానికి 80 లక్షల రూ॥ల పెట్టుబడితో నిర్మాణం చేస్తుండగా, ఎన్రాన్‌కు కోటి

లను బాధ్యులను చేయటం సరియైనది కాదు. వసతుల కల్పనలో, తగినన్ని ఉపాధ్యాయుల పోస్టుల మంజూరులో తన వైఫల్యాన్ని కక్కిపుచ్చుకునేటందుకే, ఉపాధ్యాయులను బాధ్యులుగా చేస్తూ ఈ ఉత్తర్వులను తేవటం జరిగింది.

విద్యార్థులకు వచ్చే సమస్యలను పరిష్కరించేందుకు వివిధ స్థాయిల్లో వివిధ కమిటీలను నియమించారు. మండలస్థాయి కమిటీలో జిల్లా స్థాయి కమిటీలో గానీ విద్యాశాఖాధికారులు ఒకరిద్దరుంటే ఇతర శాఖల అధికారుల సంఖ్య చాల ఎక్కువగా ఉన్నది. విద్యారంగం పైన, బోధనాభ్యసన కార్యక్రమంపైన ఏమాత్రం అవగాహనలేని వీరు విద్యార్థుల సమస్యలను ఏ విధంగా అర్థం చేసుకోగలరు? ఏవిధంగా పరిష్కరించగలరు? నిరంకుశాధికార వర్గం చేతిలోను, స్థానిక పెత్తందారుల, రాజకీయ నాయకులచేతిలోను పాఠశాలలను ఉంచటం వలన అనేక విపరీణామాలు సంభవిస్తాయి. విద్యాబోధన, బోధనాభ్యసన కార్యక్రమం, విద్యార్థుల మానసిక స్థితిగతులు మొదలైన వాటిపై అవగాహన లేని వారందరూ కలసి పాఠశాలలను భ్రష్టుపట్టిస్తారు. ప్రపంచబ్యాంకు ఆదేశాలనుగుణంగా పాఠశాల విద్య ప్రభుత్వ ప్రైవేటు భాగస్వామ్యాన్ని (పిపిపి) ఏర్పాటు చేయటానికి, పాఠశాల నిర్వహణ కమిటీలు తరువాత స్వచ్ఛంద సంస్థలకు, ఆ తరువాత ప్రైవేటు రంగానికి పాఠశాలలను అప్పగించే పథకంలో భాగంగానే విద్యాహక్కు చట్టాన్ని చేశారు. దానిని అమలు చేయటకు రాష్ట్రాలు రూపొందించిన నియమావళి ప్రైవేటు రంగానికి మరింత అనుకూలంగా ఉన్నది. ఇప్పుడు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నియమావళికి చేసిన సవరణలు, శాస్త్రీయంగా, విద్యార్థుల ప్రగతి కొరకు, ప్రమాణాల పెంపుదలకు ఉద్దేశించినవిగా కాక, కేవలం పాఠశాలలపై స్థానిక పెద్దల, రాజకీయ నాయకుల ఆధిపత్యాన్ని స్థాపించేటందుకు, ఉపాధ్యాయులను వేధింపులకు గురిచేసే వారిని రాజకీయనాయకుల అడుగులకు మడుగులోత్తే వారిగా చేసుకొనుటకు ఉద్దేశించినవి. రాష్ట్రంలోని ఉపాధ్యాయులు ఈఉత్తర్వులపై ఆగ్రహంగా ఉన్నారు. పాఠశాలల నిర్వహణలో రాజకీయ జోక్యానికి అవకాశం కల్పించే ఈ ఉత్తర్వులను ప్రభుత్వం వెంటనే ఉపసంహరించుకోవాలి. పటిష్ఠమైన ఉద్యమం ద్వారానే ఇది సాధ్యమవుతుంది.

రూ॥లకు అనుమతినిచ్చారు. విద్యుత్తు యంత్రాలు తయారుచేసే కంపెనీ, వాటిని నెలకొల్పే కంపెనీ, నిర్వహించే కంపెనీ, అప్పులిచ్చే బ్యాంకు కలిసి తప్పుడు లెక్కలతో 2 కోట్లు చేశాయి. ఆ లెక్కన విద్యుత్తును అమ్ముకున్నాయి. ఆ తర్వాత వచ్చిన కంపెనీలన్నీ ఈ దారినే నడిచాయి. ఇప్పుడు పెట్టుబడి ఖర్చులు మెగావాట్టుకు 5 కోట్లు చేశారు. నెల్లూరులో పెడుతున్న అల్ట్రా మెగాఫ్లాంటుకయితే రిలయన్సు 10 కోట్లు లెక్క చూపించింది.

ఈ ఫ్లాంటులకు యంత్రాలు సరఫరా చేసేదీ, వీటిని నిర్మించిపెట్టేదీ, కొన్నింటికయితే నడిపి పెట్టేదీ విదేశీ కంపెనీలే. ఈ పనిచేయగల బిహెచ్‌యిఎల్‌కు వీరెవ్వరూ ఆర్డర్లు యివ్వరు. దీనికోసం అప్పులిచ్చేదీ కూడా విదేశీ ద్రవ్యకంపెనీలే. వీటికి కావలసిన బొగ్గు అమ్ముకునేదీ విదేశీ కంపెనీలే.

అంటే దాదాపుగా 50 లక్షలకోట్ల రూపాయలు విద్యుత్తు ఫ్లాంటుల నిర్మాణంతో విదేశాలకు తరలి పోతుంది. ఇదికాక ప్రతిఏడాది బొగ్గుకూ, విదేశాలనుండి దాని రవాణాకూ, రాయల్టీలు, సాంకేతిక ఫీజులు తదితర రూపాలలో ధనం ప్రమాహంలా తరలిపోతుంది. ఇన్ని లాభాలున్నాయి గనుకనే భారత పర్యటనద్వారా 20వేల అమెరికనులకు ఉద్యోగాలు కల్పించానని అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా ఘనంగా ప్రకటించుకున్నాడు. సామర్లకోట పవరుఫ్లాంటుకు అమెరికానుండి జనరేటరు దిగుమతి ఇరుదేశాల్లోనూ ప్రముఖ వార్తగా యిందువల్లే అయింది.

ఇంతకీ లక్షలకోట్లు, వాటికి లాభాలూ, వడ్డీలు ఎవరు చెల్లిస్తారు? విద్యుత్తు ఛార్జీలు, ఇంధన సరీఛార్జీ, ఇంధన ధరల సర్దుబాటు, బిల్లింగ్ ఛార్జీలు వంటి రకరకాల పేర్లతో భారత ప్రజల ముక్కుపిండి వసూలు చేస్తారు. పెరిగిన విద్యుత్తు రేట్లతో పైపైకి ఎగసే సరుకుల ధరల భారం సంగతి చెప్పేదేముంది.

విద్యుత్తురంగ సంస్కరణల పేరిట ప్రపంచ బ్యాంకుకు రుద్దిన ప్రైవేటీకరణ తెస్తుందన్న 24 గంటలూ కరెంటు సరఫరా నినాదాల అసలు లక్ష్యాలు ఇవే.

(ఏవరాలు ప్రయాన్ ఎనర్జీ గ్రూప్ అభ్యయన పత్రంనుండి, ది హిందు 6-9-2011)

బీమా రంగం ఉపాధితుగ్గి లాభాల వృద్ధి

కంపెనీ	ఉద్యోగులు		లాభాలు(కోట్లలో)	
	2009-10	2010-11	2009-10	2010-11
ఐసిఐసిఐ ప్రుడెన్సియల్ లైఫ్	20000	13000	260	810
బజాజ్ అలియన్స్	20000	14938	540	1610
మాక్స్ న్యూయార్క్లైఫ్	10454	7000	-20	910
టాటాఏఐఐ లైఫ్	8100	5400	-400	52
హెచ్డీఎఫ్ఎస్ లైఫ్	14397	12094	-280	-100
రిలయన్స్ లైఫ్	16656	13183	-280	-130
ఎస్బిఐ లైఫ్	5985	7298	276	366
బిజినెస్ స్టాండర్డు 6-7-2011				

భారత ఆర్థిక వ్యవస్థను విదేశీ పెట్టుబడులకు తెరచినందున వృద్ధిసాగి, ఉపాధి మెరుగుపడుతుందని భారత పాలకులు వాదించారు. గతరెండు దశాబ్దాల అనుభవం-ఉపాధి పెరగలేదనీ, సంఘటిత రంగంలో తగ్గిపోయిందనీ తెలిపింది. విదేశీ పెట్టుబడులకు గేట్లు తెరిచిన రంగాలలో బీమా రంగం ఒకటి. ఒక్కొక్కటిగా విదేశీ కంపెనీలు ఈ రంగంలో ప్రవేశించాయి. మధ్య తరగతి ప్రజలు తమ ఆదాయాల నుండి చేసిన పొదుపు విదేశీ కంపెనీల చేతుల్లోకి వెళుతుందనీ, దేశ ద్రవ్య వనరులు తరలిపోతాయనీ విమర్శలు రావటంతో విదేశీ పెట్టుబడుల మదుపును 13 శాతానికి పరిమితం చేస్తున్నట్లు ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. దీనివల్ల మిలాఖత్తు కంపెనీలో స్వదేశీ పెట్టుబడిదారే ఆధిపత్యం వహిస్తాడని చెప్పింది. అయితే ఈ మిలాఖత్తు కంపెనీలు రూపొందించుకున్న ఆర్థికల్స్ ఆఫ్ అసోసియేషన్ (నియమనిబంధన)లో విదేశీ పెట్టుబడి తరపున ఉండే డైరెక్టర్లకు ఏ నిర్ణయామైనా వీటో చేసే అధికారాన్ని చేర్చుకుని వారే ఈ కంపెనీలపై పెత్తనం చలాయిస్తున్నారు.

పై పట్టికలో పేర్కొన్న కంపెనీలలో స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా ఏర్పాటు చేసిన ఎస్బిఐ లైఫ్ తప్ప మిగిలినవన్నీ విదేశీ మిలాఖత్కంపెనీలే. 2009-10 నుండి 2010-11 మధ్య ఏడాది కాలంలో ఎస్బిఐ లైఫ్ కొత్తగా 135 బ్రాంచీలను ప్రారంభించింది. 1293 మందిని అదనంగా ఉద్యోగాల్లో చేర్చుకుంది. గత ఏడాదికంటే 90 కోట్లు అదనంగా లాభాలు గడించింది. ఇక విదేశీ మిలాఖత్తు బీమా కంపెనీలకు వస్తే, ఉద్యోగులను 89607 నుండి 65615 మందికి, అంటే 23992 మందిని తగ్గించాయి. బ్రాంచీలను 6027 నుండి 5063కు, 964 బ్రాంచీలను తగ్గించాయి. ఈ కంపెనీలన్నింటికీ కలిపి గతయేడు 180 కోట్ల రూ॥ నష్టంరాగా, ఈ ఏడాది 1882 కోట్లు లాభాలు వచ్చాయి. ఉద్యోగుల సంఖ్యను తగ్గించటం ద్వారా లాభాలను పెంచుకున్నాయి. ఈ ఉద్యోగులు కాక, 1,74,000 మంది ఏజంట్లుగా పనిచేస్తున్నవారు ఉపాధి కోల్పోయారు.

ప్రభుత్వ ద్రవ్యసంస్థ అయిన హెచ్డీఎఫ్ఎస్‌ని పైవేటిక రించారు. అది హెచ్డీఎఫ్ఎస్ బ్యాంకును పెట్టింది. తర్వాత బీమారంగంలోకి వచ్చింది. బ్రాంచీల సంఖ్య తగ్గించినా రెండేళ్లా నష్టాలే వచ్చాయి. విదేశీ మిలాఖత్తుదారు లేకుండా రిలయన్సు ప్రారంభించిన రిలయన్సు లైఫ్ పరిస్థితి అంతే,

మిగిలిన విదేశీ మిలాఖత్తు కంపెనీల్లో టాటా ఏఐఐఐ గత ఏడాది 400 కోట్లు నష్టంరాగా, ఈ చర్యల తర్వాత ఈ ఏడాది 52 కోట్లు లాభం వచ్చింది. మాక్స్ న్యూయార్క్ లైఫ్ 20కోట్ల నష్టం నుండి 190 కోట్ల

లాభానికి చేరింది. మిగిలిన పెద్దకంపెనీలు రెండింటిలో ఐసిఐసిఐ కు లాభాలు 260 కోట్లనుండి 810 కోట్లకు పెరగ్గా, బజాజ్ అలియన్స్‌కు 540 కోట్ల నుండి 1610 కోట్లకు లాభాలు పెరిగాయి.

ఉద్యోగులు పనివదులుకు వెళ్ళిపోవటం, కొత్తగా ఉద్యోగులను తీసుకోక పోవటంవల్ల వారి సంఖ్య తగ్గింది తప్ప తాము తొలగించిన వారు అతితక్కువని ఈ కంపెనీలు వాదిస్తున్నాయి. అయితే 27 శాతం ఉద్యోగుల సంఖ్య తగ్గుదల, దానితోపాటే బ్రాంచీల మూసివేత వల్లనే జరిగిాయని నిపుణులు వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు.

అయితే పైవేటు కంపెనీలు ఈ వాదనను సమర్థించుకోలేక మరికొన్ని వాదనలు కూడా చేశాయి. కొత్తనియమాలకు అనుగుణంగా వ్యాపారాన్ని మార్చుకున్నందున ఈ మార్పు తాత్కాలికమని వాదించాయి. నియమాలలో మార్చేమిటి? ఇన్సూరెన్సు రెగ్యులేటరీ అథారిటీ గత సెప్టెంబరులో పాలసీలలో చెల్లించే కమీషనుకు పరిమితి విధించింది. అలాగే పాలసీలకు కాలవ్యవధిని మూడేళ్లనుండి ఐదేళ్లకు పెంచింది. దీనివల్ల ఇన్సూరెన్సు కంపెనీల వాణిజ్యంలో 90 శాతం వున్న యూనిట్ పాలసీలు బాగా తగ్గిపోయాయని, తిరిగి కోలుకునేందుకు ఈ చర్యలు చేపట్టమని పైవేటు కంపెనీల వాదన.

కానీ వాస్తవాలు దీనికి భిన్నంగా వున్నాయి. గత ఏడాది పాలసీలకు పాలసీదారులు చెల్లించిన ప్రీమియం రూ॥ 38,399 కోట్లనుండి ఈ ఏడాది రూ॥ 39,381 కోట్లకు పెరిగింది. అదే సమయంలో కొత్త పాలసీల సంఖ్య 15 శాతం పెరిగింది. కొత్తగా వచ్చిన నియమం వ్యాపారాన్ని తగ్గించలేదు. కనుక ఉద్యోగులను, ఏజంట్లనూ తగ్గించటం ద్వారానే అవి లాభాలు మూటగట్టుకున్నాయి.

దేశీయ ద్రవ్యవనరులను విదేశీ కంపెనీల పరం చేసి, నిధులు లేవంటూ విదేశాలచుట్టూ బొచ్చే పట్టుకు తిరిగే స్థితిలో పాలకులున్నారు. దాదాపు 50 వేల కోట్ల రూ॥ల భారత మధ్యతరగతి ప్రజల పొదుపు డబ్బు విదేశీ కంపెనీల పరమయింది. ప్రభుత్వ సంస్థ వ్యాపారం పెంచుకుంటూ ఉద్యోగులను పెంచుకుంటూ పోతుంటే, ఈ కంపెనీలు లాభాలు పెంచుకొనేందుకు ఉద్యోగులనూ, ఏజంట్లనూ తొలగిస్తున్నాయి. ప్రీమియం సెల్‌ఫోన్ల కార్డులను పాస్ పాపులలో అమ్ముతున్నట్లు పాలసీలను అమ్మేందుకు కిరాణా షాపులను వాడు కోవాలన్న ప్రతిపాదనను ఇవి చేస్తున్నాయి. ఆ విధంగా ఉద్యోగుల సంఖ్యను మరింతగా తగ్గించేందుకు పూనుకుంటున్నాయి.

D

‘విద్యా, ఉపాధి హాక్కు సాధనకై విద్యార్థులు సంఘటిత పోరాటాలకు సిద్ధంకావాలి’

గుంటూరు, 29-8-11:

‘విద్యా, ఉపాధిరంగాల్లో సంక్షోభం’ అన్న అంశంపై పిడిఎన్ఓ ఆధ్వర్యంలో స్థానిక జిల్లా గ్రంథాలయంలో కా॥రమణారెడ్డి అధ్యక్షతన సభ నిర్వహించారు.

ఈ సభలో మాజీటి గురవయ్య కాలేజీ లెక్చరర్ శ్రీ ఎన్. అరవింద్ మాట్లాడుతూ మనిషిని ఆలోచింప

జేసేదే విద్యనీ, సామ్రాజ్యవాద శక్తులు వస్తువ్యామోహంలో పడవేసి విద్యార్థులను బాధ్యతారాహిత్యంగా చేస్తున్నాయనీ, తప్పుత్రోవలోకి నెట్టివేస్తున్నాయనీ, టి.వి. మాధ్యమాలు, ఇంటర్నెట్, సెల్‌ఫోన్లు విద్యార్థులకు, విద్యారంగానికి ఒక గుడిబండగా తయారయ్యాయనీ, దేశ సిరిసంపదలను సామ్రాజ్యవాదులు, బడాపెట్టుబడిదారులు విచ్చలవిడిగా (తరువాయి 11వ పేజీలో)

చేనేత కార్మికుల సమస్యలపై బహిరంగసభ

బందరు, 28-8-11 :

చేనేత కార్మికుల సమస్యలు పరిష్కరించాలని, ఋణమాఫీ పథకం అమలు చేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మిక సంఘం, ఎపిఎఫ్ఐటియు ఆధ్వర్యంలో గూడూరు మండలం, రాయవరం గ్రామంలో బహిరంగ సభ జరిగింది.

ఈ సభలో ఎపిఎఫ్ఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ యద్దనపూడి సోనీ ప్రసంగిస్తూ ‘దేశంలో వ్యవసాయం తరువాత అతిపెద్ద ఉపాధిరంగమైన చేనేతను పాలకులు ఒకపథకం ప్రకారమే దెబ్బతీయటానికి కొన్ని విధానాలను రూపొందించారు. కేవలం రెండు బట్టల కంపెనీలు మన ప్రభుత్వాలను శాసించే స్థితికి ఎదిగాయి. చేనేతరంగం కన్నా కూలీవని బాగుందనే పరిస్థితిని ఈ పాలకులు కల్పిస్తున్నారు. అంతకన్నా దారుణంగా చేనేత వేతనాల పరిస్థితిఉంది. సిరసిల్లలో జాకాట్ రకాలు తయారుచేసే పవర్‌లూమ్స్ కార్మికులు కూడా ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు. చేనేతకు ఆదరణ, ఐన్‌కర్ బీమా, హెల్త్‌ఇన్సూరెన్స్, ట్రిప్లెఫండ్, వర్క్‌షెడ్ కం హౌసింగ్ స్కీమ్‌లను రద్దు చేశారు. సిఎంఆర్‌వై, రాజీవ్ యువశక్తి, అర్థిజన్, క్రెడిట్ కార్డువంటి పథకాలు ఏ కొద్ది మందికో తప్ప చేనేత కార్మికులకు అందలేదు. చేనేత కార్మికులను ఆదుకోవాల్సిన ప్రభుత్వం నిమ్మకు నీరెత్తి నట్టుగా బాధ్యతారహితంగా వుంది. చేనేత కార్మికులకు ఇచ్చిన మేరకైనా సంక్షేమ పథకాలు, వ్యక్తిగత బ్యాంకురుణాలు సైతం ఋణమాఫీ జరగక పోవటం అన్యాయం. నేతన్నల గుండెలపై ఆరని కుంపటిలా ఉన్న అప్పుల భారంలో కొంతమేరకైనా తగ్గించుకొనే అవకాశం-ఋణ మాఫీ పథకం కల్పించింది. ఋణ మాఫీ పథకం అమలుకు నోచుకోక పోవడంతో నేతన్నల ఆశలు ఆవిరై పోతున్నాయి. ప్రజా ప్రతినిధులు, రాజకీయ నాయకులు, పాలకులు

ఋణమాఫీ పథకం గురించి ఇచ్చిన హామీలు నీటిమూటలయ్యాయి తప్ప, వాస్తవరూపం ధరించలేదు అన్నారు. చేనేత రంగ పరిరక్షణకొరకు తక్షణ పరిష్కారంగా చేనేత రంగాన్ని ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకొని, చేనేత కార్మికులందరికీ పర్మినెంటుగా పని, లేదా ఉద్యోగం ఇచ్చి నెలసరి జీతం ఇచ్చేవిధంగా చేనేతరంగ కార్పొరేషన్‌ను ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేయాలని డిమాండ్ చేద్దాం అన్నారు. అందుకు మనమందరం సమాకృతమైన సాగించాల్సిన ఆవశ్యకత ఎంతైనావుంది అని కా॥ సోనీ విజ్ఞప్తి చేశారు.

ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మిక సంఘం నాయకులు కా॥ ఆకురాతి సతీష్ ప్రసంగిస్తూ ‘చేనేత కార్మికులకు సంక్షేమ పథకాలు అమలు చేయడంలో ప్రభుత్వానికి ఏమాత్రం చిత్తశుద్ధిలేదు. ఇందుకు నిదర్శనంగా- కప్పలదొడ్డిలో 11 మంది చేనేత కార్మికుల పేరున అధికారులు, దళారులు కల్పి ఆదరణ పథకం క్రింద ఋణాలను కైవసం చేసుకొన్న కుంభకోణం జరిగింది. జిల్లా కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీల ద్వారా వ్యక్తిగతంగా 11.03 కోట్ల ఋణాలు చేనేత కార్మికులు తీసుకున్నారు. ఋణమాఫీ పథకం క్రింద మాఫీ అయింది మాత్రం 89 లక్షలు మాత్రమే. ఈ భాగ్యం కూడా జిల్లాలో ఉన్న 32 సొసైటీలలో 7 సొసైటీలకు మాత్రమే దక్కింది. మిగతా 25 సొసైటీలకు ఋణమాఫీ ఎప్పుడు చేస్తారో పాలకుల దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడివుంది. కార్మికులంతా సంఘటితపడి ఆందోళన చేస్తేనే సమస్యలు పరిష్కార మౌతాయి అని ఆయన అన్నారు.

ఇంకా ఈ సభలో రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర.) నాయకులు జె. జగన్, పామర్తి అంజమ్మ, ఎపిఎఫ్ఐటియు బందరు ఏరియా నాయకులు ఎం. సుధాకరరావు, కొర్నిపాటి వెంకటేశ్వరరావు ప్రజాతంత్ర నేత కార్మిక సంఘం నాయకులు పాల్గొని ప్రసంగించారు, ప్రజాకళాకారులు పాటలు పాడారు.

D

‘శాస్త్రీయ, స్వతంత్ర, ప్రజాతంత్ర విద్యావిధానం సాధనకోసం విద్యార్థులు పోరాడాలి’

పిడుగురాళ్ళ, 25-8-11:

‘విద్యా, ఉపాధిరంగాల్లో సంక్షోభానికి కారణ మౌతున్న సామ్రాజ్యవాద అనుకూల దళారీ పాలకుల విధానాలపై పోరాడుదాం’ అనే అంశంపై స్థానిక టి.ఎన్. రెడ్డి పి.జి.కళాశాలలో పిడిఎన్ఓ ఆధ్వర్యంలో సభ జరిగింది. ఈ సభకు పిడిఎన్ఓ జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ కె.శ్రీను అధ్యక్షత వహించారు. ప్రధాన వక్తగా డాక్టరు కె.వి. సుబ్బారావు మాట్లాడుతూ విద్యార్థులందరూ చదువుతో పాటు ప్రశ్నించే తత్వాన్ని అలవర్చుకోవాలని, ఆనాడు జరిగిన స్వాతంత్ర పోరాటంలో విద్యార్థుల పాత్ర ప్రముఖమైనది అని, అందువలన విద్యార్థులందరూ విద్యార్థి అమరుల స్ఫూర్తితో పోరాటం చేయాలని పిలుపునిచ్చారు.

ఏపిటిఎఫ్ మండలశాఖ కార్యదర్శి ఎం.పి.జక్రియా అహ్మద్ మాట్లాడుతూ ఈనాడు ప్రభుత్వం విద్యను అందరికీ అందిస్తామని చెప్పుకోవడం తప్ప ఎలాంటి చర్యలూ చేపట్టలేదని, విద్యను సామాన్యులకు మరింత దూరంచేసే పథకాలను రూపొందిస్తూ ఉందని, మన రాష్ట్రంలో ఉన్న ప్రభుత్వ ఎయిడెడ్ సంస్థలను మూసివేసి కార్పొరేట్ సంస్థలకు కట్టబెట్టే విధానాలను చేపడతూ ఉందని, ఇలాంటి ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పెద్దఎత్తున పోరాటాలు చేయాలని పిలుపునిచ్చారు.

ప్రముఖ న్యాయవాది శానంపూడి వెంకటేశ్వరరెడ్డి మాట్లాడుతూ ప్రభుత్వం-విద్యను చదువుకోవడంకాకుండా చదువుకోనేవిధంగా మార్చివేశారని,ఈనాడు సమాజంలో రెండు రకాల విద్యావిధానం కొనసాగుతూ ఉందని అది- ఉన్నవారికి ఒక విద్య, పేదవారికొక విద్య అనువిధంగా మార్చివేశారని, విద్యతోపాటు ఉపాధికూడా ప్రస్పార్ధకంగా మారిపోయిందని, ఇంగ్లీషు భాషా వ్యామోహంతో

మాతృభాష కూడ కనుమరుగై పోయే పరిస్థితిని పాలకులు తెచ్చారని, అంతేకాకుండా చదివితే ఇంజనీరింగ్ చదవాలనే దృక్పథాన్ని పెంపొందిస్తూ ఇబ్బడి ముబ్బడిగా ప్రవేటీ, కార్పొరేట్ విద్యాసంస్థలను నెలకొల్పి వేలకోట్ల రూపాయల విద్యారంగ బడ్జెట్‌ను కార్పొరేట్ సంస్థలకు తరలించారని, కనుక విద్యార్థులందరూ విద్యాకార్పొరేటీ కరణకు వ్యతిరేకంగా సంఘటితంగా ఉద్యమించాలని పిలుపునిచ్చారు.

పిడిఎన్ఓ మాజీ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥కె.అజిత మాట్లాడుతూ విద్యను ప్రాథమిక స్థాయినుండే దూరం చేయడంకోసం విద్యాహక్కు చట్టాన్ని తెచ్చారని, అందరికీ విద్యను అందుబాటులోకి తేవడంకోసం చట్టాన్ని చేశామని చెప్పుకుంటున్న పాలకులు, విద్యాహక్కు చట్టంఅమలులోకి వచ్చిన సంవత్సరకాలంలోనే రాష్ట్రంలో 30,000 పాఠశాలలు మూసివేశారని, వేల టీచర్ పోస్టులను శాశ్వతంగా తీసివేశారని, అంతేకాకుండా విద్యాహక్కు చట్టంవలన ఈరోజు ప్రత్యక్షంగా పైవేట్, కార్పొరేట్ సంస్థలను కూడా చట్టబద్ధం చేశారని, దీనితో ప్రభుత్వ ఎయిడెడ్ సంస్థలను నిర్వీర్యం చేయడం కోసం పూనుకుందని, ప్రభుత్వం ఫీజురీఎంబర్స్‌మెంట్, స్కాలర్‌షిప్‌లను గత రెండు సంవత్సరాలనుండి పెండింగ్ పెట్టడంవలన వందల విద్యార్థులు తమ చదువులను ఆపి వేశారన్నారు. తమ సమస్యల పరిష్కారంతో పాటు ఈ సమాజ మార్పుకి విద్యార్థులు ముందుండి పోరాడాలని అన్నారు.

సభానంతరం ఓవర్ బ్రిడ్జిమీదుగా పట్టణంలో ర్యాలీ నిర్వహించారు. ఇంకా ఈ కార్యక్రమంలో పిడిఎన్ఓ జిల్లా నాయకులు ఎన్‌కె.బాబి, సాగర్, సరళ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

D

‘వ్యవసాయ రంగ సంక్షోభంలో భాగమే కౌలు రైతుల సమస్య’

11 పార్టీల కౌలు రైతుల రాష్ట్ర సదస్సులో వక్తల ఉద్ఘాటన

విజయవాడ, 9-9-11 :

11 రాజకీయ పార్టీలు ఇచ్చిన పిలుపులో భాగంగా స్థానిక హనుమంతరాయ గ్రంథాలయంలో కౌలురైతుల రాష్ట్రసదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సుకు అధ్యక్షత వహించిన సిపిఐ (యం) రాష్ట్ర కార్యదర్శి బి.వి. రాఘవులు సదస్సును ప్రారంభిస్తూ రాష్ట్రంలో కౌలు రైతులు 80 శాతం వున్నారనీ, దాని ప్రకారం 40 లక్షల మంది కౌలుదారులుంటే ప్రభుత్వం 25 లక్షలేనని కాకిలెక్కలుకడుతోందని, వీరిలో కూడా 7 లక్షల మంది గుర్తింపు కార్డులకు దరఖాస్తు చేసుకొంటే 5 లక్షలమందికే జారీ చేశారని, వీరిలో లక్షమందికి కూడా బ్యాంకులు రుణాలు ఇవ్వలేదనీ, అస్తవ్యస్త విధానాల వల్లే కౌలు రైతులు తీవ్ర ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటున్నారని చెప్పారు.

సిపిఐ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె. నారాయణ మాట్లాడుతూ, కౌలు రైతులను ఆదుకొనేందుకు పదివేల కోట్ల రూ॥లతో కార్పస్ ఫండ్ ఏర్పాటు చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. రాష్ట్రంలోని పలుకుంభకోణలలో ఆరెస్టుఅయి జైలులో వున్నవారి అస్తులను జప్తుచేసి కౌలు రైతులకు నష్టపరిహారంగా ఇవ్వాలన్నారు. పారిశ్రామిక వేత్తలకు కంపెనీలు పెట్టకముందే కోట్లరూ.లు రుణాలు ఎదురిచ్చే ప్రభుత్వం, కౌలు రైతులకు పాతికవేలు రుణం ఇచ్చేందుకు మాత్రం ముందుకు రావటంలేదనీ, పంట విరామంతో సమాజానికి ఎక్కువ నష్టం జరుగుతోందని, రైతుల ఆత్మహత్యలు పెరగటానికి ప్రభుత్వాల విధానాలే కారణమని, కౌలురైతుల, పేదవర్గాల సమస్యలపై సమైక్య పోరాటం సాగించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నామన్నారు.

సిపిఐ (ఎం.ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు ముప్పాళ్ళ భార్గవశ్రీ మాట్లాడుతూ, వ్యవసాయరంగం నానాటికి సంక్షోభంలో కూరుకుపోతున్న దాని విషఫలితాలే కౌలు

కౌలురైతుల రాష్ట్ర సదస్సులో వేదికపై 11 పార్టీల నాయకులు; సదస్సుకు హాజరైన ప్రజలు

రైతుల ఆత్మహత్యలు, పంచరామం సమస్యలనీ, వ్యవసాయం దండగ అనేస్థితికి తీసుకొచ్చిన పాలక వర్గపార్టీల విధానాల ఫలితంగానే కౌలు రైతుల సంఖ్య నానాటికీ పెరగటంతోపాటు అత్మహత్యలు కూడా పెరుగుతున్నాయనీ, కౌలు రైతుల ఆర్డినెన్స్ను కౌలురైతుల ప్రయోజనాల కోసమే తెచ్చానని చెప్పుకొంటున్న ప్రభుత్వం, ఇంతకాలం గ్రామాల్లో సామరస్యంగా వుంటున్న రైతులు-కౌలు రైతుల మధ్య వైరుధ్యాలు పెంచి వారిమధ్య శతృపూరిత వాతావరణాన్ని పెంచిందనీ, పెరిగిన వ్యవసాయ ఖర్చులు, కౌలు రేట్ల ఫలితంగా పేద, మధ్యతరగతి వర్గాల కౌలు రైతులకు మిగిలేది ఏమీలేదని, చేసిన అప్పులు తీర్చలేక, అప్పులు ఇచ్చేవాళ్ళు లేక, ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారనీ, ఆర్డినెన్స్లో భూయజమానులు హామీవుంటేనే బ్యాంకులు అప్పులిసాయన్న నిబంధనను చేర్చిన తర్వాత సమస్య మరింత జటిలమైందనీ, ఇందులో ప్రభుత్వం తన బాధ్యతనుండి తప్పుకొనే కుట్ర పూరిత విధానం వుందనీ, వ్యవసాయ రంగాన్ని కాపాడుకోవాలంటే నిత్యం అభద్రతలో వుండే రైతుకు సబ్సిడీలతో సహా అన్ని విధాలా ఆదుకోవాల్సింది పోయి, సబ్సిడీలపై కోతలు విధించటం

ప్రారంభించి రైతును నడిబజారుపాలు చేసి వ్యవసాయం దండగనే పరిస్థితిని కల్పించింది ప్రపంచబ్యాంక్ విధానాలేనని, మన ప్రభుత్వాలను నడిపిస్తున్నది అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల చేతిలో సాధనంగా వున్న ప్రపంచబ్యాంకేనని, విద్యుత్తు ఛార్జీలు, నీటి ఛార్జీలు, అస్తిపన్ను పెంపుదలలు ఇవన్నీ ప్రపంచబ్యాంక్ విధించే షరతుల పుణ్యమేనని, నానాటికీ పెరుగుతున్న భూకేంద్రీకరణ, భూమి కౌలు పెరిగిపోవటానికి, దున్నేవాడికే భూమిదక్కుక పోవటమే ప్రధానకారణమనీ, విప్లవ భూ సంస్కరణల కోసం సమైక్యపోరాటాలు సాగించాలనీ, ముఖ్యమైన ప్రజా సమస్యలపై గతంలో 9 పార్టీల ఐక్యకార్యచరణ సాగిందనీ, ఈనాడు 11 పార్టీల ఐక్యకార్యచరణ మరింత పటిష్టంగా ముందుకు సాగాలని పిలుపునిచ్చారు.

కౌలు రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలకుగల మూల కారణాలను, తమ హక్కుల సాధన కోసం రూపొందించుకోవాల్సిన డిమాండ్లను గురించి పాలక పార్టీల దివాళాకోరు విధానాల గురించి సిపిఐ (ఎం-ఎల్) న్యూడెమోక్రసీ రాష్ట్ర నాయకురాలు టాన్యా, సిపిఐ (ఎం-ఎల్) లిబరేషన్ రాష్ట్రనాయకులు డి. హరనాథ్,

ఎం-ఎల్ పార్టీ రాష్ట్రనాయకులు కొల్లివర వెంకటేశ్వరరావు, ఎంసిపిఐ (యం) రాష్ట్ర నాయకులు వి. చంద్రరావు, ఫార్వర్డ్ బ్లాక్ రాష్ట్ర నాయకులు సురేందర్ రెడ్డి, ఆర్ఎన్ఎస్ఐ రాష్ట్రనాయకులు జానకిరాములు ప్రసంగించారు.

చివరగా సదస్సులో ప్రవేశపెట్టిన ముసాయిదా తీర్మానంపై వక్తలు చేసిన సూచనలు, సలహాలతో సభాధ్యక్షులు బి.వి. రాఘవులు తుది తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టగా సదస్సులో పాల్గొన్న ప్రతినిధులు చప్పట్లతో తమ ఆమోదాన్ని తెలిపారు.

సదస్సులో చేసిన తీర్మానంలోని ముఖ్యాంశాలు :

- కౌలురైతుల ఆర్డినెన్స్లో తగిన సవరణలు చేసి డిసెంబర్ 2011లోగా అసెంబ్లీలో బిల్లు పెట్టి చట్టం చేయాలి.
- కౌలురైతులందరికీ ఎకరానికి కనీసం రు. 10 వేలు చొప్పున పంట రుణాలు ఇవ్వాలి.
- పంటనష్టపరిహారాలు, బీమా పరిహారాలు కౌలు రైతులకే ఇవ్వాలి.
- ప్రత్యేక ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని నియమించి ప్రతి కౌలు రైతుకీ గుర్తింపు కార్డులు ఇవ్వాలి.

కౌలు రైతుల సమస్యల పరిష్కారం కోసం రైతు సంఘాలు, రైతుకూలీసంఘాలు, వ్యవసాయ కార్మిక సంఘాలు, కౌలు రైతులసంఘాలు కలిసి ఉమ్మడి కార్యచరణ చేపట్టాలని, అందుకు 11 పార్టీల పూర్తి సహాయ, సహకారాలుంటాయని సభాధ్యక్షులు బి.వి. రాఘవులు ప్రకటించారు. సిపిఐ జిల్లా కార్యదర్శి సూర్యదేవర నాగేశ్వరరావు తొలుత సభికులను వేదికపైకి ఆహ్వానించగా చివరగా సిపిఐ(ఎం) కృష్ణాజిల్లా కార్యదర్శి వందన సమర్పణ చేశారు. D

కౌలురైతుల ప్రయోజనాలను కాపాడేవిధంగా ఆర్డినెన్స్లో సవరణలు చేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ జిల్లాస్థాయి ధర్నా

బందరు కలెక్టరు కార్యాలయం వద్ద ధర్నా

మచిలీపట్నం; 5-9-11 :

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) కృష్ణాజిల్లా అధ్యర్థంలో ఈ రోజు మచిలీపట్నం కలెక్టర్ ఆఫీసుముందు కౌలు రైతుల సమస్యలపై జిల్లాస్థాయి ధర్నా జరిగింది. సంఘం జిల్లా నాయకురాలు కా॥ పామర్తి అంజమ్మ అధ్యక్షతన జరిగిన ధర్నా శిబిరంలో సంఘం జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ ముప్పాళ్ళ భార్గవశ్రీ పాల్గొని ధర్నా శిబిరాన్ని ప్రారంభిస్తూ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తీసుకొచ్చిన కౌలు రైతుల ఆర్డినెన్స్-ముఖ్యమంత్రి, వ్యవసాయశాఖామంత్రి బాకాలూరు తున్నట్లూ కౌలు రైతులను ‘ఉద్ధరించటానికి’ కాదని ఆచరణలో తేలిపోయిందనీ, ఆర్డినెన్స్ పుణ్యమా అంటూ గతంలో కౌలుకిచ్చిన భూ యజమానులు ఇప్పుడు ఇవ్వటానికి సిద్ధపడటం లేదనీ, ఆర్డినెన్స్లో బ్యాంకు రుణం పొందాలంటే భూయజమానుల హామీ తప్పనిసరి అన్న నిబంధనను విధించటం అంటే నోటీతో

నవ్వి నొసలతో వెక్కిరించటమేనని; ముఖ్యమంత్రి, మంత్రులు, కలెక్టర్లు మొదలుకొని బ్యాంక్ అధికారులచేత రుణాలు ఇప్పిస్తామని ఎన్ని గాంభీర్య ప్రకటనలు చేసినా అవి బ్యాంక్ నిబంధనల ముందు మేకపోతు గాంభీర్య ప్రకటనలుగానే మిగిలిపోయాయనీ, వ్యవసాయం దండగనే స్థితిలో భూయజమానులు ఎక్కువ శాతం కౌలు భూములను కౌలు కిచ్చి పట్టణాలకు చేరుతున్నారనీ, ఆర్డినెన్స్ వచ్చిన తర్వాత తామే బినామీ కౌలుదార్ల పేరుతో రుణ కార్డులను తెచ్చుకునే మోసపూరిత విధానాలకు పాల్పడుతున్నారనీ, ఉద్యోగస్థులు, పట్టణాలకు చేరిన ధనిక, మధ్యతరగతి రైతులు కౌలు రైతులతో ఏ సమస్యలు లేకుండా రిలయన్స్, స్పెన్సర్ లాంటి బడా కార్పొరేట్ సంస్థలు చేసే కార్పొరేట్ వ్యవసాయానికి తమ భూములను ఇస్తే ఎక్కువ కౌలురేట్లు వస్తాయనే ఆశతో వుండవచ్చనీ, కానీ బడా కార్పొరేట్ సంస్థల ఆచరణ మొదట్లో ఆశచూపించి తర్వాత నెత్తిన చేయి పెడతారనీ, ఇందులో ప్రభుత్వాల కుట్రపూరిత విధానాలు దాగి వున్నాయనీ, కావున కౌలురైతుల ప్రయోజనాలను కాపాడే విధంగా సరైన విధానాలను రూపొందించు కొనేందుకు భూయజమానులు కలిసిరావాలనీ, ప్రభుత్వమే ప్రత్యేక ఫండ్ ఏర్పాటు చేసి, ప్రభుత్వమే హామీ వుండే విధంగా చర్యలు తీసుకొనే విధంగా కౌలు రైతులు, మధ్యతరగతి రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలను కలుపుకొని సమైక్య ఉద్యమం సాగించటానికి సిద్ధం కావాలని పిలుపునిచ్చారు.

తర్వాత ధర్నా శిబిరాన్ని ఉద్దేశించి సంఘం జిల్లా సహాయ కార్యదర్శి కా॥ వీరబాబు, కోశాధికారి కా॥ తలశిల లీలామనోహర్, ఈపూరి రాంబాబు-ఆర్డినెన్స్ తెచ్చిన తర్వాత గ్రామీణ ప్రాంతాలలో కౌలు రైతులు కార్డులు పొందేందుకు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను, భూయజమానుల వాదనలను సోదాహరణంగా వివరించారు.

జిల్లా కలెక్టర్, ఇతర శాఖల అధికారుల సమక్షంలో జిల్లాసంఘం ప్రతినిధులు కౌలు రైతులు సమస్యలను, ఆర్డినెన్స్ను సవరించి చట్టం చేయాల్సిన అవసరాన్ని వివరించి మెమోరాండం సమర్పించారు. D

కామ్రేడ్ కుంబాల మల్లారెడ్డి సంస్కరణ సభ

మల్లారెడ్డి సంస్కరణ సభలో నివాళులర్పిస్తున్న ప్రజలు; సభలో ప్రసంగిస్తున్న కా॥ కోటయ్య

హరిదాసనగర్, 3-9-11:

23-8-11న మరణించిన కా॥కుంబాల మల్లారెడ్డి సంస్కరణసభ, సిపిఐ(ఎం.ఎల్) రాష్ట్రనాయకులు కా॥కోటయ్య అధ్యక్షతన కరీంనగర్ జిల్లా హరిదాసనగర్లో జరిగింది. కా॥ కోటయ్య ఈ సందర్భంగా మాట్లాడుతూ ‘కామ్రేడ్ మల్లారెడ్డి విద్యార్థిగా ఉండగానే అభ్యుదయ భావాలతో మమేకమైనాడు. చదువు ముగించి తన స్వంత ఊరు పదిరలో వ్యవసాయంచేస్తూ ఆదర్శ వ్యక్తిగా పేరు పొందాడు. వ్యవసాయంలో క్రొత్తదారులు తొక్కుడమే కాదు, సమాజ మార్పుకు కూడా క్రొత్తదారులు వేయాలని పూనుకున్నాడు. ఉద్యమ క్రమంలో వచ్చిన తీవ్ర నిర్బంధానికి గురైనాడు. మొత్తం ప్రజలమీద సాగుతున్న నిర్బంధకాండను నిలువరించేందుకు అనేక కార్య కలాపాలు చేపట్టాడనేది, ఈ కాలంలో మరువలేనిది, మరిచిపోకూడనిది’ అన్నారు.

‘కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు పరస్పరం నరుక్కుని చంపుకుంటున్న స్థితినుండి 1992 నం॥నాటికి 7 విప్లవ గ్రూపుల ఐక్యత క్రమం, విప్లవకక్షల ఐక్యత మార్గం ఒక ఉత్తేజకర పరిస్థితిని కల్పించింది. అయితే

కొద్దికాలంలోనే సిపిఐ (ఎం.ఎల్) జనశక్తిలో తలెత్తిన పరిణామాలపట్ల కామ్రేడ్ మల్లారెడ్డి తీవ్రంగా ఆవేదన చెందాడు, మనదపడ్డాడు’ అని పేర్కొంటూ నివాళు లర్పించారు. సిపిఐ (ఎం.ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కామ్రేడ్ గుర్రం విజయ్ కుమార్ మాట్లాడుతూ ముందుగా కామ్రేడ్ మల్లారెడ్డికి, ఈ ప్రాంతంలో అమరులైన అనేకమందికి జోహార్లు తెలియజేశారు. ‘నేడు దేశంలో, రాష్ట్రంలో అనేక మార్పులు జరుగుతున్నాయి. దోపిడీ, పీడన, అణిచివేత, నిర్బంధపు నేటి ఈ పరిస్థితిలో ప్రజలు పోరాటాల ద్వారా మాత్రమే సమస్యలు పరిష్కారం అవుతాయ’న్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో కామ్రేడ్ వి.కిషోర్ ఏపిఎఫ్ఐయీ రాష్ట్ర నాయకులు; రణధీర్ సిపిఐ(ఎం.ఎల్) లిబరేషన్; ఎన్ఎస్ఎస్ జిల్లా కార్యదర్శి బామండ్ర రవీందర్; మాజీ వార్డు మెంబరు చిన్నన్నగౌడ్; మాజీ సర్పంచ్ మల్లయ్య; మాజీ ఎం.పి.టి.సి. నాగరాజు మాట్లాడారు. ఈ సభలో గ్రామస్థులు, కళాకారులు వీధి, వీధినా పెద్దసంఖ్యలో పాల్గొని మల్లారెడ్డికి జోహార్లు పలుకుతూ సభను విజయవంతం చేశారు. D

ఏపిటిఎఫ్ జిల్లా కార్యదర్శి శ్రీ నేతాజీ మాట్లాడుతూ విద్య తరతరాల మానవుల సమిష్టికృషి ఫలితమనీ, వారి శ్రమనుండి, అనుభవాలనుండే విద్య పుట్టిందనీ, విద్య మనిషి నుండి వేరుచేయలేని సంపదనీ, ఇలాంటి విద్యను నేడు పాలకవర్గాలు సంతలో సరుకులాగ వేలంవేసి అమృదం ప్రభుత్వం ఎంతటి చిత్తశుద్ధిగా వ్యవహరిస్తుందో తెలియజేస్తోందనీ, దేశ ఆర్థిక, సాంఘిక, సామాజిక అంశాలలో అందరికీ సమానత్వపు హక్కు వున్నప్పటికీ, ఇవి కొంతమంది వ్యక్తుల చేతులలో ముడిపడి వుండడం దేశ పాలనా వ్యవస్థకే సిగ్గుచేటనీ, నేడు ప్రభుత్వ యిడెడ్

‘విద్యా, ఉపాధి... (10వ పేజీ తరువాయి)

దోచుకుంటూ వారే ఈ సమాజాన్ని శాసిస్తున్నారనీ, రోజూ అవినీతి అక్రమాల గుట్టలు వెలుగులోకి వస్తున్నప్పటికీ ప్రభుత్వం బాధ్యతారాహిత్యంగా వ్యవహరిస్తున్నదనీ, ఇకనైనా విద్యార్థులు మేల్కొని ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను వ్యతిరేకించాలని, సామ్రాజ్యవాదులు, పెట్టుబడిదారుల విచ్చలవిడి దోపిడీలను అరికట్టడానికి విద్యార్థులు సంఘటితంగా నడుం బిగించి పోరాడాలని కోరారు.

‘ఆ పిల్లాడి పేరు అనంత-అతని తండ్రి భరత్’

చిత్తప్రసాద్

దొంగలు వంటిమీద బట్టలతో సహా వలుచుకుపోయారు

తెలుగువారికి చిత్తప్రసాద్‌ను పరిచయం చేయాల్సిన అవసరంలేదు. తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ పోరాటాన్ని ప్రతిబింబించే ఆయన చిత్రాలు కళ్ళముందు కదులుతుంటాయి. అలాగే బెంగాలుకరవుపై ఆయన చిత్రాలు ఎంతటివారినినైనా కదిలించి తీరుతాయి. చిత్రలేఖనంపై ఎలాంటి శిక్షణా పొందని చిత్తప్రసాద్ స్వయంకృషితో ప్రజాజీవనాన్ని ప్రతిబింబించారు. 1943లో బెంగాలు కరవును పరిశీలించమని కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులు పిసి జోషీ అడిగిన వెంటనే ఛాయాగ్రాహకుడు సునీల్ జోషీతో కలిసి ఆయన బెంగాలు వెళ్ళారు.

ఆనాటి బెంగాలు కరవు, ప్రకృతి వైపరీత్యం కాదు. వలస పాలకులు కృత్రిమంగా సృష్టించినది. అందుకే ప్రధాన వార్తా పత్రికలేవీ దేశంలోనూ, బయటకూడా బెంగాలు కరవును గూర్చి ప్రముఖంగా వ్రాయలేదు. చిత్తప్రసాద్ చిత్రాలనూ, వాటితోపాటు ఆయన కథనాన్ని పార్టీవారపత్రిక వీపుల్నువార్ ప్రచురించింది. వీటిని వీపుల్సు పబ్లిషింగ్ హౌస్ 1943లో పుస్తకంగా ప్రచురించింది. దాని పేరు ‘అకలిగాన్న బెంగాల్’ (హంగ్రి బెంగాల్).

ముద్రణాలయం నుండి అన్ని కాపీలను, ముద్రణా సామాగ్రినీ బ్రిటీషు ప్రభుత్వం పట్టుకుపోయి, తగుల బెట్టింది. చిత్తప్రసాదు వద్ద ఒక కాపీ వుండిపోయింది. దానిని ఆయన కుటుంబం ఒక కలకత్తా బ్యాంకు లాకరులో దాచిపెట్టింది. దానిని వారి అనుమతితో తీసుకుని యధాతథంగా (ఫాసిమైల్ కాపీ) ఢిల్లీ ఆర్ట్ గ్యాలరీ ఇటీవల ప్రచురించింది. (హంగ్రి బెంగాల్, రచయిత : చిత్తప్రసాద్, ముద్రణ: ఢిల్లీ ఆర్ట్ గ్యాలరీ, పేజీలు : 60, వెల : 600 రూ॥లు) 1943 తర్వాత ఈ పుస్తక ప్రచురణ ఇప్పుడే జరిగింది. దాని నుండి కొన్ని చిత్రాలనూ, భాగాలను పునర్ముద్రిస్తున్నాము.

- సంపాదకుడు

ఇంట్లో సామాను అమ్ముకుంటున్న ప్రజలు

మేదినీపూరు వెళ్లే కిక్కిరిసిన రైలు బోగీలో ప్రయాణం, కలకత్తా రోడ్లమీద రోజూ కనిపించే దృశ్యాలు నాకు మళ్లీ మళ్లీ గుర్తుకొస్తుంటాయి. బక్కచిక్కిన శరీరాల వరుస, బెంగాలు గ్రామీణ జీవనంలో భాగమైన మత్స్యకారులూ, కుమ్మరులూ, కమ్మరులూ, చేనేతవారు, రైతాంగం, నడుస్తున్న కంకణాలుగా కలకత్తా వీధులలో కనిస్తారు. సీల్డా రైల్వేస్టేషన్ నుండి ఆర్ట్ హెస్ట్ వీధి వరకూ కొద్దిపాటి దూరం నడిచేలోపే ఐదు శవాలను చూసాను. ఈ భయానక దృశ్యాలు కలకత్తా నగర జీవనంలో భాగమయ్యాయి. ఇలా చనిపోయిన, చనిపోతున్న వారిలో 80 శాతం మంది మేదినీపూర్ జిల్లా నుండి వచ్చినవారే.

D D D

ఒక నిర్భాగ్య కుటుంబపు పూర్తి కథనాన్ని నేను సేకరించగలిగాను. మేదినీపూర్ పట్టణానికి తొమ్మిదిమైళ్ళ దూరంలో వున్న ఛందారా గ్రామం నుండి వారు వచ్చారు. భార్య, భర్త, ముగ్గురు పిల్లలు, జూన్ నెలలో గ్రామం వదిలివచ్చారు. వారు చెప్పిన కథనంలో ఏదో లోటు వుందని అర్థమౌతోంది. చాలాసేపు సందేహిస్తూ వుండిపోయారు. చివరికి నేను ప్రభుత్వానికి చెందిన వాడిని కానని తెలుసుకున్నాక, భార్యనోరు విప్పి నిజం చెప్పింది. “బాబూ నిజం చెప్పాలంటే ఏ ఆశతో మేము గ్రామానికి తిరిగి వెళ్ళాలి? నిరుబోడు పంటలు బాగున్నాయి. అయినా మా గ్రామంలోనే మాకు ధాన్యం దొరకలేదు. ఊడ్చిన వరి ధాన్యం రెండు రోజుల్లో మాయమై పోయింది. మేము మా గ్రామానికి తిరిగి వెళ్లిపోతామని చెబుతున్నామంటే సైన్యమంటే భయంతోటే. లేదంటే సైన్యం మమ్ములనెక్కడికి పంపివేస్తుందో; మా పిల్లలను ఎక్కడకు పంపివేస్తుందో! మా ఇగ్రామానికే తిరిగి పంపినా ఒరిగేదేముంది?”

“ఎవరి దయా ధర్మం మీదో నగరంలోనే బ్రతుకుతారా? మిమ్మల్ని మీరు బిచ్చగాళ్ళుగా దిగజార్చు కుంటారా?” అని అడిగాను. లేదని ధృఢ స్వరంతో సమాధానం వచ్చింది. “మేము బిచ్చగాళ్లం కాబోము. మేమిప్పుడు ఎవరి దయతోనూ బ్రతకటం లేదు. మేమిద్దరం పనిచేస్తున్నాం. సైన్యం కోసం రాళ్ళు కొడుతున్నాం; రైల్వే వాగ్నలో సరుకులెత్తుతున్నాం. అక్కడ జమీందారు బాబు ఇంట్లోని తోటలో చెరువు తవ్వతున్నాం; మాకు ఆరు నుండి ఎనిమిది అణాలు వస్తున్నది. ఇక్కడ ఎంత రేటున్నా బియ్యం దొరుకుతున్నాయి. ఎంత డబ్బున్నా గ్రామంలో దొరకవుగదా. పంట భూముల్లోవున్న వరిని చూడగలం తప్ప, ఊడ్చిన తర్వాత ధాన్యం మా కంటికి కనిస్తుందను కుంటున్నారా?” భర్త సమాధానం.

D D D

కాంధీ పట్టణంలో అది సంత రోజు. అక్కడ షాపులకూ, కొనుగోలు దార్లకు కొడువలేదు, కానీ బియ్యం జాడ కూడా లేదు. కందిపప్పు, శెనగపప్పు అమ్మే కొట్లు కిక్కిరిసిపోయివున్నాయి. అంతకంటే కిక్కిరిసిపోయి వున్నాయి బంగారు కొట్లు, ఇత్తడికొట్లు. బంగారం కొట్లు ఎన్ని వున్నాయో నేను లెక్కించలేదుగానీ ఇత్తడి కొట్లు పడకొందున్నాయి. వెదురు బొంగులు తుంగచాపలతో తయారైన కొట్లవి. షాపుకారు నేలమీద కూర్చున్నాడు; ప్రక్కన గల్లాపెట్టె, మరో ప్రక్కన లెక్కల పుస్తకాలు. ఒక్కో కొట్టు ముందు 15 మంది వున్నారు. తమసామాన్లు అమ్ముకునేందుకు వేచి వున్నారు. వారి చేతుల్లో ఇత్తడి పళ్లాలు, గ్లాసులు వున్నాయి. ఇద్దరి చేతుల్లో పూజ గదిలోని దీపస్థంభాలున్నాయి. ఒకాయన చేతిలో వారణాసిలో తయారైన శ్రీకృష్ణుడి రాగి విగ్రహమే వుంది. దీనినమ్మగా ఆయనకు రెండు రూపాయల పన్నెండు అణాలు వచ్చింది.

దేవుడు కూడా ఈ పేదలను వదలి పెట్టి పోతున్నాడు. విశ్వాసం ప్రకటించే బోజులు పెరిగిన వ్యాపారుల వద్దకే చేరుతున్నాడు.

D D D

‘ఒక్క గింజకూడా ప్రభుత్వానికిచ్చేది లేదు’ ఆగస్టు నెలలో మేదినీపూర్ ప్రజల నిర్ణయమిది. కాంధాయ్‌లో కూడా నిర్ణయం. వేలాది మణుగుల ధాన్యమున్న జోతేదారు పురి వారంరోజుల పాటు తగలబడింది. తర్వాత బస్సులో ప్రక్కనున్న ప్రయాణీకుడు 500మణుగుల వరిని భూమిలో పాతి పెట్టానని చెప్పాడు. “నా దగ్గరెంత ధాన్యం వుందో ప్రభుత్వానికి తెలియకుండా వుండటానికి 800 రూ॥లు లంచమిచ్చాన”ని మరొకతను చెప్పాడు. మరొక చోట మార్కెట్టుకు తరలిస్తున్న ధాన్యాన్ని పట్టుకునే ప్రయత్నంలో ప్రజలు గందరగోళ పడటంతో కొన్ని వేల మణుగుల ధాన్యం నదిలో కలిసిపోయింది.

విదేశీ ఆధిపత్యపాలనపై ఆగ్రహంతో మేదినీపూరు ప్రజలనాడు-తమ ఆగ్రహం ప్రభుత్వానికి హాని చేయలేదనీ, తర్వాత తమను ఆకలిబారిన పడవేయటానికే దారి తీసిందనీ గుర్తించలేక పోయారు. ప్రభుత్వానికి వరి అందకూడదని వారు ధాన్యాన్ని వ్యాపారుల చేతుల్లో పెట్టారు. పరాయి ప్రభుత్వంపై పోరాడాలని ఇంట్లోని శత్రువు వ్యాపారికి బలం చేకూర్చారు. అప్పుడు ధాన్యం కొనటానికి వ్యాపారులకు దేశభక్తి ఒక ముసుగయింది. తర్వాత ఆ “దేశభక్తులే” కాస్త ధాన్యం యిమ్మని అడిగిన అకలిగాన్న ప్రజలపైకి పోలీసులనుసికొల్పడానికి ఏమాత్రం గింజుకోలేదు.

D D D

కొద్దిపాటి ధాన్యం కోసం పొలం అమ్ముకుంటున్నరైతు

ఆరేళ్ల బాలుడు కంకులు వేసిన మొక్కజొన్న చేలో నిశ్చబ్దంగా కూర్చుని ఉన్నాడు. చీకట్లో కనిపించటం లేదు. భయం నిండిన కళ్ళే అకట్టుకొనేలా కనిస్తున్నాయి. ఏ వివరణకూ అందని దృశ్యమిది. పిలిస్తే దగ్గరకొచ్చాడు. బొమికలతో చేసిన బొమ్మలా వున్నాడు.

మా ప్రశ్నలతో మెల్లగా అతనికథ బయట కొచ్చింది. జ్వరంతో తండ్రి, కలరాతో తల్లి కన్నుమూసారు. అన్నయ్య ఎక్కడకు పోయాడో తెలియదు. మరోఅన్నకు పడేళ్ళు. “ఖాళీ అయిన పల్లె” దక్షిణంగావున్న గ్రామంలోని బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో సేవకుడిగా చేరాడు. అతనికిచ్చిన తిండినే అన్నదమ్ములిద్దరూ తింటున్నారు. కానీ రెండు రోజులతనికి అన్నంపెట్టలేదు. అన్నం కోసం ఏడిస్తే చావబాదారు (ఎడం చెయ్యి ఇంకా నొప్పుడుతోంది) చివరికి గెంటివేశారు. అతన్ని చేరదీసేవారు లేరు. మధ్యాహ్నం ఎండకు మొక్కజొన్న చేలో నీడలో (!?) కూర్చున్నాడు. అక్కడే అతన్ని చూశాం.

“మీ అన్న దగ్గరకు తిరిగివెళతావా?” అని అడిగాడు తారాపాద. “లేదు” అని పిల్లాడి సమాధానం. “పంపి ప్రయోజనమేముంది. మళ్లీ గెంటివేస్తారు?” అన్నాడు శ్రీపతి.

అప్పుడే నాకు గుర్తుకు వచ్చింది. ఒక కాంగ్రెసు ఆయన అనాధశరణాలయం నడుపుతున్నాడు. “కిచిడీ, బట్టలు, ఇస్తున్నారక్కడ” అని పిల్లవాడికి చెప్పాము. అక్కడకు వెళ్లటానికి వెంటనే ఒప్పుకున్నాడు.

ఆ పిల్లాడి పేరు అనంత. అతని తండ్రిని భరత్ అని పిలిచేవారు.

(ఢిల్లీ ఆధ్వగ్యాలరీ సౌజన్యంతో)

అనంత - ఆరేళ్లు

